

MAGYAR CSERKÉSZ

A cserkész ahol tud, segít!

MAGYAR CSERKÉSZ

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

ELŐFIZETÉSI ÁRA EGÉSZ ÉVRE 12 PENGŐ - FÉLÉVRE 6 PENGŐ - NEGYEDÉVRE 3 PENGŐ
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, V. KERÜLET, NAGY SÁNDOR-UTCA 6. SZÁM. CSERKÉSZHÁZ

◆◆ CSERKÉSZFIÚK ÍRÁSAI ◆◆

„Rám néznek és sírnak . . .”

A kereszt tövében.

Husvét . . . Köröttem csend . . . néha egy-egy könnyű szellő rázza meg a fák rügyezni kezdő ágait, egy madár, mely lépteimtől felriasztva, biztosabb helyet keres . . . ez volt minden.

Egyszerű, fehér nyírfakereszt előtt állok a természet ölné és gondolataimba mélyedve, azt veszem észre, hogy fohászokodom.

Mindenható lény, mindig új tavaszt jelentő szent ünnep . . . köszöntelek. Te, ki teremtő leheleteddel lerázod a természet megkövesedett bilincseit, a nagy magyar télbe, tudsz-e tavaszt varázsolni?

Higyjünk-e benned Feltámadás, Tavasz, Madárdal, Szabadság, hogy vajjon feloldod-e egy nemzet fagydermesztett szívét és tagjait? Mint napsugárt a dermedt rögnék, mint harmatot az alvó természetnek, úgy adj nekünk . . . hitet.

Mint a kincskereső a tenger fenekén a kincset, úgy keressük mi is a rejtély kulcsát . . . de hiába. A kód nem oszlik. Márciusi napfény, leszel-e te még reménysugár?

Pest felé mutatsz; hol a füstös kávéházak népe nem vágyódik, nem örül, hanem állás után lőt-fút, veszekszik, pártoskodik, testét árulja . . . ? Oh, éppen az ő számukra könyörgök hitért! Ösvényünk eltűnt, reményeink elhagyanak.

Az írás beteljesült és én könnyezve kérdelek: *Lesz-e magyar husvét, tavasz, feltámadás?*

. . . És a cserkészpark nyírfakeresztje válaszol: „In hoc signo vinces“!

Ifj. Lám Károly
rajvezető.

◆◆ APRÓ HÍREK ◆◆

A százesztendős Tóth Kálmán.

A szív költőjéről szóljon ma a krónika, aki százévvvel ezelőtt — 1831 március 30-án — született Baján. Jó ismerősünk ő nekünk, hiszen iskoláinkban sokszor szökött a lelkesedés vére arcunkba az *Előre!* gyújtó szavain:

„Meghaltak tán? — Nem! ott mennek!
Ott hallatszik, hogy: *Előre!*”

és egész szívünkkel átértékeltük a *Ki volt nagyobb?* büszke befejezését:

„Csak áldom az Istenemet,
Amért én is magyar vagyok.“

Tóth Kálmán hajai és pécsi diákoskodását a komoly elmélyülés és alapos felkészülés jellemezte. Nagy szeretettel és odaadással olvasta nagyjaink írásait és első versein *Kisfaludy Sándor*, *Vörösmarty*, majd *Petőfi* hatását érezzük. Később azonban egyéni költészetének bájos hangjai, a durvaságoktól mentes tiszta verselése tette őt az önkényuralom legnépszerűbb költőjévé. Munkásságával az elnyomás korában ő tett legtöbbet, hogy

„Legyen a szellem által is
Dicső, nagy s boldog a magyar!“

Első versei az *Életképek* szépirodalmi divatlapban álnév alatt jelentek meg. De a *szabadságharc* kitörésekor toll helyett a 17

Ilyen a
bevált és kitünő fájdalomcsillapító
Aspirin-tabletták
eredeti csomagolása

Ügyeljünk a Bayer-keresztre!
Minden gyógyszerárban kapható.

éves ifjú is kardot fogott kezébe és a bácskai hadosztályban teljesített derekas szolgálatot. A magyar anyák így beszéltek akkor:

„Gyermek vagy még félig, igaz,
De van élted — meghalhatasz hát . . .”

1851-ben a *Hölgyfutár* irodalmi közlöny alkalmazta, amit tíz éven keresztül szerkesztett. Ez az idő munkásságának legtermékenyebb szakasza. Verseit 1853—1861-ig öt kötetben adta ki. A magyar közönség minden könyvét kitörő lelkesedéssel fogadta, mert benne látta reményeinek életrekeltségét és feltámadásának harsonását.

Népszerűsége csak fokozódott, amikor a politikai küzdelmek színterére lépve 1860-ban megalapította a *Bolond Miska* humoros képes hetilapját, amely harcos eszköze lett a nemzeti fellángolásnak. 1864-ben pedig Emich Gusztáv, a „Nemzeti Könyvkereskedés“ kiadójával megindította a *Fővárosi Lapok* szépirodalmi napilapot. (Emich nyomdája a mai Athenaeum vállalat.)

Deák Ferenc jósolta: „Meghalt Petőfi, — de ebből a bajai fiúból is lesz valami.“ A jóslatból valóság lett és *Tóth Kálmán* — akkor már a Tud. Akadémia és a Kisfaludy-Társaság választott tagja és Baja városnak ünnepelet követe — ódájában a legszebb emléket állította a „haza bölcsé“-nek:

„Munkálni, tenni és nem kérni bért:
Semmit magunkért, mindent a honért!“

Baja város ünnepében osztozik az egész ország és az ifjúság is babérkoszorút helyez a tiszta érzelmek és a maradéktalan honszerelem lantosának szobrára, aiknek minden sora erőt,

alkotásvágyat önt belénk. Jövönket is bizalommal várjuk, készülünk is arra, hiszen nem leszünk egyedül, mert ezerünk nagy hősei

„Feltámadnak haddal, vésszel,
Buzogánnyal, kelevézzel,
Kifeni mind nehéz kardját,
S a hont újra elfoglalják.“

Szabó Béla,

579. sz. Tomori-cs.-cs. parancsnok.

„Fiatal Magyarság“ a címe annak a legújabb folyóiratnak, amellyel a magyar cserkészet megajándékozta a magyar ifjúságot. Bizonyosan sokan olvasták e lap barátai közül azt a zöld füzetet, amely, a fenti címmel jelent meg s általában feltűnést keltett nemcsak a fiatalok körében, hanem minden körben, ahol törődnek a magyar jövővel. Abban a barna füzetben cserkészek és cserkészgondolkodású férfiak nagy vonásokban leszögezték azokat a gondolatokat, amelyeknek az életbe való bevitele és megvalósítása jobb magyar jövőt biztosít. Az ott megírt igazságokat hozza a mindennapi élettel közvetlen kapcsolatba az új folyóirat. Az általános tetszéssel, lelkesedéssel fogadott eszméket való életté akarja tenni. Legrövidebben így lehetne megfogalmazni a Fialat Magyarság célját: cserkészesíteni akarja a magyar ifjúságot, hogy az egészségesen és helyesen gondolkodó új nemzedékkel új és egészséges magyar hazát teremtsen. Mondanunk sem kell, hogy elsősorban az öreg cserkészek lapja a Fialat Magyarság, de bizonyosan kedves és hűséges barátja lesz minden magyar ifjúnak, aki komolyan és felelősségtudattal viseli a maga magyar sorsát. A dr. Fodor Ferenc főszerkesztésével, Faragó Ede és dr. Sik Sándor főmunkatársi támogatásával megjelenő új magyar folyóirat legyen ott minden csapatnál, hogy az idősebb fiúknak építő, nevelő, kedves olvasmányává váljék.

FÉNYKÉPEZŐ CSERKÉSZEK FIGYELMÉBE. Több oldalról fejezték ki olvasóink abbéli kívánságait, hogy szeretnének a Magyar Cserkészben több cserkészvonalozású fényképet látni. Eddig ennek az volt az akadálya, hogy többnyire igen sablonos képeket küldtek be munkatársaink, amelyeknek közlése inkább unalmas lett volna, mint érdekes. Mégis szeretnénk ezt a kívánságot is kielégíteni. Eppen ezért felkértük Nemoda Sándort, a mi kitűnő fényképező szakértőnként és munkatársunkat, hogy időnként bírálja meg a M. Cs. hasábjain a hozzájuk beküldött fényképeket. Ugy gondoljuk, hogy a szakszerű bírálat ösztönözni fogja a fényképező cserkészeket jobb munkáik beküldésére. Természetesen a szebb képeket nagy örömmel közöljük. Rajta tehát, jó fotografusok! Hadd jöjjen a sok szép kép! Lássuk, kinek a képe fogja legtöbbször díszíteni hasábjainkat?

Motorkezelői tanfolyam. A budapesti m. kir. állami felső ipariskolában (VIII., Népszínház-u. 8.) motorkezelői tanfolyam nyílik meg április hó 13-án. E tanfolyamon a különböző rendszerű motorok szerkezetét és kezelését tanítják. A 7 hétig tartó tanfolyam tandíja 20 P. Beiratkozni az intézet igazgatósági irodájában április hó 10-én és 11-én délután 5—7 óráig lehet.

Stabil gőzgépkelzői tanfolyam nyílik meg április hó 8-án a budapesti m. kir. állami felső ipariskolában. A 11 hétig tartó tanfolyam tandíja 28 P 30 f. E tanfolyamra csak azok vehetők fel, akik a gőzkazánfűtők, valamint a lokomobil- és cséplőgép-kezelők tanfolyamát már elvégezték. Magánvizsga útján szerzett képesítés nem elegendő. Beiratkozni az intézet igazgatósági irodájában (VIII., Népszínház-u. 8. I. em. 25.) április hó 7-én délután 5—1/2 óráig lehet.

Helyesbítés. A Magyar Cserkész február 15-i számában közöltük az évi jelentés pontos beküldéséért jutalomban részesült csapatokat. Ezek közül a 13. sz. „Ezermester“ cs. cs. kimaradt. **Tanfolyamok.** A m. kir. iparoktatási főigazgatóság 3 ipari továbbképző tanfolyamot tart. Egy női- és egy férfiszabóipari szakrajztanfolyamot kezd április 8-án és egy cipészipari szakrajztanfolyamot kezd április 13-án mesterek és segédek részére a VIII., Népszínház-utca 8. sz. alatti állami felső ipariskolában. A tanfolyamok 6 hétig tartanak, minden hétköznap este 1/2 7 órai kezdettel. A tandíj az első kettőnél 26 P, utóbbinál 30 P. Beiratkozásakor a mesterség igazolandó. Beiratkozni az ipariskola irodájában (VIII., Népszínház-u. 8. sz. I. em. 25.) minden hétköznap délelőtt 10—12 óráig lehet. Vidékiek is felvétetnek.

Szövetakció. Aki még nem vásárolta meg tavaszi vagy nyári ruháját, az feltétlenül nézze meg a Cserkészszövetség szövetakciójában kiküldött mintákat és mutassa meg otthon szülei-későn rendeli, eseeug már egyáltalán nem tudja megkapni, mert a raktárból kifogy. Mindenkinek saját érdeke a szövetakció kedvezményeit kihasználni. Olyan tartós és jóminőségűek ezek a magyar szövetek, mint bármelyik angol szövet, az árak pedig annak csak egyharmada. Mindenki kérdezze meg azt a barátját, aki már vásárolt ebből a szövetből, hogy érdemes-e venni és meg fogja kapni a választ, ha kételkedne.

Sátorakció. A Gazdasági Hivatal ez évben is megrendezi a csapatok részére kedvezményes sátorbeszerzési akcióját. Az akció lényege az előre való rendelés. A rendeléseket a Gazdasági Hivatal legkésőbb május hó 31-ig fogadja el. A sátrak készítését a Szövetség szakértői ellenőrzik és átvételét ugyancsak a Szövetség megbízottai eszközöik. A Gazdasági Hivatal mindent elkövet, hogy az akció előnyeit, olcsóbb árat, tartós minőséget, a részletfizetés lehetőségét a csapatoknak biztosítsa. A rendelés pontos feltételeit a csapatok címére kiküldött körlevél tartalmazza.

Szárnyra, Ifjúság! (A „Cserkészrepülők“ új tanfolyamai.) A téli évad kedvezőtlen időjárása ellenére is kielégítő lefolyású első vitorlázórepülő tanfolyama után, a nagy érdeklődésre való tekintettel, a Magyar Cserkész Szövetség április 1-én elméleti kiképzéssel kapcsolatos új tanfolyamot nyit, mely június 15-éig tart, estig tartó gyakorlatozással, a Budaörs feletti Farkashegyen lévő táborában. Felvételre jelentkezhetnek 18., esetenként 16. életévüket betöltött, szervezeten kívüli egészséges magyar állampolgárok, azok, akik a cserkészzel valamilyen vonatkozásban vannak. Kiskorúaknál szülői beleegyezés szükséges. Orvosi bizonyítvány felmutatása megkívánatik. Lakás a MOVERO OTTHON-ban díjtalan. Részvételi díj 50, illetve 100 pengő, mely három, illetve két részben fizetendő. Jelentkezéseket felvesz a „Cserkészrepülők“ vezetősége (Budapest, VI, Nagy Sándor-utca 6.).

A Gazdasági Hivatal idén tavasszal is megrendezi kedvezményes sátorakcióját a tavalyi típusokban és minőségekben. Az árak még valamivel olcsóbbak is lesznek. Már most gondolkodni kell arra beszerezni. A sátorakció részleteiről külön körlevélben értesítjük a parancsnokságokat.

Két mentőorvos bravúrja. Az elmúlt hetekben valamennyi napilap megemlékezett két mentőorvos: Dömjén Lajos dr. és Nagy József dr. hősiességéről, melyvel több ember életét mentették talán meg. Mentőautóval rohantak egy súlyos villamosszerencsétlenséghez első segélyt nyújtani, midőn az autó, egy szekeret kikerülve, nekiment egy kilométerkönek és felborult. A két orvos agyrázkódást és súlyos zúzódást szenvedett, sebesülteket s egy új autóval kórházba szállították őket. Utközben azonban mindketten rosszul lettek a sérülésektől és a kórházba érve, őket is ápolás alá kellett venni. De kötelességüket azért teljesítették!

A III. cserkész törvény a gyakorlatban. A találékonyságnak és a szabályokon túlemelkedő segítenitudásnak szép példáját adta az elmúlt napokban egy autóbusszvezető, akinek a kocsiában egy nő hirtelen rosszul lett. A vezető az utasok beleegyezésével bevitte a mentők székébe, ahol megállapították, hogy a beteg súlyos mérgezés áldozata lett és pár pernyi késedelem nélkül valószínűleg életébe került volna.

Husvét, után APRÓDVEZETŐ-TANFOLYAMOT rendezünk. Apró-vezetőket minél nagyobb számban várjuk. Vezetőtiszti Testület.

A magyar kardvívók az elsők a világon. Március 21-én tartották Montekarloban a világ legelső vívónemzeti küzdelmüket a híres Harden-kupáért. A döntőbe Olaszország és Magyarország Piller, Petschauer, Gerevich és Doros összeállítású csapata került s végül is a magyar kardcsapat 8—8 győzelem- és 63—59 tussaránytal legyőzte nagyírú és egyetlen riválisát.

Uj naptár készül? A Népszövetség előtt már évek óta fekszik egy naptárreformálási tervezet, amelynek elfogadásáról vagy visszautasításáról hír szerint ebben az évben döntenek. Ha a reformot elfogadják, az év a következőképpen oszlana fel: minden negyedév 91 nappól állana. Minden negyedév első hónapjában 31, a másik két hónapban 30—30 nap lenne. Az esztendő mindig vasárnapkal kezdődik és minden negyedév első napja szintén vasárnap. Ezen az alapon minden negyedév pontosan 13 hét. Az évnek 365-ik napját kiemelnék a naptárból és ezt a napot június és július közé ékelnék mint középévi napot, amely két félvégre bontja az esztendőt. Ez külön ünnepnap, míg a szökőév minden negyedik év végére kerül és Szilveszter-napként szerepelne. Az egyházi ünnepek is mindig meghatározott napra kerülnének. A husvét mindig április 8-ra, az áldozócsütörtök május 16-ra, míg a karácsony napja mindig vasárnapra. Ha az egyházak elfogadják a reformot, az új naptár 1933 január 1-én életbeléphet, mivel ez a legközelebbi olyan év, amely vasárnapkal kezdődik.

Petőfi és Hviezdoslav. Bocsnatot kérünk a nagy költő emléktől, mielőtt a két név egymásmellé kerülését megmagyaráznánk. Pozsonyban tudvalegőleg ledöntötték Petőfi Sándor szobrát. A Szlovák Liga mozgalmat indított, hogy Petőfi szobra helyére Hviezdoslav tót költő szobrát állítsák. Hogy is mondta az egyszeri tót legény, aki az öreg József főherceg birtokán járt-kelt betört ablakok beüvegezését végezve, s mikor a főherceg megkérdezte, hogy hívják, tisztelettudóan bemutatkozott: „Buknicz Janó vagyok és a maga nevét hogy hívnak.” „En József főherceg vagyok.” „Ugy! No, az is valaki!”

Egy mindenfélék könyve! Talán jobban megértitek, mit értek ez alatt, ha „vakarék-könyv”-nek nevezem, pedig a „mindenfélék könyve” elnevezés jobban fedi a fogalmakat. Mert ez olyan könyv, melybe mindenféle, különböző dolgokat ragasztok bele.

Az ilyen könyv nagysága tetszésszerű. Lehetőleg 20×30 cm-nél ne legyen kisebb. Igen megfelelő olyan fényképalbum, melybe a képek beragasztandók. Magunk is csinálhatunk ilyen könyvet szürke kartonból.

Mi kerüljön ebbe a könyvbe? Például: cserkészújságok téged érdeklő lapjai, cikkei, képei, ötletei, melyeket kivágsz és beleragasztod a mindenfélék könyvébe. Ragaszthatunk bele örsi kirándulásokon készített rajzokat, megfigyeléseket, jamboree jelvényt, egyetemi-, nemzetvédelmi-, lövésijelvényt, örsi állatok képeit, papírmunkáink egy példányát stb.

Ezek után láthatjuk, hogy anyag van elég. Ti is kezdjétek el a mindenfélék könyvének ragasztását. Sok örömet és hasznot fog nyuitani! Érdekes volna, ha egyszer találkozoznánk és összehasonlíthatnánk könyveinket egymással.

Dánból fordította: Pándy Pál ö. cs. (Vaebneren 1927. évi 8. számból.)

A francia kalandozás hírei.

A Francia Kalandozás Parancsnoksága állandó összeköttetést tart fenn a Francia Cserkészszövetséggel, úgyhogy a franciaországi tartózkodás programja már nagy részben készen áll.

A jelentkezők kiválasztásánál nagy súllyal fog a mérlegbe esni a francia nyelv tudása. Minden jelentkező tehát a legkomolyabban, nagy szívóssággal igyekezzék ennek a követelménynek eleget tenni, s az utat ezáltal is eredményesebbé tenni.

Szükség lesz az út folyamán a francia nyelvet tökéletesen beszélő több cserkészre, akik a hivatalos tolmácsok szerepét töltenék be. Jelentkezzenek tehát azok, akik erre a feladatra tudnak vállalkozni. Anyagi és más természetű akadályok legyőzésében a Parancsnokság igyekszik a lehető legmesszebbmenő támogatást megadni.

Az Iroda hivatalos órái megváltoztak: Minden hétfőn délután 5—7 óráig a Cserkészházban, I. emelet, 22. sz. szobában. (Bejárat a 20. szobán keresztül.)

Mindazok, akik a január 15-i előzetes jelentkezésen jelentkeztek, de ezideig hivatalos Jelentkezési-lapot még nem kaptak, postafordultával közölik címüket az Irodával, hogy a Jelentkezési-lapot kiküldhessük, mert a januárban bejelentett címek egy sajnálatos véletlen folytán megsemmisültek.

A Francia Kalandozás Parancsnoksága.

**Légy résen!
Védd egészségedet!**

Erre jó a

„MINDENES“

törv. védett

vízhatlan, magyar gyapjú lodenkabát

„Mindenes“ férfi kabát 36.— P

„Mindenes“ női kabát 40.— „

„Mindenes“ rövid sportkabát 32.— „

„Mindenes“ fiúkabát... .. 32.— „

„Mindenes“ gyermekkabát ... 26.— „

Minden darab „Mindenes“-ért felelősséget vállalok.

Hubertus kabátok 18.— P-től

KOVÁCSEVICS MILENKÓ

Budapest, IV., Petőfi Sándor-utca 3. (Az udvarban, földszinten, I. és II. em. — Tel.: Aut. 897—03, 897—61.

Fióközlet: VIII., József-körút 53.

CSERKÉSZ-INTERNÁTUS.

Nagy táborban, amikor a csillagos este ráborult sátrainkra és magasan lobogott a táborfűz lángja, sokszor felsőhajtottunk: milyen kár, hogy néhány nap múlva megszűnik ez a szép élet. Milyen jó is volna, ha így együtt lehetnénk mind az egész évben, de jön szeptember, megnyílnak az iskolák kapui és mennünk kell, hogy egy évvel ismét előbb legyünk a tudományokban.

Sokat beszélgettünk erről mi is táborainkban s ebből pattant ki az a gondolat, hogy egy cserkész-internátust kellene létesíteni, amelyben amellet, hogy iskolai tanulmányainkat is rendszeresen végezhettünk, mégis együtt és magunkban élünk.

Nem áll itt elég hely rendelkezésemre, hogy részletesen is válaszoljak az azt a szép cserkészéletet, amelyet egy ilyen intézetben meg lehetne valósítani. A kirándulásokat, vízicserkészéletet s mindent, amiért a cserkészszív rajong, nem hogy gátolná, hanem egyenesen elősegítené az internátus rendje.

És most ez a szép intézmény megvalósítás előtt áll. A szeghalmi reálgymnázium vezetősége hajlandó felépíteni egy 3 raj befogadására alkalmas, speciálisan cserkész célú szolgáló épületet, ha biztosítva látja, hogy lesz kellő számú növendéke. Nagy az áldozat, amit hoz, de szívesen teszi, mert előre örül annak az igazi cserkészgárdának, mely büszkesége lenne a magyar cserkészletnek. A tanári kar is egy szívvel-lélekkel áll e terv megvalósítása mellett.

Minden azon fordul meg, hogy ti is lelkesedtek-e ezért a gondolatért és lesztek-e elegenden, akik már a következő évet ebben az internátusban végzitek. Igaz némelyikötökhöz messze esik, de ezért bőven kárpótol majd az a szép élet, mely itt reátok vár.

Amelyikötök azért szeretne ennek az internátusnak tagja lenni, az írjon egy 20 filléres válaszbélyeggel ellátott levelet Baksa Béla tanár, parancsnok, Szeghalm (Békés m.) címre, hogy megküldhessük részletes tájékoztatónkat, melynek olvasására bizonyára megdobban a cserkész szívetek és azt mondjátok én is, én is odamegyek szeptemberben.

Sok felesleges munka elkerülése végett itt is közölök annyit, hogy csak a reálgymnázium I-től VI-ig osztályig iratkozzok jelentkezzetek, mert azt szeretnénk, ha legalább 3 évet mindenikötök itt töltené. A havonta fizetendő díj 60 P-nél nem lesz több. Leveletekben írjátok magatokról s tanulmányi előmenetelekről is, valamint közöljétek születek címét, hogy még e hónapban lehetőleg tiszta képet alkothassunk a jelentkezőkről s megtehessek a megnyitáshoz szükséges lépéseket.

Soraitokat várja

Béla bácsi.

Egyesületi és CSERKÉSZ-ZÁSZLÓKAT művészies kivitelben vásároljatok
ECCLÉSIA R.-T.-nál, Budapest, IV., Váci-u. 59.

Szerezz pénzt a táborozásra! Itt az alkalom!

1 napi táborozási költség 1.50 P, 1 heti 9.— P.
Az egész nagytábor díját egy hónap alatt megszerezheted! **Hogyan?**

Igy:

A templomokban vasárnaponként sok ezer ember megy misére. A szentmisét latinul mondják, de mindenki szeretné megérteni, mert gyönyörű szép, ez a legszebb a vallási életben! A **Magyar Misefüzetek** magyar fordításban szép magyar szószóval közlik a szentmise gyönyörű imádságait úgy, amint azt az oltárnál a pap mondja. Minthogy minden vasár- és ünnepnap más-más misét mondanak, minden vasár- és ünnepnapra új füzet jelenik meg ízléses, színes borítékban.

Te eladsz hetenként 100 füzetet, egy füzet 16 fillér, ebből 6 fillért megtartasz magadnak és 10 fillért befizetsz a Misefüzetek csekkzámlájára.

Igy: kerestél egy héten 6 pengőt a táborra és segítettél megtanítani az embereket arra, hogy megértsék a szentmisét, amiben igen sok örömiük lesz és hálásak lesznek neked ezért.

Írj azonnal a következő címre:

„Együtt az Egyházzal“, Magyar Misefüzetek kiadóhivatala, Budapest, V., Sas-u. 4. III. em. 20.

ÚJ PÁLYÁZATUNK.

Küldjétek be egy leírást ezzel a címmel

Legemlékezetebb napi jöttem.

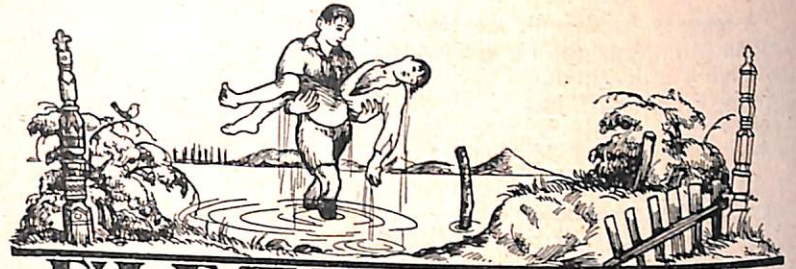
A dolgozat szólhat egy vagy több valóban megtörtént napi jöttről, amelyet vagy egy cserkész, vagy az örs végzett el. Az elbírálásnál tekintetbe vesszük elsősorban a jöttet minőségét, napi jöttemben megnyilatkozó cserkész leleményességét és szellemet; a dolgozat stílusát és végül a dolgozat kiállítását. — Ha rajzot vagy fényképet mellékeltek, az csak előnyére szolgálhat a dolgozatnak.

Beküldési határidő április 20.

Díjak: I. díj: 10.— P, II. díj: 6.— P, III. díj 4.— P,

A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy az első díjat csak teljesen megfelelő dolgozat beérkezése esetén adja ki.

Március 1-i pályázatunk eredményéről a legközelebbi számban számolunk be.

ELETMENTÉS

Megfagyástól való megmentésért. A kicsi Huszth Elemér, a 691. Miklós-csapat apródja egyik télután két apródtársával rödlizni ment. Nagy vidáman repültek a nagymányoki domboldalon s amikor esteledni kezdett, szépen hazaindultak a bányatelepre. Elemér a szürkületben hóban fekvő valamilyen alak árnyékát vette észre. Előrefutott s akkor látta, hogy egy bácsi fekszik ott elterülve. Első pillanatra azt hitte, részeg s eszébe jutott vezére meséje arról a részeg emberről, aki a kemény téli éjszakában megfagyott. Hozzáment leküzdve félelmet s megszólította:

— Bácsi, miért fekszik itt?

Az öreg ember feltápáskodott a résztvevő szóra, ránézett a kislóra, aki segíteni akart rajta. Most látta, hogy nem is részeg. — A szekszárdi kórházból jöttem. Idáig gyalogoltam, de most már nem bírom tovább, lábam háborúban rokkant meg, két napja nem ettem. — Ezt mondta s visszahanyatlott a hóba.

Elemér úgy érezte, hogy most még inkább kell segítenie s vezérének, Denke tanító bácsinak most minden szép tanítását végre valóra válthatja. Odaért a két kis pajtás is addigra.

— Maradjatok itt a bácsi mellett, míg visszajövök. — S most szaladt is a telep felé. Az első házba futott be. Az volt keresztapja háza. Lélekszakadva mondta el a kalandot, kért ennalót és segítséget. A derék ember maga ment a kislóval.

Majdnem elalélt már a szegény öregember, mire visszatértek, a keresztapa ügyes mentőfogással felfogta és vitte. Közben Elemér meg mindig mellettük lépett és az ennalóból a bácsi szájaiba tett egy-egy darabot.

A szegény öregember meggyógyult s amikor Faragó Ede „cserkész főparancsnok bácsi” híret vette Elemér kalandjának, értékes könyvet küldött neki s el-elmesélte itt is, ott is. S ahogy adója kisüti, hogy ez bizony több, mint egyszerű kaland, hanem életmentés, apród-hőstett.

S a kicsi Elemér most megkapta azt a díszes jelvényt, amelyet a „jó munkáért” adnak.

Villany okozta haláltól való mentésért. A jászfényszarú asztalosműhelyben serényen dolgozgatott Mansutti Ferenc. Közbe-közbe, hogy a munka könnyebben menjen, szólt egy-egy szót Czeplédi Vendelhez, az unokaöccséhez és nézte játszó két pici fiacskáját. A műhelyben volt még Czeplédi Miklós is, a jászfényszarú cserkészcsapat jeles kis apródja. Figyelte a nagybácsi akaratát. Egyszer csak, amint Mansutti Ferenc villanykörtét akar a foglatba csavarni, valahogy megfogja a foglatot s mire a falusi műhelyben nagy a nedvesség, de még nagyobb az meredten, mint a halott, csúng a foglaton. Lett erre rémület. Czeplédiné, az unokaöccs és a két pici kiszaladt a műhelyből.

— Meghalt a Feri, meghalt a Feri bácsi — kiáltották egyre — és segítségért rohantak. Czeplédi Miki nem futott ki, kabátot kaptott fel a padról, s Feri bácsit a kabáttal le akarta ráncigálni, de a kicsi hősi lélekben több volt az akarat, mint az erő. Ekkor a kézzel elszakította.

Mire a segítség megérkezett, Mansutti Ferenc már a padon ült fáradtan, sápadtan, csak a tekintete követte a hős apródot. Czeplédi Mikit, élete megmentőjét.

Dénes Tibor.

A főcserkész úr ömeltősága 1931 márc. 11-én életmentésért a következőket jutalmazta a „Jó munkáért” életmentőkitüntetéssel:

HUSZTH ELEMÉR 691. csapatbeli nagymányoki cserkészapródot, megfagyástól való megmentésért.

CZEGLÉDI MIKLÓS 868. csapatbeli jászfényszarú cserkészapródot, villanyáram-haláltól való megmentésért.

Cserkészek szállítója: Dr. Rusztek Károly, Csepel. Főlerakat: Budapest-Kelenvölgy, Nádor-u. 93. Kerékpárt, motorkerékpárt, varrógépet csak cserkésztestvérünknek! Szállítási költséget nem számítunk.

Cserkészpontosság!
Cserkészmegbízhatóság!

Budapest,
1931
április
1.

XII. évf.
7. szám.

MAGYAR CSERKÉSZ

HUSVÉTI ÜZENET.

Minden nagy ünnepnek megvan a maga különleges szépsége és különleges jellegzetessége. A Husvét a diadalnak, a nagyszerű győzelemnek az ünnepe! Valami fiatalos újjongás, magasztos, allelujás öröm járja át e napon a lelkeket; erőteljesnek, frissnek, üdének és fiatalnak érzi magát még az öreg is e napokon! Hogyne, hiszen a nagyhétből, a nagypéntekből, Krisztus Urunk kinszenvedéséből és halálából nőtt ki ez az ünnep! Egy nyomasztó, fájdalmas, szomorú hét minden kínjának diadalmas győzelme ez a nap! És a méz is édesebb, ha előbb ürmöt kellett innunk, a világosság is ragyogóbb, ha előbb sötét éjszakában kellett élnünk és az élet is teljesebb, mélyebb és értékesebb, ha előbb sokat kellett azért szenvednünk.

Gyönyörű, szép és örömmel teljes a Husvét, mert a szomorú, fájdalmas és gyászos Nagypéntekből sarjadzott ki!

Ez a gondolat járta át a lelkemet, amidőn felkértek, hogy hosszú hallgatás után újra szóljak cserkészeimhez. A diadalmas öröm és élet ünnepén és ez alkalomra a visszavonulást tehát felfüggesztem és szeretnék hangos szóval minden cserkésznek a lelkéhez szólni!

Öregek és ifjak, akik cserkészek vagytok, tudjátok meg, hogy ti a magyar földön eddigelé örökös husvétot élveztetek és még ma is élvezték. Mit akarok ezzel mondani? Azt, hogy a cserkészek a magyar társadalom megkülönböztetett szeretetében és megbecsülésében éltek és élnek még a mai napokban is. A magyar társadalom szeretettel nézi, nagy érdeklődéssel kíséri, erkölcsi és sokszor anyagi segítségben részesíti a cserkészt. Ha egy város utcáin a cserkészkürt megszólal vagy felhangzik a pattogó cserkésznóta, a házak ablakai azonnal felnyílnak, zsebkendőket lobogtatnak és a cserkészt szeretettel teljes mosollyal üdvözlnek és kísérik a jóságos szemek. A magyar társadalom legünnepélyesebb megmozdulásait ma már cserkészek nélkül szinte el sem tudja képzelni. Minden nemes és szent ügy szolgálatában ott akarja és szereti látni a cserkészt. Legyen az hazafias ünnep vagy felvonulás, legyen az templom- vagy harangszentelés, legyen az körmenet vagy ünnepélyes közgyűlés, legyen az szegénygondozás vagy gyermekvédelem, legyen az irodalmi, művészi vagy társadalmi megmozdulás, legyen valami nagy öröm vagy mély gyász, legyen az valami nagy verseny vagy valami idegen nagyság fogadtatása, legyen az árvíz vagy tűzvész — és így még igen soká

folytathatnám — a cserkészt azt mindenhová hívják és elvárják, hogy mindenhol ott legyen!

Felvetem most itt a kérdést, hogy mindez miért van? Sok kisebb, nagyobb, lényegesebb és lényegtelenebb okot lehetne itt felsorakoztatni, de én csak a legmélyebben fekvő okra akarok rámutatni. Ez pedig az, hogy a magyar társadalom bízik a magyar cserkészekben és ezért szereti is és becsüli is őket és mindenhol akarja is látni fiait. A cserkészek e bizalomra természetesen minden valószínűség szerint megbízhatóságukkal és jószágukkal rá is szolgáltak, mindazonáltal azt a tényt, hogy a társadalom így viselkedik irányukban, azt nagy megtiszteltetésnek kell vennünk és az elbizakodottság helyett állandóan és nagyon elevenen éljen minden cserkész lelkében az a tudat, hogy a társadalom e megbecsülése a cserkészt újabb és újabb teljesítményekre és még nagyobb megbízhatóságra kötelezi! Más érzés és törekvés a mi lelkünkben a társadalommal szemben nem lehet, még akkor sem, ha világosan látjuk, hogy bizony sok esetben a társadalom nagy szeretetével nem éltet, de szinte megöl bennünket. Ily esetekben a társadalom fogja magát önként vagy a legfelsőbb cserkészvezetőség révén fegyelmezni s nem fog túlkövetelésekkel ártani azoknak, akiket tulajdonképpen nagy szeretettel istápol.

De a társadalom magatartásával most részletesebben nem akarok foglalkozni! Most nekem a legfőbb az, amit a cserkészeknek akarok ezzel kapcsolatosan mondani. Ennek pedig a lényege, amit hangsúlyozottan ki akarok mondani, amit mélyen minden cserkész lelkébe akarok vésni, amit minden cserkész önmagától a legszigorúbban követeljen is meg: ez pedig az, hogy ezentúl is minden cserkész még nagyobb megbízhatóságra törekedjen! Szeretném, ha ezt mindig élő és eleven parancsként kezelné minden cserkésztestvérem, akár kicsi, akár nagy legyen!

Ezen élő és eleven paranccsal először is az öregebbek felé szállok, akiknek megbízhatóságuk révén részük van abban, hogy a társadalom bízik bennünk. De el ne bízunk az öregebbek ezen tiszteletreméltó csoportja, de példát adandó, igyekezzék az eddiginél is jobb és megbízhatóbb lenni! Az újabb cserkészgenerációk pedig gondoljanak arra, hogy nekik nem szabad elrontaniok azt, amit a régiek alkottak! Ne a cserkészkalap és -ruha megszerzése legyen az új fiúknál az első és legfontosabb, de formálják és neveljék előbb önmagukat megbízhatókká és csak azután öltsek magukra a megbízhatóság

jelvényeit, a cserkészruhát és kalapot. Ne hordjon cserkészjelvényt az, aki nem fegyelmezett és aki nem megbízható! Az ilyen árt önmagának és árt a cserkészetnek! A cserkészeten kívül is lehet valaki becsületes, de nem becsület az, ha valaki kitézi a cserkészjelvényt és még sem megbízható!

Mindezekhez pedig cserkész Testvéreim az kell, hogy erősen tartsuk önmagunkat, hajlamainkat, ösztöneinket, szenvedélyeinket kézbe és jobbik énünk irányítsa ezeket, ne pedig gyarlóságaink rabjaivá válva magunk is olyanokká váljunk, mint amilyenek maguk a gyarlóságok.

Erre a fenséges, önmagát tökéletessé formáló munkára az lesz képes, aki *önfegyelmezéssel* állandóan, ha

kell szinte keresztre feszíti magát! Rossz hajlamaink számára *állandó nagyhetet*, nagypénteket kell rendeznünk! A rosszat mindig keresztre kell feszíteni önmagunkban és akkor ennek az örökös nagypénteknek az eredménye egy örökös diadalmas, alleluja husvét: a megbízhatóságnak, a jó lelkiismeretnek, a becsületesség érzésének nagy adománya és ajándéka, amit minden cserkész Testvéremnek husvétii ajándékként tiszta szívből kívánok.

Törekedjete erre! Adja azt meg számotokra a jó Isten! Igy azután a boldogabb magyar jövőnek igaz munkásaivá váltok.

Witz Béla.

NAGYPÉNTEKI JÁCINTOK.

*Sirod körül, Uram, úgy állnak őrt a jácintok,
mint szelíd gárdisták.*

*Van köztük áldott fehér és van dacos piros:
mint tiszta és bűnös lelkek.*

Mozdulatlan viaszteted felett

hallom lebegését szárnyas lelkednek.

*Kegyesen fogadja az emberi jácintok édes illatát,
— alázatos imádságukat —*

s fáradt szirmukat mosolyogva simogatják végig.

A virágok ontják az illatot,

halott tested fekszik a sirban,

és reggelre valamennyi jácint fehér lesz.

Nagypéntek.

Bethlen Iván.

AMIKOR AZ ÖRS, A RAJ, VAGY CSAPAT TELJESÍTI A III. TÖRVÉNYT.

Hídépítő cserkészek. Hidat épített az egyik csapat. Szépet, erőset, nagyot. A hossza még 100 kilométernél is több. Egyik lába itt van a budai várhegy oldalában. A másik a Mátra egyik nyomorult, eldugott falujában. Évközben ugyan nem sokat koptatják, de karácsony után minden esztendőben megindul rajta egy kis csapat. Sítáborba mennek. De sok a poggyászuk! Vajjon mit csinálnak?

Nézzük meg! Ahol egy nagy batyu: benne használt ruha, foltozott nadrág, kinőtt cserkészing, harisnya, kopott orrú, csám-páska cipők. Szépen összefogva, az egybetartozó összekötve. Meleg sapka is akad vagy feltucat. A ládában iskoláskönyvek, képeskönyvek. Krajcáros irka, színes ceruza, vedlett tolltartó, de még festék is. Nem éppen művészeknek való, de festék mégis. Hát abban a nagy iskátulában mi rejtőzik? Angyaljő cserkész-mamák remekei, diós-mákos, pogácsa, mézeskalács . . .

Viszik a fiúk, hurcolják keményen. A híd is hajlik, recseg belé. De jól tart. Hogyne tartana, amikor cserkészszív a pillére, segíteni vágyó szeretet a pallója.

Odafönn a Mátrában sápadt, didergő, korgógyomrú kis gyerekek cserkészeiről álmodoznak karácsony-tájban. Örömtelen arcuk mosolyogva derül a hideg, nyirkos szalmán.

A fiúk pedig jönnek, jövőgetnek a maguk-építette hídon, amely oly közelhozta Budához a Mátrát.

Testvérek! Ilyen hidat minden csapat építhetne. Ha nem más-hová, hát a legutóbbi táborhelyére.

Cserkész-javítóintézet. Tyűh-ha! Hát ilyen is van? Talán Aszódon? Nem a', Kanadában. Talán a kanadai cserkészek javításra szorulnak? Nem! Abban az intézetben nem cserkészeket javítanak, hanem cserkészek javítanak — játékokat.

Már nyáron megkezdik a nagyszabású gyűjtést. Országszerte összeszedik a rokkant hintalovat, bedöglött autót, kegyvesztett és sebesült babákat, kerekét vesztett szekeréket, motorhibában leledző kis csavargózost, tengelytörött gőzgépeket satöbbi, satöbbi.

Ne csak télen!

Ne csak télen viseljük gondját hasznos madarainknak, hanem mindig. Nyáron is. Rászorulnak és megérdemlik. Lássunk egy esetet.

Csuda pocsék idő volt. Másodnapja zuhogott az eső. Falusi embernek azonban ilyenkor is akad künn dolga. Kertben, ház körül sokszor bajt okoz a víz. Van a kertemben egy mélyedés. Ott meggyülemlik az áldás és mind kirothasztja a paradicsompalántát, mire fölszárad. Gondoltam: lecsapolom.

Amint nagy lépésekkel captatok a sárban, egyik almafáról kétségbeesett csipogást hallok. Egy vastag ág oltalmában öt pici pintyőke kucorog és sírnak keservesen. Apjuk, anyjuk nem volt mellettük.

Azt a hívogató fütyöt hallattam, amit az etetőállványtól minden madár ismer a környéken. Jött is rá válasz azonnal. A fűből tönkreázott, csapzott szárnyú him-pintyőke kászolódozott felém. Fölvettem, melengtettem. Ez az önfeláldozó kis családapa megint nem törődött önmagával: a nagy ételhordásban elmulasztotta a rossz időhöz előkészíteni az esőköpenyegét. Nem zsirozta be a tollazatát. Most aztán nem tud repülni. Az éhes rajkók meg sívalkodnak odafönt.

Bevittem szegényt a szobába. Puha itatóspapír között megszárogattam. Azután saláta-olajjal gyöngén beecseteltem a tollazatát s kiraktam az ablak előtti etető-házikóba.

Evett valamicskét, teleszedte a csőrét dióbéllel és boldogan visszarepült az almafára.

Mikor aztán együtt van a nagy halom: fürgekező cserkésziúk osztályozzák az anyagot: asztalosnak az enyveznivalót, laholmit, ezermestereknek az inaszakadt mackókat, babákat, hangmunka. S mire a nagy hó belepi a kanadai mezőket, megváltozik a műhelyek képe: újjászülötten, javított kiadásban rengeteg, nak. Ezer meg ezer gyermek arcára varázsolnak boldog mosolyt a kanadai testvérek: különösebb költség nélkül.

Kíváncsi vagyok rá, hogy a magyar cserkészek számára hol nyílik meg ősszel az első „javítóintézet”?

Sok kicsi sokra megy. Az egyes cserkész ritkán tartozik a többszörös milliomosok sorába. Legalább is erre mifelénk. De az örs, az már jelent valamit. Havonta majdnem ötven fillért hozott ki belőle. Most már mi történnék a „vagyonnal”? Volna mányt. Az ő irányítúje a Törvény.

Ennek tulajdonítható, hogy a rokkant sarki újságos ember a hidegek beálltával jó meleg flanelinget és új harisnyát kapott. Ki adta? Se Jancsi, se Pista, se Marci! — A Sasok!

Bokréta-kötés. Közeledett a parancsnok úr nevenapja. Sugdó-lésen Micu bátya. A lurkók hamarosan kapiskálják a dolgot és S amikor fölesillad a nagy nap hajnala, Pont, a raj legkiseb-drótból a szára: s az ünnepelet mégis csillogó szemmel cirógatja kapott: egy havi jótettel csokorba kötve.

FALUSI IRTA: LÉVAY TŰZEK ALAJOS-

„... Szomorú gondok, apró örö-
mök, titkon maradó tragédiák, nagy-
nagy hibák s tán még nagyobb ere-
nyek laknak az apró házak szalmatetői
alatt. Ha az ember hosszú ideig él kö-
zöttük s kissé mélyebben tekint a rán-
cos homlokok mögé, akkor érti meg
igazán, hogy milyen hatalmas erőkből
kovácsolódott össze ez a nép, hogy
annyi szerencsétlenség között, a maga hajszolt egyedül-
valóságában meg tudott maradni szigetnek a germán és
szláv óceán között... Én nagyon szeretem a parasztjai-
mat...“

Alkonyatba hajló nyári délután volt. A kicsi falu álmos-
fáradtan hallgatott. A házak végében világított a kazalba
rakott élet s itt-ott hallatszott már a „masina“-zúgás. Ott
már zsákokba perdül az érett búzaszem, Isten legszebb
adománya.

A jegyző úrral jártuk a falut. Meg-megálltunk a dolgozó
emberek között. Csendesen hangzott az „adjon Isten“.
Dicsekedő kezek hozták elénk a kövér, piros búzaszeme-
ket, a mindennapi kenyeret, annyi imádság, annyi verejték
életbe szökött eredményét.

„Jól fizet a búza, hála a Fölöttünkvalónak.“

Tovább léptünk. Egyforma házak, egyforma emberek,
egyforma élet és egyforma szívek. És mégis mind más.

A jegyző úr csendesen mesélt. Harmincöt esztendeje él
már az emberei között és nem fásult el a szürke hétköz-
napok unalmában. Minden újrakelő élet öröm neki és
minden kipattanó búzaszem ünnepet jelent.

„Én nagyon szeretem a parasztjaimat.“

*

Mint a kaleidoszkóp ezer ragyogó színe apró kis kavi-
csokból, úgy ragyogott elem szívárványszínben a falu élete
a jegyző úr beszélgetéséből. Milyen egyforma, színtelen
annak, aki nem tud belépillantani — s mennyire más látó
szemeken keresztül szűrődve. Minden kis ház nyitott tör-
ténét, kicsiben a faj története: küzdelem, elbukás, újra
küzdelem, újra elbukás. Néha aztán győzelem és diadalmos
előretérés.

Az egyik szériuskert végénél szép szál parasztember
köszönti ránk az „adjon Isten“-t. Amikor megemeli a ka-
lapját, kiragyog alóla hófehér haja.

„Jó estét, Bálint bátyám“ — köszön vissza barátságosan
a jegyző — „hát merre sétál itt a kertek alatt?“

„Má' megnézem, tekintetes úr, hogy rendben marad-e
minden éccakára a kazlak körül. Mer' drága az élet s egy
tűzvész kódussá teheti az egész falut.“

„Annyira fél a tüztől, Bálint?“

„Bizony, tekintetes úr, mindent inkább, csak tüzet ne.

Én ‚azóta‘ még a búbos kemencébe is
tisztólettel nézek.“

„Na, Isten hírvél, Bálint.“

„Isten áldja.“

Lassan tovább ballagtunk.

A jegyző hallgatott s én nem akar-
tam megzavarni. Éreztem, hogy me-
sélni fog.

„Látja, ennek az embernek a története békített ki engem
a faluval. Annak idején még fiatal ember voltam és alig
pár hete volt, hogy a városból ide kerültem. És bizony
megvallom, nem szerettem az itteni világot. Az embereket
önző, ridegnek láttam. Tudja, a paraszt nehezen melegszik
föl. Kocsmázás, verekedések nap-nap után. Sehogyse ér-
tettem meg a lelki világukat. Menekülni szerettem volna.
A város hívott, csalogatott. De ide kötött a kenyér.

Ez az őszhajú ember, Hódi Bálint, akkor még fiatal
ember volt. Rabiátus, verekedő, féktelen természetű. Olyan
falurossza. Egyedüli gyerek volt s az apjától az itteni vi-
szonyok szerint igen nagy gazdagság maradt rá. De az ő
kezében nem nőtt a vagyon. Lusta volt szörnyen. Annál
többet vitt el a kocsmá. No, meg a bírságok. Mert nagyon
sok büntetés szakadt a nyakába.

Szeretett egy lányt. Az is hajlandósággal lett volna irá-
nyában, csak azt nem szerette, hogy a Bálint annyira koc-
smás. Kérte sokat a legényt, hogy hagyjon föl ezekkel, mert
nem lesz jó vége a dolognak. De Bálintnak nem használt.
Igy történt aztán, hogy a lány a végén is kiadta az útját
s rövidesen férjhez ment egy másik legényhez, aki ugyan
nem volt olyan gazdag, de szorgalmas, derék ember s
biztosabb, nyugodtabb életet ígért.

Ez aztán végkép elmérgesítette a dolgot. Bálint fölött
majd mindennap a kocsmában virradt meg a hajnal. A
vagyon folyt szét a kezében. Hol az egyik darab föld ke-
rült dob alá, hol a másik. Rövidesen csak a ház maradt,
meg egy kis kert hozzá. Aztán arra is szedegetett föl jócs-
kán kölcsönöket. Szép nagy ház volt, elég sokáig bírta
vele, de elolvadt az is. Egy nap ott is megperdült a dob.
És az utolsó menedék is elúszott. Kovács Gábor, a sze-
rencsés vetélytárs vette meg a házat. Talán háromszor
annyit is adott érte, mint amennyit ért. Segíteni akart vele
az Istenadtán. De akit az ördög a karmai közé kaparintott,
azt nehezen engedi ki. Bálint a tartozások kifizetése után
megmaradt pénzzel egyenesen a kocsmába ment. Egész
éjszaka mulatott. Hajnalban a mezőre menő emberek ke-
resztet vetettek magukra, mikor a kocsmá előtt elmentek,
olyan pogány rikoltozást vitt végbe odabenn. Még délfele
is mulatott.

Aztán délután lett. Csendes, napsütéses délután. A falu egész üres volt, mindenki a földeken dolgozott.

Hát egyszerre csak, Uram Isten, megkondul a harang. Nem misére hívogatóan, amikor olyan szépen mondja, hogy „bim-bam“, hanem össze-vissza.

Hallott már, öcsém, vészharangozást? Nem? No, ne is kívánja. Az valami rettenetes. Az ember agyába, szívébe, idegeibe süvölti bele a veszedelmet.

Hogyne ijedtek volna meg künn a mezőn? Különösen mikor látták, hogy sűrű füst tör az ég felé a falu közepén. Egy rikoltással dobták el a kapát-kaszát és rohantak a falu felé. Senki se tudhatta, ki háza ég. Sokan hagyták otthon apró gyerekeiket. Soknak mindene az a kis háza, amiben meghúzza magát.

Kovács Gábor háza égett.

És az udvaron részeg-bamba nevetéssel ott állt Bálint. Ez az őszhajú ember, aki most úgy fél a tűztől. Nevetve nézett a berohanó emberekre.

„Óthatjátok azt má’!“

Bizony ott nem sok remény maradt. A lángok annyira elharapóztak, hogy gondolni nem lehetett arra, hogy valamit a házból megmentsenek.

Megérkeztek a csendőrök is. Nem kellett keresni a tettest. Ott kiabált az udvar közepén.

„Köllött nektek két ház? Most má’ lakhattok az enyimbe.“

Akkor is nevetett, mikor a csendőrök kezére rakták a láncot.

Ebben a pillanatban rohant be Gábor, meg a felesége. Az ő földjük volt legmesszebb, ők érkeztek utoljára.

Az asszony ájuldozó sikoltással rohant az ajtónak:

„Jaj, a gyereköm!“

A gyermek — két éves fiúcska volt — gyengélkedett kissé s az anyja otthon hagyta.

Persze az asszonyt nem engedték a házba bemenni. A tető már be volt hajolva s nem lehetett tudni, melyik pillanatban szakad be. Gábor őrzöngve szaladgált a ház körül. Azt is alig lehetett visszatartani, hogy a lángokba ne rohanjon.

Ekkor valami megmozdult a részeg gyujtogatóban. Szinte kiáltva szólt oda a csendőröknek:

„Ódják le rólam a láncot. Kihozom a gyereköm.“

Akkor már én is ott voltam.

A csendőrök tétován néztek rám, hogy mit csináljanak. Csak intettem, hogy engedjék.

Gondoltam, jóváteheti a dolgot s ha esetleg benn pusztulna is, jobb lesz neki.

Elengedték.

Akkor már teljesen józan volt. Talán a rémület józánította ki.

Annyi időt sem vett magának, hogy egy vödör vizet magára borítson, berohant a szobába.

Künn a nép szinte megbénulva a félelemtől várt.

Rövid pár pillanat s újra megjelent. Kezében a gyermek. Az akkor ébredt csak fel az álmából. Nem is sejtette, hogy mi történik.

Anyja, apja határtalanul boldogok voltak. Mit bánták a házat, ha megvan a gyermek.

De a Bálint nem engedett időt a hálálkodásra. Most már magára fordított egy csöbör vizet s újra berohant a házba. Az emberek tanácstalanul néztek utána.

Aztán föl pattant belülről az ablak. Ruhák, ládák, apróbb búfordarabok röpültek ki az ablakon. Minden, amit egy ember végső kétségbeesésében elbír.

Közben a tetőgerendák egyenként kezdtek lezuhanni. Rémülten kiabáltak Bálintnak, hogy jöjjön ki már, hagyja, ami benn van, de az nem hallgatott rájuk. Még a kis gyermek apró játékszereit is kiadogatta.

Akkor aztán indult kifelé. Már majdnem az ajtónál volt, amikor óriási robajjal beszakadt a tető. Hatalmas füst- és szikrafelhő. A rémület még a hangot is belefojtotta az emberekbe.

De jó az Isten.

Bálint füstölgő ruhával, összeégve, de mégis távolgott ki a romok közül. Higye el, öcsém, csoda volt, hogy nem pusztult ott.

Aztán odatántorgott a csendőrökhöz, az összeégett két kezét odanyujtotta:

„Most má’ megláncolhatnak.“

Várt-várt. A csendőrök csak nem nyultak a lánc után.

Én se tudtam, hogy mitévő legyek. Ez az ember gyujtogatott. El kellene fogatni, de amit tett, az után nem volt szívem hozzá.

Kovács Gábor is odajött hozzám a feleségével és sírva kértek, hogy ne vitesssem el Bálintot a csendőrökkel.

A szív és törvény verekedett bennem. Most is büszke vagyok, öcsém, hogy a szív győzött. Elküldtem a csendőröket. Bálint csak annyit mondott:

„Köszönöm, tekintetes úr. Meglátja, nem lesz oka megbánni, amit tett.“

És nem bántam meg.

Bálint akkor sokáig betegeskedett. A falu adta össze rá a pénzt, hogy a kórházat fizetni tudja.

Mire hazakerült, egy kis házat építettek neki. Ambátor Kovács Gábor mindenáron vissza akarta neki adni a házat, de nem fogadta el. Higye el, öcsém, több lélek van ezekben az emberekben, mint a nagyváros ezer felvilágosodott léhütőjében. Ezek egy jótettért minden régi vétket elfelejtnek.

Aztán a falu földjének a bérbeadása került szóba.

És úgy határoztunk, hogy adjuk a földet Bálintnak, hogy megint emberré legyen. Pedig nem is kérte.

Ezt elfogadta és emberül megállta a helyét.

Ma gazdagabb, mint az apja volt. Megnősült s mondhatom, példás az élete és becsületes embereket nevel.

És ha valakivel jót kell tenni, Bálintot mindig ott találni. Most négy éve kilenc ház égett le a felső soron. Mind a kilencet ő építette föl.

Most már tíz esztendeje bíró és a kemény, becsületes kéz nyoma meglátszik a falun.

S így néha-néha, ha a régi napokról beszélgetünk vele, meg-megemlíti, hogy egy jócselekedet fölött való öröm egy életnek adhatja vissza az értékét.“

*

Némán lépkedtünk tovább. A falura leszállt a csendes este.

Kezében a gyermek.

Elgondolkodtam. Mennyi erő, mennyi szépség rejtőzik a szalmatetők, a napsütötte domború mellkasok alatt. És milyen kevesen vannak, akik egy-egy mélyen rejtőző drágakövet ki tudnak bányászni.

*

A kicsi házakban kigyulladtak az apró petróleumlámpák. És valahonnan messziről vidáman csengett a munkából hazatérők vidám éneke:

„Ha bemegegyek, ha bemegegyek
A baracsi csárdába...”

TAVASZI VIRÁGFAKADÁS.

Amikor a mandulafa csupasz ágai tavasszal virágba borulnak, a Föld születésnapján ezt a gyönyörű virágbokrétát viszi ajándékként az Élet, mert a tavasz a mi drága anyaföldünk születési évfordulója. Egész télen dermedten, kietlenül, ijesztő csendben hallgatott a földanya és tűrte a jeget s a metsző szeleket. Egész télen szenvedett a tavaszért, az újjászületésért. Szenvető arcát először a hűséges kis fehér hóvirágok fűzték körül, a nagy ünnepre való csendes készülődéssel. Tiszta fehér, szerény és megbánó volt a hóvirágfüzér, mint az imádság.

A második füzért az ibolyák fűzték, ők már illatot is hoztak s az ég mély kékjét életdíszül, mint a feltámadás boldog hírnökei, akik nem kétségesek a tavasz diadala felől, hiszen velük együtt már más élet is zöldel, életszint ragyog örömeiben és siet a földanya örömeire.

Azután jött, fejedelmi módon, teljes diadallal az Élet és hozta a nagy ünnepi csokrot, a legszebb színekben ragyogó mandulafabokrétát. És a legszebb virágbokréta mellé elmondta a legszebb köszöntőverset: a gyermekacagást és az első madárdalt.

Nekünk, magyaroknak, akik mélységesen szeretjük a mi drága egész földünket, nekünk, a nagy magyar tavaszt váróknak a minden év tavasza nagy biztatás s a hóvirág, ibolya- és mandulavirág nagy tanítás, nagy üzenet. Arra tanít, hogy mi is gyűjtsük a lelkünk virágait; tegyünk jót, segítsünk, alkossunk a nagy magyar tavaszt előkészítő erővel. De vannak-e már a lelkünknek ilyen virágai? Lásunk egy-két szálat belőlük.

Az életmentő kis cserkész.

Akkor még boldog békeidőt írtak Nagymagyarországon, amikor Léván (most Levice) megalakult az első cserkészcsapat. A szép cserkésztörvényektől ittas lett a lelkünk s csak úgy duzzadt a segítségvágytól. Minden cserkész talán arra figyelt a legjobban, hogy hol nyújthat első segílyt. Az egyik kis cserkészem különös szemfüles fürgeséggel csapott le minden apró alkalomra és talán a cserebogár törött lábát is szívesen besínezte volna.

Egyszer kétségbeesett sipolásra lettem figyelmes. Hir-

telen felugrottam és futottam a hang irányába, mert szünni nem akaró erővel sivitott a levegőben az S. O. S.! Izgagtottá tett az is, hogy a szokatlan nagy veszélyt hirdető vészjelre egy-két percig eredménytelenül keresgéltem a hang irányában. De egyszerre mégis odataláltam kimerülten, lihegve. Az én kis cserkészem állott ott könnyes szemmel egy szekérgázolta töröttlábú kis kutya felett, amelyet kimentett az út szélére, a rohanó vásári szekerek tömegéből, nehogy teljesen elgázolják. A kis kutyát becipeltük — nyár volt — a faskamrába és nagy halomra összehordott rongyok közé fektettük, azután vékony sínek közé raktuk a lábát és mondanom sem kell, hogy az ebsont rövid idő alatt szépen összeforradt, mert az én kis cserkészem a kiosztott adagon felül — nem törődve összeragadó zsebével — az ebédnél suttyomban a legjobb falatokat a zsebébe csúsztatta megmentett kutyája számára.

Regösök útja.

Elindultak egypáran székesfehérvári cserkészek regösúton megismerni a föld népét, lelkét s a magyar nép lélekmezejéről bokrétába gyűjtögetni a szerte díszlő pompás virágokat, a népmesét, a népdalt, a cifra hímzéseket és sok minden más szépet. Sok jót tettek már a cserkészek azon a dunántúli vidéken, amerre a mi regöseink is jártak s a nép ismerte és szerette őket. Egyszer aratómunkások kérték a regöseink segítségét, ahogy mondták: „mert tudjuk, hogy a cserkész szívesen segít a szegény emberen”, hát azért kérik őket, hogy a kaszával véletlenül megvágott ember lábát kötözzék be. Nagy seb tátongott a szegény arató lábán, de a fiúk tiszta jó kötése megmentette a lassú elvérzéstől a sebesültet orvos érkezétségig.

Máskor ugyanazok a cserkészek az egyik faluban egy asszony fájdalmas zokogására lettek figyelmesek. Hogyne sírt volna, hiszen meghalt az egyetlen kenyérkereső, a férje s a szegény özvegy magára maradt sok árójával a szomorú nincstelenségben, mert még koporsóra sem jutott pénze. S a fiúk munkába álltak. Megszerezték minden szükségességet és fel is öltöztették és meg is borotválták a halottat és szépen elrendezték a temetést is. De ezzel még

MILYEN JÓTETTET VÉGEZHETSZ?

Reggel.

1. Kitisztítom más cipőjét.
2. A reggeli elkészítésnél és terítésnél segídek.
3. A tejért elmegyek.
4. Ágyamat és szobámat úgy rakom rendbe, hogy azzal mások munkáját megkönnyítsem.
5. Ha szüleim vagy testvéreim közül valaki tovább alszik, olyan csendes vagyok, hogy álmukat ne zavarjam.
6. Kistestvérednek segítesz a mosdásnál és öltözködésnél.
7. A tüzelőfát felvágod s ha kell, behorodod.
8. Vidámsággal és kedvességgel az esetleg rosszkedvű családot felderíted.

9. Kistestvéreimet iskolába elkísérem.
10. Magammal viszem, amivel napközben másokon segíthetek (ceruza stb.).

Délben.

1. Terítésnél segítesz!
2. Ebédet behozóknak ajtót nyitsz.
3. Kisöcsédet megeteted.
4. Vízért kimész.
5. Tálát kínálsz.
6. A poharakat teletöltöd.
7. Asztalteszedésnél és elrakásnál segítesz.
8. Az ebédutáni újságolvasást másnak átengeded.
9. Csendben lenni, ha más pihenni akar.
10. Rádióhallgatót másnak átengedni.

Este.

1. A vacsora elrakásnál segítesz.
2. Kistestvéreddel játszol.
3. Öcsédnek vagy hugodnak iskolai feladatánál segítesz.
4. Valami hasznos házimunkát végzel a mamának.
5. A nyikorgó ajtót beszappanozod.
6. A takaréktűzhelybe már este bekészítetted a tüzelőt.
7. Kisebb testvéreidre lefekteted.
8. Kistestvéreiddel imádkozol.
9. Meggyőződsz, zárva van-e tényleg este a gázóra.
10. A rádióantenna földeléséről gondoskodni.

nem fejezték be munkájukat: lisztet, zsírt és más élelmet adtak és gyűjtöttek a szegény asszonynak, hogy az első nehéz napokon átsegítsék.

A cserkészsívek melegétől nagy szeretet fogamzott meg a nép lelkében a város fiai iránt. A regős cserkészek az elhagyott magyar nép misszionáriusai, akik mindig többen járják az országot, segítve, tanítva; lerombolhatatlan új magyar lélekvarat építgetve új ezer évek.

A cserkész várományos.

Még csak cserkészapródjelöltinaspalánta, de már belehullt kicsi szívébe a cserkészmag. A kis ember neve Csongor. Egyszer a réten játszott és meglátta, hogy az egyik nagy fiú egy lepkét kerget és már majdnem megfogja. Csongorka minden élőlény szabadságát szereti és jól ismeri a kínzó gyerekeket is, azért hirtelen haraggal neki-rontott a lepkeüldözőnek és nagyot kiáltott rá: „Ne bántsd a kis lepkét!” Bizony, a nagy fiú a csöpp ember haragjától egy pillanatra zavarba jött s azalatt — szépen elszállt a megmentett lepke.

Más fiúra megint egy letépett szál virágért támadt azzal, hogy „biztosan az a virág volt az anyukájának a legkevesebb fiacskája”.

Sok-sok apródcsike van még az országban, de ti is sokan vagytok, fiúk, akiktől a feltámadott Jézus azt várja, hogy legyetek a kicsinyek között az Ő magvető szolgálói.

AZ ÖRSVEZETŐ SZEREPE AZ „ÖRSI JÓTETT”-EK BEN.

A jó munka az örsben.

Természetes, mint örsvezetőnek különös gondod lesz arra, hogy mindegyik fiú pontosan teljesítse a maga napi jótettét. Emellett az örsi jótett szintén nagyon fontos helyet foglal el a cserkészetben.

Nyolc fiú mindenestre véghez vihet olyan dolgokat, amire egy fiú nem képes. Így havat eltakarítani, veszedelmes utcakeresztezéseknél örséget teljesíteni, az iskola-zászlót naponta felhúzni, egyházi körleveleket szétosztani, madárfészkeket építeni s ezeket télen ellátni, könyveket vagy játékokat gyűjteni karácsonyi elosztásra, beteget látogatni vagy ezeket tolószékekkel a szabadba vinni mind olyan dolgok, amelyeket csak az egész örs végezhet. Ha ezek közül valamelyiket nyolc fiú között felosztjuk, az egyiknek sem esik terhére, holott egy fiúnak egyedül ez majdnem lehetetlen volna.

Különösen cserkészi jótettet végez az örs akkor, amikor mozgó tábor közben önkéntesen segítséget nyújt a gazdáknak a kerítések javításában, vagy a gyümölcszedésnél s a szénabehordásnál. Ha pedig az örs ilyenképpen pénzt szerez, oly célból tegye, hogy ezáltal egyik vagy másik fiúnak, aki erre nem képes, alkalmat adjon a táborozásra.

Mindezeket nemcsak azért kell cselekednünk, mert jótettek, hanem azért is, mert ezáltal az örsben olyan hajlandóságok támadnak az együttes segítségre s áldozatokra,

Kettős kötelesség.

Veszélybe jutott hazánkat a nyugati végeken is megtámadta az ellenség. És a szorongatott Hungária segítségére sietett egypár kecskeméti diák is, természetesen a tanári kar engedélye nélkül. A harcmezőről azonban egy engesztelő levelet írtak, amelyből a tanári kar megtudta, hogy amíg a fiúk odakint harcolnak, egy testileg gyengébb társuk otthon az előadásokat följegyzzi és megküldi a csatamezőre. S az ifjú hősök, ha elnémul a harci zaj, összeülnek és tanulnak a jegyzetekből. Ez a mi sorsunk igazi magyar sors: dolgozni, tanulni és harcolni egyszerre, hogy lépést tarthassunk a kulturával és ha kell, hogy fegyverrel is teljesíthessük nyugat kapujában Isten kardja népének örök küldetését.

Ime, ezek a kicsi és nagy jótettek, áldozatkészségek nemzetünk feltámadásának erőforrásai; nagy tavasz hirnökei, a győzhetetlen élet szépséges virágszállai, a szentvédő Hungária virágfüzérei, cselekvő imádságok, a magányosan álló magyar lélek templomajtó zárt homályában halk áldozatok, amelyek egyre gyűlnek és ostromolják az eget. Kint még a gyűlölet és harag viharzik dermesztő hidegen, de új virágok fakadnak és egyszer csak kipattanik a szent templom ajtaja és szerteoszlik a homály, mert beözlök a napsugár, a fülemüle dala, hirdetni, hogy jön az élet és hozza már, hozza a felszabadulás nagy örömménepek ragyogó szépségű mandulafabokrétáját.

vitéz Faragó Ede.

amelyek a legjobb eszközök arra, hogy az örsi szellemet fejlesszék s az örsöt összetartsák.

Ki legyen a jótetteknek a megindítója?

Ezt nehéz megnevezni. Ha az örsvezető arra buzdítja a fiúkat, hogy adjanak ők is indítványokat, akkor neki is kell néhány ideát felvetni követendő példaképpen. Az is lehetséges, hogy neki megvannak a kedves tervei, melyeket a fiúknak szuggerál. Ha a fiúknak van ehhez érzékük, akkor ezt megérik s mint a magukét fogják ajánlani. Ha nem, akkor szóval kell utalni ezekre s fel kell kelteni a figyelmüket. Ha megértik, akkor minden rendben van. Ha nem, akkor még mindig megvan az az eshetőség, hogy mint a saját ideánkat mondjuk el.

Általában nem az a fontos, hogy kinek a fejében született meg az ötlet először, hanem az, hogy ennek az örs minden egyes tagját meg tudjuk nyerni!

A jótett végrehajtása.

Akármit határoz el az örsvezető, ne legyen az parancs. Mindent csak alapos megbeszélés után mondjon ki. De a végrehajtását már alaposan szervezze meg. Ossa ki mindenkinek a szerepét s ügyeljen arra, hogy mindenki felelősséget érezzen azért, amivel meg van bízva. Legyen erre gondja, mert az örs becsületéről van szó. Nem fog neheze esni, hogy ezt a fiúkkal megértesse. Minél jobban átérzik ezt, annál kevesebb lesz a hiba. Természetesen inkább legyenek alaki hibák, minthogy visszaessünk a kényszerített felelősségérzésre, amelyik a cserkésztörvényekkel egyáltalában nem egyezik. Éppen az az örsvezető legnagyobb sikere, ha minden fiúnak testvére s vérévé változtatta ezt a felfogást, annyira, hogy minden tettükről saját maguknak adnak számot.

A Handbook of Patrol-Leader-ből fordította:

HOGYAN ELLENŐRIZZEK? — MIT ELLENŐRIZZEK?

— Mégis csak rettenetes. Én azt hittem, hogy ezek a fiúk mindent rendesen csinálnak, de most látom, hogy Józsi már két összejövotelt nem vezetett be a naplóba, az örsi zászlót nem mosták még ki, az örs pont tíz napot késett a havijárulék befizetésével, Bandi nem varrta még meg a stucklabdát. A legkellemetlenebb, hogy elfelejtette Pista bejelenteni a szertárosnak, hogy kirándulni megy az örs — kesergett Sanyi, a Mókusok örsvezetője.

— Hát bizony, Sanyikám, ez rettenetes állapot, de lehet rajta segíteni — vigasztalta a parancsnok úr.

— Hogyan, parancsnok úr? — kap a szón möhön Sanyi.

— Egyszerű a dolog. Kezd meg rendszeresen az ellenőrzést.

— De, parancsnok úr, a fiúk önként cserkészek és meg fognak rám haragudni, hiszen sérti az önérzetüket...

— Jó, jó, de tudod, Sanyikám, nem szabad ajtóstól betörni a házba, hanem lassan kell hozzászoktatni őket az ellenőrzéshez. Ami pedig a sértést illeti, nehogy azt hidd, hogy az ellenőrzés az sértés is egyúttal, hanem legfeljebb a mód, ahogyan csinálod, az lehet sértő. Mert tényleg sértő, ha valamilyen önkéntes munkáról lenéző, gúnyos arccal azt mondd: „ez rossz“, stb.; hanem ha lenézés és gúny nélkül természetesen, megértően utána teszed: „de, Józsikám, majd megmutatom, hogyan lehet jól megcsinálni“ mindjárt elvetted az ellenőrzés életét.

— De, parancsnok úr, ne tessék haragudni, ha megint akadékoskodom, akkor én éjjel-nappal a fiúk nyakán kell, hogy üljek, hogy minden rendesen menjen.

— Dehogy, Sanyi, nem kell mindig csinálni, hiszen éppen akkor sablonos lesz, hozzászoknak, esetleg meg is utálják az ellenőrzést. A cserkészmunka önkéntes jellegét is megölöd a túlbuzgó ellenőrzéssel, mert csak a rabszolgákat

kell folyton nógatni, ők pedig szabad emberek. Inkább azt ajánlom, hogy bizonyos rendszert vezessél be...

— És mi legyen az a rendszer, parancsnok úr, kérem?

— Egyszerű, minden fiúval felíratod a jegyzőkönyvébe, mi a teendője és mikorra kell azt elvégeznie. Eleinte jó, ha te magadnak is felírsz mindent és a munka végeztével jelentést kérsz, vagy referálnak neked a fiúk. Egyet szeretnék még a lelkedre kötni és ez az, hogy úgy irányítsd a fiúkat, hogy azok ne sértődjenek meg minden kicsiségért és ne legyenek érzékenyek, mert az ilyen fiúk nem sokáig bírják a cserkészéletet, de legkevésbé az ellenőrzést.

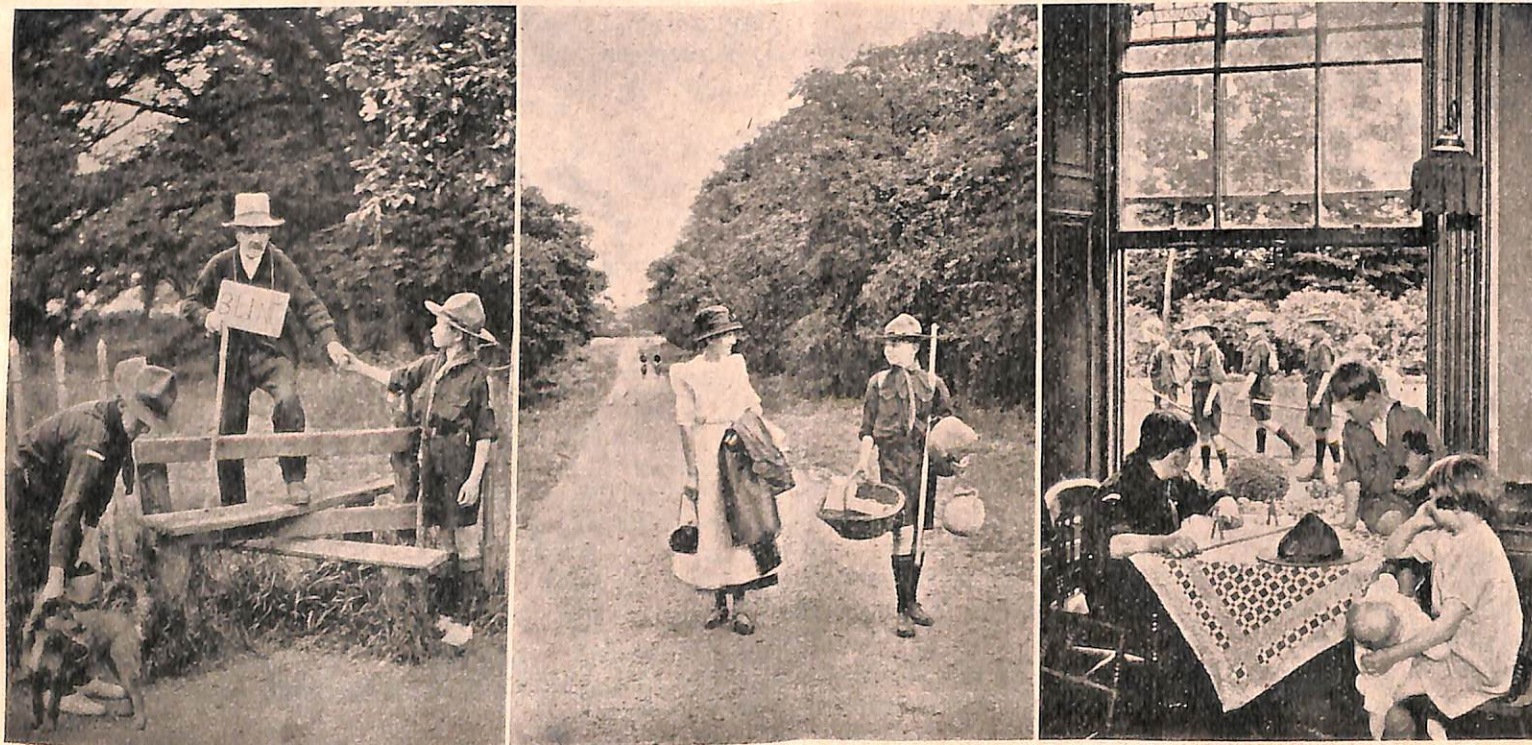
— Parancsnok úr, kérem, most már tudom, hogy hogyan ellenőrizzek, de most még pontosan szeretném tudni, hogy mit ellenőrizzek?

— Jó, ezt is elmondom, vegyük csak sorba őket. Elsősorban azok jönnek szóba, amit rendszeresen kell ellenőrizned, ilyenek: az örsi napló, az örs pénze a pénztárkönyvvel együtt, a fiúk igazolványai, az örs szertára és könyvtára, a hiányzások és késések, a kiadott parancsok vagy munkák, stb. Vannak azonban olyan dolgok is, amiket időnkint jó megnézni és elelnőrizni, mert esetleg nem jut a fiúknak eszébe, ilyenek: tornáznak-e minden reggel a fiúk, az iskolában vagy műhelyükben rendszeren végzik-e a munkájukat, odahaza rendbentartják-e holmijukat, szoktak-e fésülni, fogat mosni, körmőt tisztítani, fényesítik-e a cipőjüket, előfizettek-e a Magyar Cserkészre, tudják és megvalósítják-e a tíz törvényüket, igyekeznek-e próbázni és még sok minden, amire mint leleményes örsvezető magadtól fogsz ezután rájönni.

— Nagyon szépen köszönöm, parancsnok úr, azt hiszem, most már nem olyan kétségbeesítő előttem az örsöm helyzete.

— Csak azután okosan és ügyesen alkalmazd a „hogyan“ és a „mit“, akkor nagyok lesznek a Mókusok eredményei.

Jachan Géza (HÖK),

Külföldi cserkészlevezőlapok, amelyek egy-egy napi jótettet örökítenek meg. 1. Vakember segítése. 2. Csomagvitelnél segítség. 3. Kis testvérekkel való játszás, pedig az örs kirándulni megy.

MI A NAGY PARANCSOLAT A TÖRVÉNYBEN?

— Ki tudja?
 — Az első!
 — Az utolsó, mert az a legnehezebb!
 — A második, mert hű kötelességteljesítés nélkül nem élhetjük a törvényt.

— A hetedik, mert ha engedelmisség nincs . . .
 — . . . Akkor tizen húszfelé húznánk, mi, magyarok. De ennyi joggal azt is mondhatjuk, hogy: a negyedik, mert az a legszebb álom ebben az önző, fenekedő világban. Vagy: az ötödik és hatodik, mert elképzelhetetlen a durva cserkész. A nyolcadik, mert savanyú ábrázattal nem lehet a Nap felé repülni, . . . a kilencedik, mert az a gyakorlatias józanság próbaköve . . . No, elmondtam-e már valamennyit?

— A harmadikat még nem mondtad!
 — Nem? Pedig az az! A segítség parancsa!
 — Az a legfőbb parancsolat a törvényben?
 — Csakis!
 — Akkor miért nem áll első helyen?
 — Miért állana? A hatalmas Isten kettős főparancsa, a szeretet törvénye vajjon benne van-e szószerint a tízparancsolatban?

— Nincs, de . . .
 — Pedig „ezen függ az egész törvény és próféták!“ Fiam, nem a rangsortól függ az! Ugyanígy vagyunk a segítség törvényével is. Meghúzódik a harmadik helyen, áruhában. És mégis: legyen bár két tucat különpróbád és piros, sárga vagy aranyos csik a vállpántodon, párosával vagy páratlanul — ha nem keresed az alkalmat, hogy segíthess, semmi az! Tudjál bár tízféle csomót és értsd a nyomolvasást, mint Old Shaterhand maga, és a nyilazást, fáramászást és hadijátékot, nótát, mókát és mit tudom én, mit: ha csak magadnak tudod, ha csak csapatban tudod, mi haszna? Légy bár nagyszerű pedagógus, körülrajongott és ünnepezt parancsnok, tiszt vagy örsvezető; dolgozz bár mélyenszántó, céltudatos tervek szerint: ha tehetségeidet és fiaidat nem állítod maradék nélkül a tevékeny emberszeretet szolgálatába: mi egyéb van, mint „zengő érc és pengő cimbalom“. Pedig embernek kellene lenned, emberré kellene nevelned!

A cserkész, ahol tud, segít!

A cserkész megfogadta szent fogadással: minden lehető megtesz, hogy másokon segítsen. Legyünk résen, testvérek! Ezeket a szavakat lángoló betűkkel kell a szívünkbe írunk. Be ne lepje a hétköznapiak pora!

Segítés, állandó, céltudatos, figyelmes szolgálat nélkül előbb-utóbb céltalan játékká fajul a cserkészlet s az idősebbek üresnek találják. És joggal, mert a lovagias segíteni-akarás a forrása és rúgója a mi önként vállalt többmunkáknak.

A segítség szelleme igazít el a gyakorlati munkák tömkelegében is. Az ad pattogó feleletet a kívülállók fejtesóváló kérdéseire. Az szerez örökös barátokat, lelkes jóakarókat mozgalmunk számára.

A tevékeny szeretet „igája édes és terhe könnyű“.

Ne térjünk ki előle, testvérek. Magunkat tennők ezzel szegényebbé.

*

Miért mondom el ezeket a sokszor hallott, köztudomású dolgokat?

Higyjétek el, van rá okom!

Elsőbben azért, mert míg más nemzet fiainak már a vérében van a szolgálatkészség lelke, addig a mi, ezeréves

harcokban fásult fajtánknak nemigen fülük a foga az előzékenységhez, melegséghez. Ott tartunk, hogy nem egyszer resteltünk jót tenni. Nehogy föltűnést keltsünk. Nehogy másokat „túlzásainkkal“ megbotránkoztassunk. S ilyenkor inkább zsebrevágjuk az aranyos liliumot.

Másodszor: mert ha valaha szükséges volt ez az erény, hát most igazában. Hivány cserkész az, aki most nem segít inséges embertársain, amennyire csak tud. Nem amennyire jólesik neki. Sem ameddig az nem jelent áldozatot. Hanem amennyire vagyoni helyzeténél, képességeinél, szaktudásánál, állásánál fogva képes. Ne feledjük, hogy a felebaráti szeretet mértékéül az isteni bölcsesség az önszeretetet állította oda. Annak pedig vajjon hol a határa?

Rajta hát, testvérek! Értékesítsük most minden cserkész tudásunkat! Legyünk résen: figyeljük meg jól a körülöttünk élőket. Vegyük észre a fénytelen szemekben a néma könyörgést. Két kézzel szórjuk a másokhoz gyöngéd cserkész-szív melegét. Aranyozzuk be mélyről fakadó lelki derünkkel, napsugaras mosolyunkkal a nyomortanyákat. Takarékoskodjunk, legyünk igénytelenek még nem mindennapi önmegtartózkodás árán is: csak hogy segíthessünk. Hiszen embertestvérek sírnak körülöttünk. Keresztényeket sodor az Isten-gyűlöletbe a végső nélkülözés kavargó árja. Aratás-ido van Szeretetszorgásban! Sűrűjétek kukták, betegápolók, ezermesterek. Itt az alkalom, hogy megmutassátok, mit tudtok. Legyen az örsi kirándulások célja egy-egy pincelakás felderítése. Fordítsátok meg ott a Kim-játékot: abban ügyeskedjétek, ki vesz többet észre a hiányzó dolgokból, amik odatartoznának egy emberi hajlékba. És pótoljátok, amit lehet.

Cserkészek, ujoncok! Vezetők és közlegények! Ifjak és öregek! Rettenetesen komoly, nagy Janboree folyik mostanság s a pontozó bíró maga a fölséges Uristen lesz. Ő, aki az arany lilium mellett más ismertetőjelet is keres a szívünk felett: „Arról ismerik meg, hogy tanítványaim neteket!“

Utat mutató tűzszlopként jár előttünk az emberi önzés sivatagjában a Törvény. Ismerjük azt és megtartjuk. Én így szól:

A cserkész, ahol tud, segít!

Velösy Elek.

Nem magyar cserkész az, aki angol és cseh szövetekben jár.

Vasárnap volt. A tavasz első vasárnapja. Gyermeeki ártatlansággal mosolygott a nap. Langyosan csókolgatta a vidék megrongyolódott, fehér, téli köpönyegét.

Minden ember örült az elénktozpanó tavasznak.

Gyöngye volt még a napsugár melege, de leírhatatlan szelídséggel, nagy, szeretetteli melegséget ígért. Tavaszt! Rügyfakasztó, virágos tavaszt!

*

A Fecske-örs öröme határtalanná szélesedett.

— Éljen a kirándulás! Megyünk hóvirágot szedni! Éljen! — csiripelték, csicseregték.

Ragyogott minden szem és indulóütemet dobogtak a fecskeszívek.

Ugy határoztak, hogy a remetei völgybe mennek. Itt voltak a tavalyi tavasz első, napsugaras vasárnapján is. És milyen drága-szép emléké kirándulás volt az! Ugy emlegették maguk között: a „hóvirágos“ kirándulás. De szép is volt.

A telet gyászoló, lombtalan fák tövében, a fütelen, barna földön már csakugyan virított a hóvirág. Az apró harangocskák szíves fehérséggel bólogattak, hajladoztak jobbra-balra. Örültek. Mosolyogtak. És a virágmosoly, a virágöröm szempillantás alatt a fiúk lelkébe pattant s ezt a nagy gyönyörűséget, a fiúléleknek e finom kristálycsillogását nem tudták elfelejteni...

Még dél sem volt, amikor a remetei völgybe értek. A mély völgyben még mélyebb csönd bujkált. A legtisztább csönd, a legtökéletesebb piano: a természet csöndje.

Néha hűvös szellő libbent a fiúk arcába.

A Fecske-örs poéta-lelkű csirinyójának, Lakatos Gézának, az vágódott eszébe, hogy talán ebbe a mély völgybe jött meghalni a tél...?

Tetszett neki a gondolat és elhatározta, hogy ha legközelebb novellát ír, ezt is beleírja.

Egy ideig szóflanul haladtak. Libasorban.

Majd tréfálkoztak, nevetgéltek. Örültek az első kirándulásnak.

Délharang kondult a remetei templomban, amikor az erdőbe fordultak.

A fák között kígyózó, szelíd ösvény arra a tisztásra vezetett, ahol tavaly olyan sok hóvirágot találtak. Könnyű volt felismerniök a helyet, mert a tisztás közepén egy derékbatörött, kiszáradt fa állott. Tavaly is, most is.

Tátray Tibi pillantotta meg legelőször a csonka fát.

— Ott van a kiszáradt fa! — kiáltotta és előre futott.

A többiek is utána szaladtak.

De a hóvirágos tisztás nagy meglepetéssel fogadta a fiúkat.

Egy szál hóvirágot sem láttak sehol. Egy szálát sem!

Egyugyanazon fájdalom markolt bele mindegyik fecske szívébe és ez a kérdés settenkedett a fecske-lelkek mélyén:

— Hát nincs még tavasz? . . . Mi azt hittük, hogy már tavasz van. Hol van a tavasz hírnöke, a hóvirág . . . ? Minek aranyoskodik akkor a napsugár, ha becsap bennünket . . .

— Nem baj! — mondta Dávid Béla, a sas-lelkű fecske.

— Majd találunk hóvirágot másutt . . .

Ebéd után tovább mentek hóvirágot keresni.

— Hóvirág nélkül nem mehetünk haza.

MILYEN JÓTETTET VÉGEZHETSZ ?

Otthon.

1. Házimunkánál közreműködsz.
2. Főzésnél segítesz.
3. Sérülést bekötözöl.
4. Betegápolást végzel.
5. Foltkivevés elintézése.
6. Bútorjavítás elvégzése.
7. Kulcsot bereszelsz.
8. Magad varrod fel leszakadt gombjaidat.
9. Játékot csinálsz testvéreid részére.
10. Kisebb testvéredre felügyelsz és foglalkozol vele.

Iskolában, műhelyben.

1. Másnak segítesz tanítással.
2. Tízóraidat megfelezed.
3. Kölszönzöl ceruzát.
4. Kigúnyolt védelmére kelsz.
5. Izléstelen viccen nem nevensz.
6. Mászt vigasztalsz.
7. Dolgozol ott, ahol másokon segítenek (karitatív egyesület).
8. Kölszönzöl jegyzetet és jó könyvet.
9. Igyekszel mászt esetleges hibájáról megszoktatni.
10. Ugy érintkezel társaiddal, hogy abból mindenkire haszon származzék.

Utcán.

1. Ügyelsz a nyomorékokra, aggokra.
2. Terheket vivő és idős embereknek kitérsz.
3. Állat bántalmazását nem tűröd.
4. Villamosra, autóbuszra szállásnál nem tolakodsz.
5. Idősebbnek helyedet átengeded.
6. Koldusnak alamizsnát adsz.
7. Betérve a templomba, másokért imádkozol.
8. Vigyázol a kisgyerekekre s szükség esetén átvezeted az utcán.
9. Eltávolítsz mindent, ami balesetet okozhat (pl. narancshéj, üvegdarab).
10. Résen vagy, mert esetleg életet menthetsz.

Ez volt az általános vélemény.

Az ösvény nevetve kanyargott előttük.

Amikor kiérték az erdőből, alacsony dombot pillantottak meg:

— Menjünk a dombhoz. A déli oldalán biztosan találunk hóvirágot. A déli oldalon leghamarább elolvad a hó, mert odatűz legerősebben a nap. Ez fizikai tény — mondta Gyuszi és a domb felé szaladt.

A dombtetőről integetett vissza, hogy siessenek.

— Futólépés! Futólépés! Hóvirág!

Itt sem találtak sokat, de mindenki szedhetett magának egy csokornyit.

A fehér csokrokat a cserkészbotok végére kötözték, amelyekre most büszkébbek voltak, mint a középkori germán fejedelem a hatalmatadó aranyláncsára.

Volt, aki még kötözte a virágot, ki-ki meg a már felvirágozott botját szemlélgette őszinte meglepéssel, amikor öreg parasztszanyra lettek figyelmesek. Vékony botjával, nehézkesen, betegesen kapaszkodott felfelé. Töppörödött, hajlotthatú öregasszony volt. Karján gyékényszatyort hozott. Lihegett, amikor felért.

— Jó napot kívánok, fiatalurak — mondta igen tiszteletteljes hangon.

A fiúk szelíden köszöntötték.

— Jaj Istenem . . . Jaj Istenem . . . — sopánkodott az öreg néne —. Mindjárt gondoltam . . . Mindjárt gondoltam . . .

És könnyes lett a szeme.

Géza hozzálépett.

— Miért sír, néni? Mi baj van . . . ?

— Jaj! Kedves, jó fiatalúr . . .

A fiúk is odaközeledtek.

Körmendy Laci mindjárt megértette az öreg néne keservét.

— Ugy-e, hóvirágot akart szedni a néni? — kérdezte. — És mi megelőztük . . .

Nem felelt, csak a földet nézte, hogy találhatna-e még virágot . . . ?

Laci a fiúkra nézett.

Azok megértették tüstént. És a botok végéről máris kezdték leoldozni a kedves csokrokat.

Az öreg néni bátortalanul rakta szatyorjába a gondosan összekötözött virágot. Nem számított ennyi jószágra.

— Szegény vagyok — motyogta —. Abból élek, hogy hóvirágot szedek és eladom a városi embereknek . . . Ebből élek tél-víz időben . . . Abból, amit a Jóisten ad . . . Áldja meg a nagyságos ifiurakat minden jószágával . . .

Az öreg asszony Pest felé ment. A fecskék meg tovább mentek . . . egyre beljebb a völgybe. A jótett érzése bizakodó reménységet öntött szívébe, hogy biztosan találnak

...bátortalanul rakta szatyorjába a virágokat.

még hóvirágot más helyen is. Boldogok voltak, segíthettek . . . mégis fájt nekik valami.

Nyomta a lelküket a gondolat: — Hátha nem találunk több hóvirágot sehol sem.

Egyszer sötét lett a völgyben, másszor meg megint rájok sugárzott a nap: ahogy útját állták a felhő-darabok az égen.

Mínél nagyobb út volt a hátuk mögött, annál kisebb lett a fecskék reménysége, hogy hóvirágra akadnak.

Nagy figyelemmel nézegettek, keresgéltek mindenfelé, de csak néhány szál virágot találtak egész úton.

Nemsokára a hegy mögé bukott a nap vörös korongja és ettől kezdve egyre sötétebb lett a völgy homálya.

Esteledett.

Végül is elhatározták, hogy virág nélkül térnek haza.

— Nem baj, fiúk . . . — mondta Géza kissé bánatosan, de megnyugodva —. Örülünk, hogy segíthettünk valakin.

Hazamenet közömbös dolgokról beszélgettek. Öntudatosan tették: búfelejtésképpen. Hogy elkergezzék a bánatukat és így semmi se zavarja a jótett örömét.

Este lett, mire a város szélére értek.

Éppen villamosra akartak szállni, amikor könyörgő, öreges, rekedtes hangot hallottak.

— Tessék venni hóvirágot . . . Tessék venni hóvirágot . . .

Szétnéztek a villamosra várakozók között.

Öreg néni kínálgatta a fehér csokrokat.

Közelebb mentek és tüstént felismerték a remetei szegény asszonyt.

Egyszerre körülvették a fiúk.

— Hány csokor van még, néni? . . . Mennyit adott már el? . . . — kérdezték.

Az öreg asszony nagyot nézett, de csakhamar öröm suhant sok könnytől mosott arcára, amikor megismerte a nagy-botos, nagy-kalapos fiúkat.

— Kedves, jó fiatalurak . . . Még egyetlen egy csokrot sem adtam el . . . — mondta és kinyitotta a szatyorját: hadd lássák a fiúk, hogy igazat mond.

— Mennyiért árulta, néni?

— Igazán nem drágán . . . Húsz fillérért egy csokrot . . . De így se vették . . . Pedig szép virág a hóvirág . . .

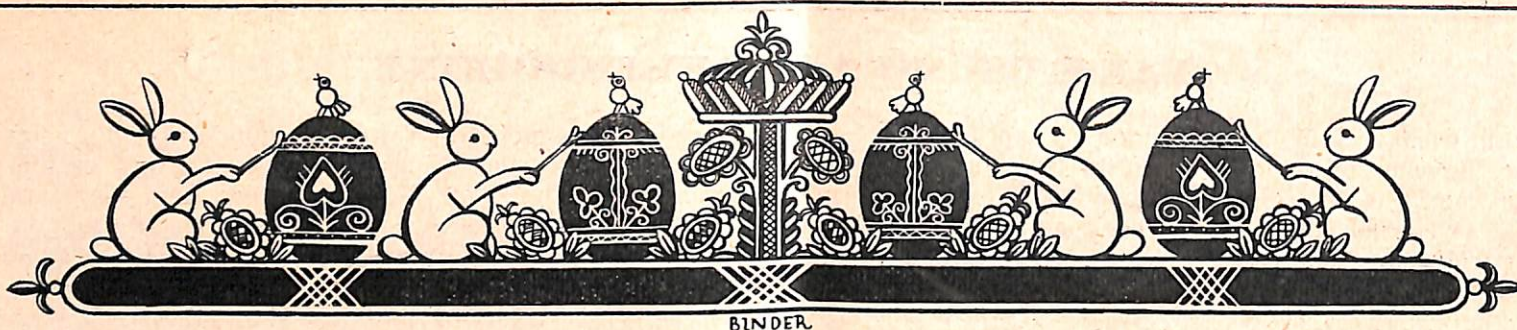
— Nem baj, néni — mondta Körmendy Laci —. Majd megvesszük mi . . .

Az értelmetlenség tágranyította a jó asszony szemeit: nem tudta felfogni, hogy mit tesznek ezek a különös ruházatú, katonáknak látszó fiúk . . . ! ?

— Ők szedték . . . Nekem adták . . . ajándékba . . . és meg is veszik . . . pénzért A fecskék végtelen boldogságot éreztek szívében. Tavaszt! Tavaszt! . . .

Mindszenti Szvoboda Béla.

Édesapád gondjait növeled, ha nem figyelmezteted hozzátartozóidat, hogy csak magyar szövetből készült ruhában járjanak.
Mit gondolsz? A külföldi cserkészek hány munkásnak adnak kenyeret?

FESSÜK MAGUNK A HUSVÉTI PIROSTOJÁST.

Öntözködés és piros tojás: a magyar husvét két elmaradhatatlan kelléke. Ugy-e, ti is csináltok piros tojást kis testvérednek, rokonoknak, látogatóknak a megajándékozására, vagy hugod fogja odaadni őket husvéthétfőn öntözködő lovagjának. — Sok a munka nálatok is husvét előtt, te pedig, aki most az aranyzsabadságot élvezed, tétlenül fogod nézni, hogy vesződik a piros tojásokkal édesanyád, nővéred, akiknek pedig ilyenkor elég más dolguk is volna. Nos, pajtás, lépj a csatasorba! Vedd ki a kezükből a főzőkanalat s mutasd meg, hogy ha te neki látsz otthon valaminek, az mindig kiválóan végződik. Csinald meg idén te a tojásfestést s mutasd meg, hogy te nem csak egyszerűen pirosra, vagy kékre tudod festeni a tojást a kereskedésben kapható festékekkel, hanem egy kis művészetet is tudsz belevinni a munkádba. Mert minden ajándék, — legyen az bármilyen egyszerű is, — csak akkor szép és becses, ha egy kis művészi értéke is van. Már pedig mi sem könnyebb, mint a husvéti tojásnak egy kis művészi külsőt adni. A magyar falu-vidéken a lányok jól értik ennek a mesterségét. Te is hamar megtanulhatsz, ha egy kicsit idefigyelsz.

A tojást a festéshez elő kell készíteni. Csak teljesen tisztára törölt, zsírtalan tojást lehet festeni. A festés leg egyszerűbb módja az, amikor a kereskedésben vett festékekkel megfestett vízbe helyezük néhány percre a tojást a festékhez mellékelt utasítás szerint. A tojásokat főzés közben egy tiszta fapálcikával forgatjuk. Pár percnél hosszabb idő után a vízből kivesszük őket, ronggyal szárazra töröljük (csak leitatjuk, dörzsölni nem szabad), s utána a megszáradt tojás héjat gyengén bezsírozzuk, amitől szép fényt kap. Itt említem meg, hogy a legszebb barnás-színű festést úgy nyerjük, ha a tojást vöröshagyma külső száraz leveleinek a kifőtt vizébe tesszük.

Ha valaki nem szereti a kemény tojást, akkor két végen megfúrva a tojást, tartalmát kifújhatjuk, az felhasználható, mi pedig csak az üres tojás héjat fogjuk befesteni.

A „festés“-nek egy másik módja az, amikor úgynevezett lehúzó papirokkal mintákat ragasztanak a tojásra.

Igazi kezűgyességét és némi művészi készséget azonban csak a következőkben leírandó festési eljárás kíván. Tulajdonképpen ez az igazi magyaros tojásfestés (művelete).

Az előkészített tojásra finom pálcával, vagy ecsettel megolvastott viaszból izléses mintákat rajzolunk, vagy festünk a tojásra. Ha ez megszáradt, elvégezzük a fentebb leírt egyszerű festési műveletet. Ezáltal az a rész, amelyet mi viasszal berajzoltunk, szép fehér marad, s csak a mi művészi készségünktől függ, hogy milyen szép „hímestojás“-t kapunk. Hogy milyen legyen ez a díszítés? Azt bizony nehéz megmondani. Főként a te izléseidtől, leleményességedtől függ. Ha magyaros motívumokat akarsz a tojásaidon, akkor virágokat, leveleket, kígyóalakokat, pillangót, stilizált mértani formákat rajzolhatsz rá, fontos csak az, hogy rajzod meglehetősen szimmetrikus legyen. A mintázásra és a husvéti tojás történetére vonatkozólag érdekes leírást találhatsz a Magyar Cserkész 1929. évf. 7. számában, Kordos László tollából.

Ennek a hímestojásnak a rokonáról kell még szólnom, a *karcolt tojásról*. Sokan, kényelemszeretetből, a fenti mintákat nem rajzolják rá viasszal a tojásra festés előtt, hanem a már pirosra festett tojás karcolt ki hegyes eszközzel. Természetesen, ez a tojás szépség dolgában alig vetekedhetik az előbbivel.

Csak futólag említem itt meg azt is, hogy lehet a kifújt tojásokból mindenféle ügyes fejet is csinálni, felöltöztetés és festés segítségével (kínai, japán, szerecsen, cserkész, szakálas stb. maszkokat).

Remélhetőleg az idei nagyhéten minden házban, ahol cserkész van, a husvéti tojásfestés gondját a nagymenyű ifjú úr veszi át s megmutatja minden cserkész, hogy ő a konyhán is tud segíteni. Nem hiába volt kukta a nyáron.

F. K.

MILYEN JÓTETTET VÉGEZHETSZ ?

Csapatban.

1. Vezetőidnek örömet okozol.
2. Csapatotthon takarításánál segédkezel.
3. Felhasználható tárgyat készítesz az otthonban.
4. Jelentkezel szolgálatra.
5. Őrsi munkát elvállalsz.
6. A Magyar Cserkész legújabb számát kölcsön adod.
7. Cserkész társadát próbapontra előkészíted.
8. Játékban a mások élvezetét elősegíted.
9. Minden munkában jó példával előjársz.
10. Figyeled, melyik társadon tudnál valamilyen formában segíteni.

Kiránduláson.

1. Hálás köszönettel veszed a kirándulási csomagot, bármit adnak.
2. Elvállalod a közös felszerelés kiszállítását.
3. Jobb helyedet utazásnál és menetelésnél átengeded.
4. Szegényebb sorsú cserkésztestvéreddel élelmiszert felezel.
5. Gyengébb társad csomagját viszed.
6. Ételhulladékot vagy papírt más helyett elraksz.
7. Lassódat vagy más érdekes tárgyadat kölcsön adod.
8. Cserkészjátéknál más helyett őrségre jelentkezel.
9. Hideg időben meleg ruházatodat kölcsön adod.

10. A közös felszerelést beszállítod az otthonba.

Táborban.

1. Vállalkozol előre menni a tábor felépítésére.
2. Résztveszel minden előkészítő munkában.
3. Sátorban a legrosszabb helyet kéred.
4. Naposságnál nehéz munkát elvállalsz.
5. Pokrócot kölcsönzöl fázós fiúnak.
6. Más helyett őrségre jelentkezel.
7. Rendszeresen írsz haza levelet.
8. Fürdésnél a mentőszolgálatot elvállalod.
9. Egyéni képességeid szerint igyekszel a tábort jobba és szebbé tenni.
10. Ugy élsz, hogy társaid melletted jobb cserkészekké váljanak.

„VAN-E CSOMÓ A NYAKKENDŐDÖN?”*

Mit jelent a csomó a nyakkendőn? A napi jótett elvégzésére figyelmeztet mindent cserkészt szerte az egész világon, mert a csomót csak akkor bonthatjuk ki, ha a jótettet már elvégeztük. Jelzi ez azt, hogy görcsös és bonyolult mindaddig az élet, amíg a szolgáló szeretet meg nem oldja a kúsztárgyat és el nem simítja a nehézségeket.

*

A cserkészlet elterjedését csaknem mindenütt egy-egy napi jótettnek köszönheti. Így nálunk is. De a legérdekesebb talán az amerikai cserkészlet születése:

Egy esős téli napon ezelőtt 22 évvel egy amerikai úr szállott ki a londoni Viktoria pályaudvaron és iparkodott egy általa még nem ismert helyre eljutni. A vastag londoni ködben azonban eltévedt és ezért egy ismeretlen, jókedvű, de láthatólag más munkával elfoglalt fiút szólított meg, aki meglepő készséggel elvezette a megjelölt, jó távoli címre. Amikor az idegen meg akarta ezért jutalmazni a fiút, az nem fogadott el semmit, mert mint mondotta, ő cserkész és csak cserkész-kötelességét teljesítette, a napi jótettét végezte el. Az ismeretlen úrnak igen tetszett a fiú magaviselete és Amerikába visszamenet, kellő előtanulmányok után megalapította Amerikában is a cserkészletet, amelynek ott ma több mint 1,000.000 aktív tagja van.

Mikor az amerikai cserkészlet már virágozott keresték, keresztették a fiút, az amerikai cserkészlet megteremtőjét, cserkészlapokban felhívásokat közöltek, ő azonban nem jelentkezett. Az amerikaiak azután hálából az „ismeretlen cserkésznek” juttatták nagy cserkészkitüntetésüknek, az „ezüst bölénynek” első példányát és az most is ott van a Guilwell-parkban Londonban, díszhelyen, élő figyelmeztetésül arra, hogy egy jótett sokszor a jótettek százmillióit hívja életre.

*

Hogy mennyire ismeretlen és szokatlan volt a 20 év előtti világban ez az új a segíteni kész, cserkész-fiútípus, arra jellemző egyik cserkészünk esete, aki egyszer télvíz idején észrevette, hogy a Rákóczi-úton egy öreg újságárús újságtartó állványa a keletkezett forgószéltől feldűlt és a szél már kezdi szaporán szétszórni az újságokat. A fiú gyorsan odaugrott, kapkodni kezdte az újságokat, hogy sárosak ne legyenek, a szél se vigye el. Egyszer csak a legnagyobb csodálkozására arra eszmél, hogy ugyancsak püfölik a hátát. Az öreg újságárús volt, aki botjával né-

* A fenti sorok dr. Major Dezsőnek márc. 21-i rádióelőadásából valók. Tudjuk, hogy sokan hallották, de ennek a számnak szellemébe olyan nagyon beleillik ez az előadás, hogy annak néhány különösen megkapó részét lapunkban is meg akartuk örökíteni.

A cserkész ahol tud segít. (Külföldi cserkészlevelezőlap.)

hányszor jól végigvágott rajta, azt gondolván, hogy így megakadályozza a vélt lopást. S itt mutatta meg esetünk szenvedő hőse, hogy igazi cserkész, mert nem zavartatta magát, gyorsan összeszedte az újságokat, odaadta tulajdonosuknak és bocsánatot kért, mert hiszen ő csak segíteni akart.

A cserkészlet úttörője volt az a soproni cserkész szerelőinas is, aki egy este fáradtan ment haza egész napi munkája után, amikor egy katonatiszttel találkozott, aki éppen szerelőhöz készült, mert lakásában a villanyvezeték elromlott. Barátunk nem sokat gondolkozott, hanem fűgén nekilátott és alapos munka után rendbehozta az egész vezetékét. Munkája végeztével köszönt és távozni akart. A katonatiszt meglepetéssel fogta meg a fiút és közölte, hogy meg akarja fizetni munkáját. A fiú azonban tiltakozott és azt mondotta, nagyon örül, hogy segíthetett, mert éppen még adós volt a napi jótettével, még nem oldotta meg a csomót a nyakkendőn.

*

Akkoriban, amikor ezek történtek, még csak egy-kétezer cserkészünk volt, de már az ő jótetteik is alkalmat adtak arra, hogy megismerje és helyesen ítélje meg a magyar társadalom az egész mozgalmat. Elképzelhetitek, hogy milyen nagy erő ma a magyar cserkészek milliányi jótette. Hiszen közel 30.000 cserkész, több ezer apród és farkaskölyök van szerte az országban, a volt cserkészek száma pedig már 35.000. — Ha ezek közül csak minden második végezné el a napi jótettét, amit ugyan nem hiszünk, mert hiszen a legtöbb cserkész egy nap nem is egy jótettét végez, — ez is egy évben több mint 11,000.000 napi jótettnek felel meg. Csonkamagyarország lakóinak száma, mint tudjátok csak 8,670.000 körül van, tehát a magyar cserkészek jótetteiből legalább egy jut évenként minden magyar testvérünknek. Érzitek-e, hogy micsoda nagy erő ez?

*

A cserkészfelfogás, Istennek hála, egyre terjed, a segítségek a lelkiülete az önzéssel szemben egyre inkább úr lesz a társadalomban. Gondolatok csak pl. arra a két kis gyerekre, akiket Óbudán a villamos elgázolt. Szegény munkátlan szülei még eltemetni sem tudták volna, ha a társadalom legkülönbözőbb rétegeiből nem sietnek segítségükre.

Cserkész volt az az ismeretlen kisfiú, öntudatlanul is, — aki 145 évvel ezelőtt karját nyújtotta Jenaer orvosnak, hogy az első kísérleti himlőoltást vállalja. A jótetre való készség tehát mélyen él és élt mindig az emberiség lelkében — a cserkésztől függetlenül is. A nagy különbség a cserkészek és a nem-cserkészek között abban van, hogy az emberek jót tesznek, ha arra különös alkalmuk van, a cserkész pedig keresi, kutatja az alkalmat tudatosan, hogy jót tehessen. Mi tehát rendszeres napi jótetteinkkel hatalmas mértékben hozzájárulunk ahhoz, hogy a napi jótett fogalmát és nevét nem is ismerve, a társadalom széles rétegei tudattalanul mégis egyre több napi jótettét végezzék. És ez talán a mi cserkészletünknek legmélyebb értelme és legnagyobb értéke. Mert a világot megváltoztatni nem tudjuk, nem is akarjuk. De az igazi napi jótettel szebbé tudjuk tenni az életet s kitárunk az emberek lelkében olyan kapukat, amelyekben át meg tudják sejteni, látni az igazi szépet és az igazi jót és hozzásegítünk mindenkit, hogy cserkészkalap nélkül, jelvények nélkül is emberebb emberek: cserkészek legyenek. Lehet-e szebb cél előttünk? A kis nyakkendőgöcsön át így jutunk el az élet legnagyobb mélységeihez. Ezért fiúk, soha el ne felejtkezünk arról, hogy nyakkendőnkön a csomó még nincs megoldva ...

CSERKÉSZLÉLEK A FELHŐK FELETT.

Mindnyájan emlékeztek, úgy-e, a nagy olasz léghajó katasztrófájára, amely heteken keresztül izgalomban tartotta az egész világot? Remegve leste mindenki a nagy hira-

Ammundsen, az önfeláldozó repülő.

adásokat: vajjon sikerül-e megmenteni a vörös sátor lakóit, akik a jégablán várták a szabadítókat. Svédok, oroszok és olaszok vetélkedtek angolokkal és dánokkal, hogy megmentsek a szerencsétlenül jártakat és az emberi akarat diadalmaskodott az elemek fölött.

Ezekben a napokban, mint a villámcsapás, sujtott le az emberekre egy kegyetlen hír: az ősz sarkkutató, Amundsen, két társával együtt eltűnt néhány száz mérföldnyire a szerencsétlenség színhelyéről — repülőgépük egyik úszótalpát csak hónapok múlva találták meg a cethalászok. Amundsen bizonyosan elpusztult...

Ez az ember, fiúk, az a repülő, akit legjobban kell tisztelnünk és becsülnünk, — különösen nekünk, cserkészeknek. Nem repülte át az óceánt, mint Lindbergh, nem épített új gépeket, mint Blériot, — még csak gyorsasági versenyt sem nyert, de ha el kellene döntenem, hogy a világ összes repülő hősei között ki áll legközelebb a cserkészideához, — akkor föltétlenül Amundsennek adnám a pálmát.

*

Nobilének hívták azt a nagyon törekvő és becsvágyó fiatal katonatisztet, aki először bírta rá a Ducét, Mussolinire, hogy hatalmas léghajót bocsásson rendelkezésére északsarki kutatásokra. A *Norge* fel is épült és vezetője nem Nobile lett, hanem Amundsen, akinek nevéhez egész sereg nagyszerű felfedezés fűződött már. Ő szervezte az expedíciót és Nobile segített. A *Norge* útja újabb nagyjelentőségű megállapításokkal járt, — de amikor hazakerültek, Nobile furcsa nyilatkozatokat tett. Szidta Amundsent, mint aki mitsem ért a dolgokhoz és dicsérte saját magát, aki mindennek vezetője, szervezője és hőse volt... Amundsen hallgatott. Alighanem fájt az a csunya hálátlanság, — hiszen csak az ő neve tette Nobilet világnévvé, — de nem replikázott, magába tette keserűségét. Csak akkor szólalt meg egyetlen egyszer, mikor Nobile nyíltan csalással vádolta, — azzal, hogy eddig nem is igen járhatott a sarkvidék közelében, mert annyira nem értette a klíma és a növényzet adatait...

Ammundsen csak egyetlen egyszer mondott néhány szerencsétlenség szót valamelyik újságíróknak, — de a világ szemében a hangos és erőszakos Nobile lett a hős...

Ekkor indult el az *Italia*, Nobile új léghajója, útjára.

Persze, Amundsen nélkül. S ekkor derült ki, hogy Nobile nem ért a léghajó vezetéséhez sem, a sarki vihar börtömei között széttörött a légi sarka — és néhány embert örökre elsodort a szél... Akik megmenekültek, kis sátor alatt tengették életüket s várták a csodát. Köztük Nobile...

Amikor Amundsen értesült a szerencsétlenségről, azonnal elindult stockholmi otthonából. Társakat, repülőgépet kerített és habozás nélkül elindult a sarki tájak felé, — hogy a rágalmozót, a hiú tetszelgőt megmentse a haláltól... Életét áldozta ellenségéért, méltatlan és megvetendő ellenfeléért, — kell-e ennél szebb cserkészett, igazibb segítő akarat?

*

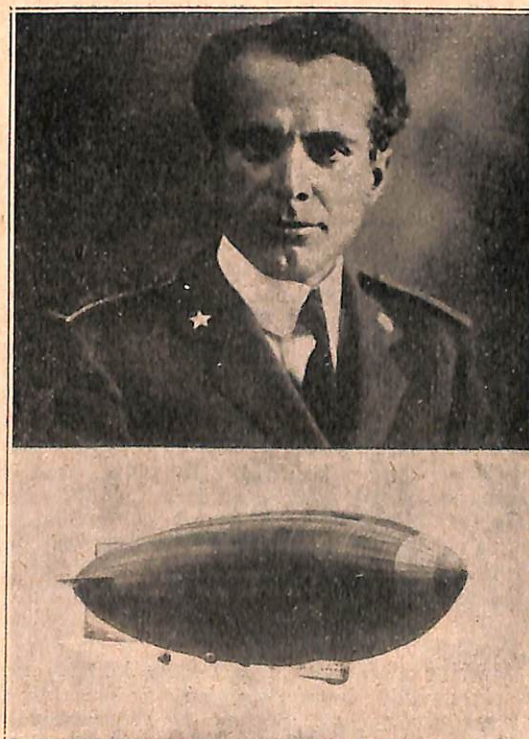
A cserkészsélem remek megnyilatkozása Richard Byrd, a sarkok hősenek élete is. Byrd tengernagy ifjúságát a tengerészeti akadémián töltötte s feljebbvalói nagy jövőt jósoltak neki, amikor az egyik tornavizsgára való készülésközben súlyos szerencsétlenség érte: lebukott a gyűrűhíntáról s csak szívós természete mentette meg attól, hogy egész életére nem maradt nyomorék. Így is sokáig járni nem tudott, úgy kellett tanulnia a lépéseket, mint a kisgyermeknek.

Nevettek rajta, amikor jelentkezett, hogy repülő akar lenni. Azt mondták: ne is gondoljon ilyesmire, csak a testileg teljesen egészséges emberek mehetnek a felhők vándorai közé. De Byrd összeszorította fogát és újra meg újra próbálkozott, míg el nem érte célját. A cserkészlélek és a cserkészsélem győzött benne akkor is, amikor Floyd Bennet nevű barátjával átrepülte az északi sarkot s egy kilyukadt olajtank mellett órákon keresztül nézett szembe a jeges halállal...

Nem véletlen hát, hogy a sark hőse annyira szereti a cserkészeket. Expedícióira mindig visz magával egy-két cserkészfiút, akikre különösen büszke. Az egyik ilyen fiú külön könyvet is írt útjáról s abban külön fejezetet szentelt Byrdnek, az embernek, akiben a cserkészsélem felé törekvő harcos küzdőt is tisztelte...

*

Cserkészsélem a felhők fölött: hány-szor találkozhatunk ezzel a gondolattal nagy repülő életében! Amikor Eckener expressz vonafon és gyorshajón rohant át Angliába az R 101 katasz-

Nobile és léghajója az „Italia”.

trófájának tanulságait levonni, — amikor Lindbergh Panama mocsarai közé szállított gyógyszert és élelmet, — amikor a száz meg száz betegszállító, postavívó, hirtadó gép száz meg száz pilótája megtette a maga kötelességét: a mi törvényeinkkel összhangba tették. A cserkész, ahol tud, segít — és ők segítettek még ott is, ahol csaknem lehetetlen volt a segítség, mint a jégtáblán sínylő olaszok, vagy az Uj-Fundland kietlen partjain megrekedt Köhl kapitányék esetében...

*

Hadd mondjam el végezésként annak az egyszerű mechanikusnak, repülőgépszerelőnek történetét, aki nemcsak lélekben, de valósággal is közénk tartozott: az egyik newporti, amerikai csapat fiatal segédtszjtje volt. Jegyezzük meg nevét: Newt Stallnak hívják...

Newt Stall a Metro-Goldwyn-Mayer filmgyár repülőgépein teljesített szolgálatot. Vakmerő filmoperatőrök szálltak fel ezeken a gépeken a magasba s szebbnél-szebb felvételeket készítettek a levegőg csodáiról a nagy filmekhez.

Egy amerikai mozioperatőr a repülőgép szárnyán.

basztott helyén. Elájult.

Tudta, hogy azonnal kell valamit csinálnia. Kétezer méter magasságban jártak: jó ideig eltart, amíg leereszkednek. És New Stall, huszonegyéves amerikai cserkészfiú, pányvát vetett a kabinablakból és tartotta-szorította az operatőr merev testét, nehogy hátraessék.

Ez igazi cserkészített volt!

Cserkészzellem a felhők felett, — de mennyivel inkább van szükség a cserkész szellemre itt, a szilárd földön, ahol ezerféle munka vár ránk!

(tyll)

Kedves Fiúk!

A husvét közelsége, a vakáció, ősvezetői tábor, vagy valami szép mozgótábor következtében talán olyan ünnepi hangulatban találunk Titeket soraink, amikor az ember hajlandó tovább látni az orránál. Nem restellünk visszaélni a helyzettel és megpendítünk két kényelmetlen (vagy komoly) témát.

Az egyik: mi lesz nyáron a levelezéssel?

A levelezési akció június elsején megkezdí nyári szünetét, éppúgy mint a múlt évben. A bélyegsegélynek ilyen hirtelen való megszűntetése tavaly néhány levelezőnk „nagyüzemében” katasztrófát okozott.

Ha egy kicsit okosan csináljátok a dolgot, ilyesminek nem szabad megismélnődnie. Előkészítitek külföldi levelezőiteket, hogy nyáron ritkábban fogtok írni. Ez a legtermészetesebb dolog a világon. Azután összespóroljátok minden levelezőtök számára néhány levelezőlap-, vagy levélköltséget már most.

Szeptemberben újra fogjuk kezdeni a levelezési akciót. Előre bejelentjük, hogy ismét szeretnők életbeléptetni a fordítást, mint segélyt. Ehhez azonban kellenének vállalkozó szellemű, lehetőleg Budapesten lakó, idegen nyelveket tudó cserkészek, akikkel valóságos fordító-irodát rendeznénk be. Ugy képzeljük, hogy mindenki heti 4—5 levél lefordítását vállalná. Ez kitünő munka volna pl. öregcserkészek számára. Londonban már meg is valósították. Aki hajlandó ilyen munkát vállalni a jövő évben, írjon nekünk már most.

*

A másik dolog ez:

Március elsei közleményünkben külföldi magyar címek érkezését jeleztük, Kálmán bácsinak az elcsatolt országrészekben élő magyar gyermekek sorsáról írt vezércikkével egyidejűleg.

Egy egész sor külföldi magyar cserkészdiák címe még ma is fiókunkban hever, bizonyosságul annak, hogy magyar diákcserkészek számára külföldi magyar fiúk nem eléggé exotikusak.

Igazságtalan volna azt mondani, hogy senki nem kérte tőlünk címeiket.

Egy magyar diákcserkész mindaddig el volt ragadtatva az ideától, amíg meg nem tudta, hogy irredentizmusról és politikáról tilos velük levelezni. Akkor azonban lelohadt az érdeklődés. Ő, úgy látszik, addig nem hiszi el, míg a saját bőrén meg nem tapasztalja, hogy a politika avatatlan kezekben mindig visszafelé sül el s ezért semmiképpen sem ajánlható levelezési téma.

Kérték címeiket szép számmal öregcserkészek, frappáns bizonyítékul annak, hogy némely esetben — a sűrű ellenvélemények ellenére is — az öregcserkészek intelligensebbek a fiúcserkészeknél.

Kérték fiúk is, azon a jogcímen, hogy ők úgysem tudnak idegen nyelven. Ami a helyesírást illeti, leveleiknek jó részét Kálmán bácsi nyugodtan közölhette volna ama nevezetes március elsei vezércikkben. Ők természetesen nem kapnak ezekből a címekből.

De nem kaptak a derék egyetemista- és teológus-testvérek sem, bármilyen jól is esett az érdeklődésük. Utóvégre is 16—17 éves korában az ember jobban szereti a hasonló korú levelezőket.

Remélhetőleg a helyzet hamarosan meg fog változni. Ti most vagy azt hiszitek, hogy annak, aki már idegen nyelveket is tanul aziskolában, nemillik többé magyar levelezőt kérnie, vagy pedig — öntudatlanul is — lenézitek a határokon túl élő magyarságot.

Ha tovább néztek az orrotoknál, látni fogjátok, hogy egyik esetben sincs igazatok.

*

Amikor e sorokat március 23-án nyomdába adjuk, a múlt közleményben jelzett külföldi címek egyikét sem kérte senki tőlünk. A Nemzetközi Iroda angolul tudó magyar levelezőt keres Karam Singh maláji rajvezető számára.

Ismételten kérjük, hogy aki az amerikai Open Road-ban, vagy a finn Partio-ban való hirdetés túlságos eredményessége folytán túlsok levelet kap, juttassa hozzánk haladéktalanul levélföldöslegét.

Végül kívánunk mindnyájatoknak kellemes husvétot. Használjátok ki a vakációt minél jobban, hogy aztán legyen miről írni levelezőiteknék.

*

Címünk: A Magyar Cserkészsövetség külügyi hivatala.
Hivatalos óránk: szerdán délután 5—7i-g.

Atányi István.

JÓTETTEK A MAGYAR CSERKÉSZET MULTJÁBAN.

A háború előtti évek magyar cserkészmozgalma, melyet a nagyközönség akkor még meglehetősen leereszkedéssel, bizonyos ajkbiggyesztő lekicsinyléssel fogadott, 1914-ben, a világháború kitörésének esztendejében ment át az első igazi teherpróbán.

A Zászlónk cserkészeinek központi irodája a háború alatt.

A háború kitörésekor 600 cserkész dolgozott Budapesten, éjjel-nappal, a főváros különböző pontjain. Legfontosabb szolgálatukat a pályaudvarokon teljesítették: a faluról behívottakat elvezették a kaszárnyákba, valamelyik váróteremben ütötték fel főhadiszállásukat, élelemmel, vízesvödörrel, mentőszekrényvel felszerelve. Amint egy vonat befutott, ürge kis cserkészek járták be a kocsiakat, vízzel kínálták a szomszósokat, cigarettát, levelezőlapokat osztogattak, a megírottakat átvették és elintézték. Egy-egy frontra induló katonára utolsó üzenetéért nem sajnálták beszalagálni a fél várost, de el is jutott minden rendeltetési helyére. Az itthonmaradottak segélyezésénél is kivették alaposan a részüket. A különböző egyesületek, irodák, patronázsok stb. irodáiban, a népkonyhákban, a katonanapokon a gyűjtőurnáknál, a fehérneműszállításoknál ezer és ezer kisebb-nagyobb szolgálat teljesítése várt rájuk. A nagyobb fiúk a mentősorozásra jelentkeztek. Itt megtanulták a sebesültek kiemelését a kórházvonalokból, a betegszállítását, a kötözést, a hordágykezelést. 160 cserkész teljesített huszonnégyórás szolgálatot a Révész-utcai nagy kórházban, ők fogadták és helyezték el 3–4, sőt több vonat sebesültjeit is, a fáradtságtól a karjuk bémult, szemük lecsukódott már az álomosságtól, — de ők cserkészek voltak, segítettek.

Igy volt ez azonban nemcsak Budapesten, de az ország valamennyi nagyobb városában is; mindenütt ügyes cserkészek helyettesítették a hiányzó, erős férfiakat. Esztergomban az Ifjúsági Segélycsapat százhusz diákja, a váci cserkészek buzgó csapata mind azon iparkodott, hogy elviselhetővé tegye az otthonmaradottak életét. Felkeresték és összeírták a segélyre szorultakat, felügyeltek a napközi otthonokban, a levélírásnál, pénz- és csomagfeladásnál segítettek az arra szorultakat. Összekötöttesben álltak a Vöröskereszttel és így mindenki felvilágosítást kaptak a hozzá tartozóiról. Budapesten különösen a Piarista főgimnázium, a Rákóczi-Kollégium, a Református Ifjúsági Egyesület és a Budai Ifjúsági kongregáció csapatai tüntek ki, de buzgón támogatta őket a főváros valamennyi középiskolás cserkészcsapata.

A nagy háború mégis elvesztett s az összeomlás rettenetes évében a cserkészekre talán még az eddiginél is nehezebb, testet-lelket ölő munka várt. Sebesültek helyett most nőkkel és gyermekekkel megrakott menekült-vonatok hozták a hazájukból kiüldözött magyarokat. Az új „határ”-

menti városok állomásain ismét megjelentek a cserkészfiúk, tőlük telhetőleg segítettek és vigasztalták a bujdosókat, ápolták a betegeket, vigyáztak a gyermekekre és hozzátartozók, ismerősök után kutattak. Különösen a csabai (akkor még más alapon szervezett) csapatok tüntek ki ezen a téren.

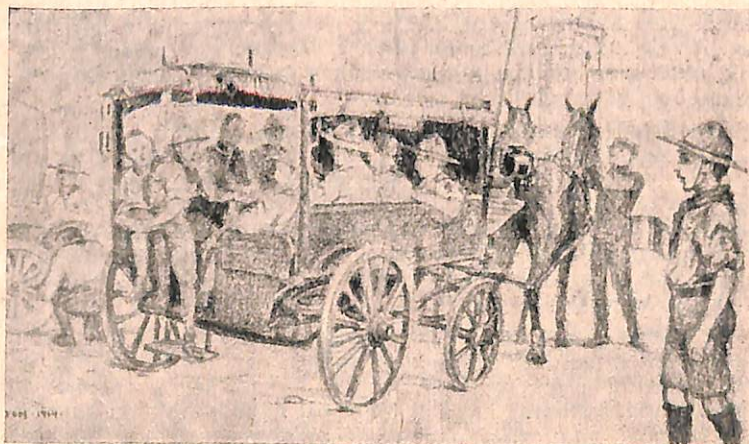
Két városunkban külön speciális szolgálatra alkalmazták a cserkészeket. A szerbek által megszállva tartott Pécsen a polgárság nemzetőrsegeket alakított, melyeknek nélkülözhetetlen részét az idősebb cserkészek alkották. Sopronban pedig a népszavazás idejében, mikor úgyszólván minden rend felbomlott, cserkészfiúk látták el a postaszolgálatot Sopron és a környékbeli falvak között és a népszavazás körül is igen nagy szolgálatokat teljesítettek.

Se szeri, se száma azoknak a segítségeknek, amiket csapataink táborozásokon vagy máskor teljesítettek különböző elemi csapások: árvíz, tűzvész alkalmával. Itt csupán az újpesti árvízről említiük, amely a X. kerület derék cserkészeinek erejét tette próbára, továbbá az 1925 karácsonyán Békés és Bihar megyére szakadt rettenetes árvízveszedelmet, mely óriási területeket valóságos tengerrékké változtatott. A károsultak megsegítésére kiadott Árvíz-könyvből veszem a következő sorokat: „Öröm volt látni — a szomorúságban is — azt a halálos nagy komolyságot, azt a lihegő nagy igyekezetet, amivel ezek a cserkészgyerekek önként vállalt szerepüket betölteni igyekeztek Valóban „jó munkát” végeztek s ragyogó bizonyosságot tettek a cserkésznevelés jellemképző és kötelességtudásra serkentő hatásáról. Még a tanyákat se akarták a víz prédájául hagyni. Ahol cserépből volt a tető, nagy szaporán neki-láttak leszedni a cserepet, szép sorjában odaállították a tanya falához, így a víz által áztatott sárfalak nem dőltek össze és a cserepek is teljes egészükben megmaradtak”.

Végül hadd emlékezzünk meg az 1922 augusztusában történt szentendrei tűzvészről, ahol a környéken táborozó 2. sz. B. K. G. tisztjei fejtettek ki jó munkát. A tűzoltók között ott szerepelnek: Sík Sándor dr., Molnár Frigyes dr., Sztrilich Pál, Major Dezső stb. A Nép c. újság akkori beszámolójában többek között így ír: „Az üszkös gerendák halmaza között a lángoló szénapadláson dolgozó cserkész-tisztek egyike, Sztrilich Pál orvostanhallgató alatt az üszkös mennyezet beszakadt és csak egy közelben álló tűzoltó lélekjelenlétének köszönhető, aki a vízsugarakat a kritikus helyre irányította, hogy nagyobb baleset nem történt.”

Ime egypár kiragadott példa a sok közül. De talán ennyi is elég annak bizonyítására, hogy a magyar cserkészek a legnehezebb körülmények között is mindig megtalálták azt az utat, melyet számukra a cserkész-törvény kijelölt és amennyire csak erejükből tellett, jó munkát végeztek.

Kordos László.

Kivonultunk a sebesültekhez a pályaudvarra a mentők kocsiján.

NAPI JÓTETT-LEHETŐSÉGEK.

Villamoson. Azt hiszed, hogy a villamoson már minden lehetőt megtettél, ha átadtad az ülőhelyedet? Tévedés. Gondolj csak a kalauzra. Azon is segíthetsz. Látod, megnyit kell neki kérni, kérdezni, kiabálni, míg végre megváltják a jegyet. Te készítsd elő a viteldíjat. Aprópénzben. Váltsd meg a bilétát fölszólítás nélkül. És ha netalán tíz perc múlva újra kéri tőled, válaszolj, mosolygósan. Elvégre az ő feje sem káptalan.

Ne álljuk el az utat, menjünk be a kocsiába. Muszáj annak a szegény embernek a tüdejét kiadni, hogy egy kelletlen vállrándítással odébblépj egyet?

Valaki messzebb utazik. A kalauz megígéri, hogy figyelmezteti, mikor kell leszállania. Legyünk résen: hátha elfelejti a sok dolga közben. Szóljunk akkor mi, feltűnés nélkül, szerényen, természetes jószággal.

Olvassunk az utitársak arcában. Persze cserkészmodra, észrevétlenül. És előzzük meg a félnék, falusi kérdezősködőt.

Segítsünk a kocsitakarítóknak is: ne szemeteljünk.

*

Orvosság napsugárból. Biztosan a strandolásról lesz szó!

— No hát nem!

Tibor renegát lett. Elhagyta a cserkész-zászlót, a csapatot, amelyben kinyilott a lelke, a rajt, amelyben mint segédtsízt dolgozott. Eretségi. Vakáció a Balaton mellett. Egyetemi beiratkozás. Ismeretségek, új barátok. És mindennek vége.

De a „fiai“ imádkoztak érte. Minden összeövetel végén halak felfoháskodtak: Édes, jó Istenünk, ne engedd, hogy Tibi bátyánkat elsodorja az élet!

Nem kellett soká várniok rá. Három hónap, négy hónap: karácsony után beállított Tibor. Sápadtan, soványan. Emelt fejjel, de alázatos lélekkel: Visszajöttem, ha visszafogadtok. Szükségem van rá, hogy újra cserkész legyek. — Körülugrálták, megölték, puha kézzel kitörölték a múltból az utóbbi négy hónapot. És Tibi mesélni kezdett. Lassan, nehezen.

Édesapját nem látta nevetni, amióta áldott jó feleségét a sírba tette. De alighogy beköszöntött az október, hirtelen búskomorság vett rajta erőt. Szótlan lett, szeszélyes és durva. Senkit sem tűrt meg maga mellett. És nem akart enni. Az orvosok próbálkoztak ezzel is, azzal is — hiába. „Te Tibi!“ — mondta végre az öreg háziorvos — „ha Apád nevetni tudna, akkor enne is. Ha enne, meggyógyulna!“

Ettől fogva Tibi vérző szívvel adta a vidámat. Az önéretes egyetemi polgár visszavédlett szeles, ugribugri kis gimnazistává. Tréfált, kacagott, dalolt, pedig a szíve majd meghasadt belé. Költeményeket rögtönzött a reggelihez. Klasszikus disztihonokban:

Édesapám, Tessék, ime itt van a reggeli kávé —
Hogyha megissza legott, mondok egy érdekeset . . .

De az öregúr dühösen kiütötte a kezéből a csészét. Máskor az érdeklődését, kíváncsiságát próbálta felébreszteni:

Ujságot, levelet, nem is egyet adok, most hozta a postás —
Am, aki még nem evett, leshegi míg od'adom,
Mert szigorú a parancsa a bölcsszavú doktor uramnak . . .

Ez sem hatott, a beteg dörmögve befordult a fal felé.

Tibi már-már kétsébeesett. Érezte, hogy ez nem az igazi. Nevetésének nincsen csengése. Mókáinak nincsen gyújtóereje. Pedig valamikor, cserkészkorában . . .

— Megvan! — kiáltott fel. — Megalázkodom, de visszamegyek. Teleszedem magamat a fiúk közt napsugárral, igazi, lélekből jövő, hamvas derűvel s azzal gyógyítom meg az Édesapámat.

A többit gondolhatjátok. Ezentúl nem vérző szívvel komédiázott Tibi, hanem őszinte, napsugaras vidámsággal hintette tele a betegszobát. A többit elintézte a jó Isten. Két hét múlva, egy őrsi kirándulás leírása közben elmosolyodott az öregúr. A jég megtört. Tibi megfeszítette minden erejét — és a búskomor kedély fölött — az orvosok csodálkozására győzött a napsugár.

*

Mitévő legyen a szegényember, ha senki sem akar vízbe esni, ha hétszám nem akad utcán átvezetendő vakember vagy eltévedt kisgyerek. S ha még ezen felül üres is a zsebe a cserkészembernek. (Mert hiába, a IX. törvényt is csak akkor gyakorolhatni, ha van miből!) Szóval: mi legyen ilyen inséges világban a napi jótett?

Hát öcsém, a napi jótett olcsó dolog. És nem kell az alkalmat a Holdban keresni.

Mert lehet jót tenni jó szóval. Aki már megpróbálta, az úgyis tudja. Aki nem hiszi, próbálja meg. A személyeket se válogassuk, kis testvér, cseléd, inasgyerek, iskolatárs, sőt haragos (ha van) — mind nagyszerű „anyag“ hozzá.

Jótett a mosoly, a derült kedély is. Sokszor segíthetünk jó példával, helyes magatartással, komolysággal, lelkesedéssel.

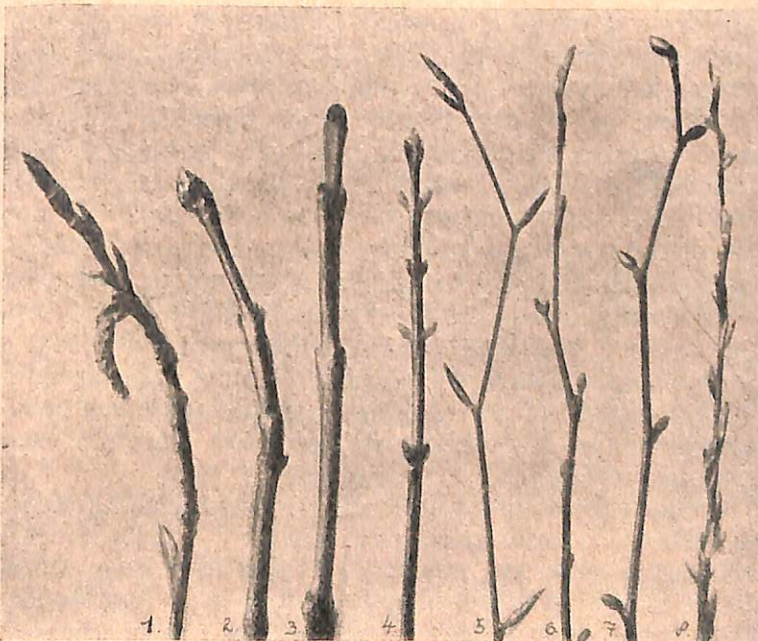
Jó olvasmányok terjesztése felbecsülhetetlen értékű jócselekedet. Kiolvasott lapjaidat, Magyar Cserkészt, Zászlónkat, hitbuzgalmi lapot — add tovább, ha nem gyűjtöd össze. Ha mást nem tudsz vele tenni, ajánld fel a parancsnokodnak, vagy a Szövetségnek. Száz meg száz szegény cserkésztestvéred szomjas lélekkel vágyódik jó könyv után s a tied ott alusszák terméketlen téli álmukat a polcon. Mozgassuk a könyveinket! S ha néha-néha el is kalózik valami belőlük, ne sirassuk. Ki tudja, az isteni Gondviselés hová sodorja, hol veszik annak hasznát valamikor...

Hogyan ismerhetjük fel a fákat rügyeikről?

A Magyar Cserkész legutóbbi számában részletes útbaigazítást adtunk legközönségesebb lombos fáink kora tavaszi ismertetőjeleiről. Azóta végre beköszöntött az igazi tavasz is és megindult vele a fák rügyezése. Ezért most bemutatjuk a multkor ismertetett fák nagyreszének rügyeit, írásban és képben, reméljük, ezzel még jobban hozzájárulunk a tavaszi kirándulások érdekesebbé és hasznosabbá tételéhez.

A *nyárfa* (1) rügyei hegyes kúp alakúak, sárgák és ragadósak, az ág legvégén található mindig nagyobbak, mind az alsók. A *vadgesztenyének* (2) igen nagy, fényes, barna, elálló rügyei vannak. A *körisfáé* (3) feketék, a *juharé* (4) barnák, kicsinyek és elálló. A *bükk* (5) rügye hosszú, vékony és barna színű. Az *égerfának* (6) rövid, simuló; a *hárshnak* (7) tompa tojásalakú, csupasz és elálló rügyei vannak, végül a *fűzfáé* (8) keskeny, kúp alakú és szőrözött.

Ha ezeket a képeket gondosan áttanulmányozzátok, könnyen megjegyezitek majd az egyes fajok rügyeinek különbözőségét; az pedig igazán cserkészmunka volna, ha a csapat valamelyik ügyes, természetbarát tagja a többi, itt nem említett fa rügyeit is lerajzolná, vagy még inkább lefényképezné és rövid leírással kifüggesztené az otthon falára, mindenki okulására. K. L.

CSERKÉSZ-FÉNYKÉPEZŐK.

Tanácsadó bírálatok a beküldött képekről.

1. Kötélhid. Úgyes rendezés és beállítás. Megvilágítás is jó, és mindez elrontja a kazettába jobbról beszűrődő fény. Mint a képről megállapítható, a felvétel délben készült teljes napsütésnél. Ilyen viszonyok között minden kazettás gépnél számíthatunk a bevilágításra, ha a gép — mint itt is — a szabadon, vagyis napsütésben áll.

Ne felejtjük el, hogy a lemez, vagy film rendkívül fényérzékeny anyag s aligha található olyan pléhkazetta, amelyet teljes napsütésnek kitéve, ne szívárogná bele olyan kevés fény mennyiség, hogy a lemez széleit éppen megvilágítsa, vagyis tönkretegyje. A precízebb szerkezetű, de drága fakazetták nagyrésze teljesen fénymentes. De ha a gépbe tesszük és födelét kihúzzuk, a gép és kazetta között már nem tökéletes a fényzárás. Mi ebből a tanulság?

Az, hogy fényképezőgépünkkel lehetőleg árnyékba álljunk, ha pedig ez nem lehetséges — és ez gyakran előfordulhat —, okvetlenül fődjük le a feketekendővel, vagy egyéb dologgal. Ne resteljünk magunkkal vinni egy fekete kendőt! Ez nem törekény, kis helyen elfér, bárhová begyömöszölhető és a hátizsákban is gyakran célszerűen felhasználható egyes törekény tárgyak begöngyölésére. Ilyen csekély felületesség teszi tönkre sok fényképező legértékesebb felvételeit. Kifogástalanul jó felvételt csak az aprólékosságokban is gondos munkával nyerhetünk.

2. Lago Maggiore. A festői szépségekben oly gazdag tó vidékén nem szabad vaktában fényképezni! Itthon az utcán még megbocsátható, ha egy utcai jelenetnél találomra exponálsz, mert nincs időd a megvilágítási táblát böngészni. De ha elutazol külföldre, sok száz, sőt ezer kilométer drága utiköltséget fizeted s a fényképezés ilyenkor még akkor is költséges, ha minden felvételed kitérően sikerül. De ekkor legalább megéri a sok szép uti emlék a ráfordított költséget. Hiszen ismételt élvezetet nyujtanak egy-egy utazásodnak albumba ragasztott emlékképei, amikor hónapok, sőt évek múltán újra és újra átnézed őket. De csak bosszúságod van, ha hazaérve felvételeid előhívása után kiderül, hogy alig egy-két kifogástalan felvételed van és kárba veszett a ráfordított kiadás és fáradság.

Ez a felvétel például sötét, zavaros foltok összesége. Nyoma sincs rajta a Lago Maggiore örökös tavaszban pompázó hangulatának. Nyoma sincs a csillogó nyári napsütés derüjének s mindez miért hiányzik? Mert rosszul exponáltál. A túlhosszú megvilágítás a negatív legnagyobb ellensége. Eltünteti a legjobb objektív legélesebb vonalait is, tönkreteszi a fény és árnyék közötti ellentétet s ezzel a kép plaszticitását. A felvétel eredménye pedig egy piszkos, zavaros foltokkal takart negatív, amely nemcsak javítani sem lehet.

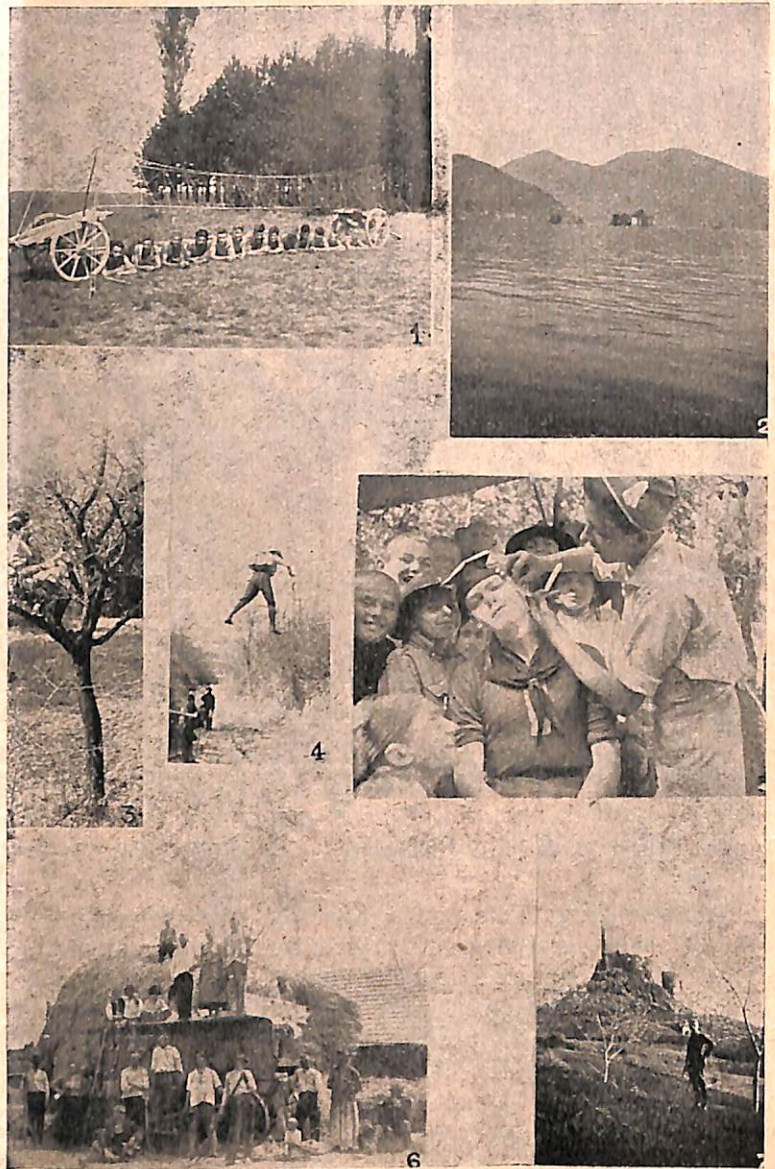
Csak egy tanácsot adhatok: Használj minden körülmények között fotométert, vagy megvilágítási táblát! S csak akkor nélkülözd, ha emlékszel arra, hogy hasonló viszonyok között előző, vagy aznap mennyit exponáltál. Egy kis fáradság megéri a jó felvételt s remélem, azért fényképez, hogy jó képeket kapj! Vagy nem?

S még egyet! Hasonló tájképfelvételeknél, különösen a mindig páras levegőjű olasz vidékeken színszűrő használata feltétlenül szükséges. Ezzel nemcsak megszünteted a krétafehér eget, hanem távoli kilátásoknál a kép tisztasága, élessége is fokozódik, mert csökkenti a közbenlevő párártég tompító hatását.

3. Gyümölcsfagondozás. Nem látszik annak. Túlságos kényelemben ül cserkészpajtásod, inkább délutáni pihenésnek lehetne minősíteni. A fizikai munka mozdulatokkal jár, ha tehát te a fényképező munkát akarod visszaadni, a kérdéses munkát jellemző mozdulatok egyikét kell gépeddel megrögzítened! — Egyébként a felvétel technikailag igen jó.

4. Átkelés a szakadék fölött. A felvétel a cél szempontjából kielégítő. Sokkal jobban sikerült volna azonban, ha legalább közepe színszűrőt használasz. A „híd” kötélzete így alig kivehető, mert egybeolvad a fehér éggel. Színszűrővel az ég sötétebb lesz, amelyen a fehér kötélzet feltűnő fehér vonalakkal rajzolódik ki. Egy kis alexpozíció ilyenkor csak előnyös lehet, mert megakadályozza az ég túlvilágítását.

5. Táborig borbély. (H. J. Eger.) Jó felvétel, jó ötlet, de rossz rendezés. A borotválási manőver közönsége nem tudni, min nevet. A fényképezésen-e, vagy az amatőrborbély szakszerű munev. A jobb volna, ha az utóbbin nevetnének s ennek megfelelően nem a fotografus, hanem a szenvedő alany felé fordítanák mosolygó arcukat. Így a téma művészi értéke bizony a kútha esett. Felvételeid különben nagy technikai készségre val-

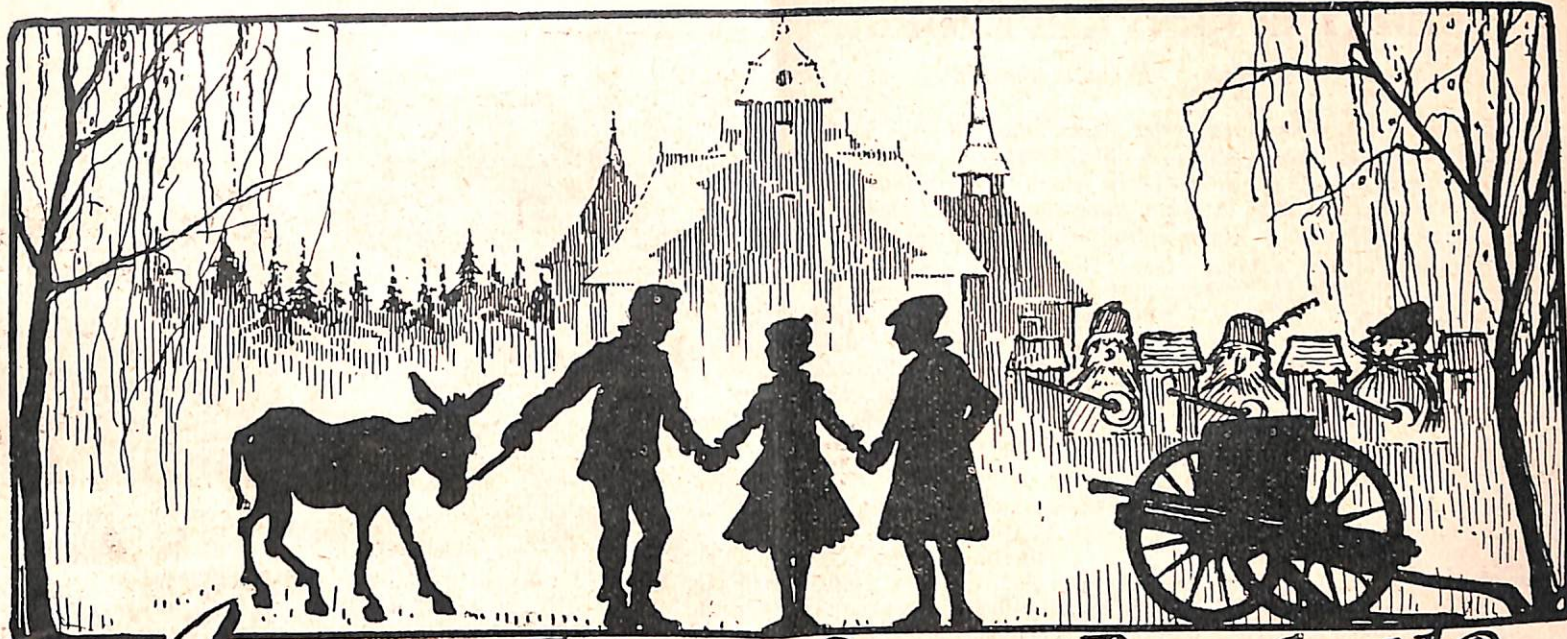
lanak. Ügyelj arra, hogy a zsánerképeket a maguk természetes állapotában és környezetével örökítsd meg. A rajtaütésszerűen való „lekapás” itt a legjobb módszer. Amikor pedig ez nem lehetséges, a figyelmes és erélyes rendezés vezet célhoz. Üdv!

6. Cséplés az Alföldön. Ezen a képen sok minden látható még szabad szemmel is, csak éppen maga a cséplés nem. Hol itt a szorgoskodás és a mozgás? Hiszen a csépléssel folyik a lelegevőbb munka. A cséplőgép bűgva nyeli a kéréket s morogva követeli az újabb edelét. A gép folyton jár s a gépet ki kell szolgálni! Itt nincs ideje a munkásoknak az ábrándozásra, még a beszélgetésre sem. A serény sürgés-forgást kellett volna visszadni felvételesen. Így legfeljebb ez lehet a címe: Csoportkép cséplőgéppel. Vagy fordítva. — Technikailag sikerült.

7. Boldogkő vára. Dicső magyar multunk hősi emlékeit magábanrejtő várainkat és várromjainkat megörökíteni egyike a legszebb cserkészfeladatoknak. Felvételed technikailag sikerült, de más viszonyok között még szebb és művészileg is értékes lett volna.

Az évszak megfelelő. A tavaszi gyümölcsvirágzás igen szép és hangulatos előteret nyujt a várromokhoz. Az öreg, omladozó falak és a gyümölcsfák friss virágai közötti ellentét kiemeli a tavaszi újjászületést és az évszázadok múlását.

Hiba azonban, hogy nem használtál színszűrőt. Ekkor a sötét égből jobban kiemelkedtek volna a virágzó gyümölcsfák, amelyek így alig látszanak. Még előnyösebb lett volna, ha a felvétellel olyan időt választottál volna, amikor néhány fehér felhő is látható az égen. A másik hiba az előtér alakjának zavaró helyzete. Ez a gépbe néző alak csak rontja a képet. Inkább semmi alak, mintsem egy zavaró! Jó sztáffázs lett volna itt egy földet művelő paraszt, vagy a nyáját legeltető pásztor. A tájképek mellékalakjának (sztáffázs) sohasem szabad a gépbe nézni, hanem mindig természetes pózban és helyen kell szerepelnie! N. S.

A vadlász Kastély titka.

Írta: Fabián Gyula. Rajzolta: Fabiánné B. Ilona.

— Ugy látszik, elbujt valahol — vélekedett Berkes tanár úr.

Gerlóci igazgató kerestette Korcsog Jóskát, de nem találták sehol. Az igazgató úr jó szíve aggodalommal telt el. — Merre lehet az a szegény árva fiú? Bizonyosan megijedt és elbujt valahol. Márton mester visszaemlékezett arra, hogy ő látta Korcsog Jóskát, amikor kissé komor arccal elhagyta az árvaházat. Hogy merre, hová mehetett? Arra nem tud fölvilágosítást adni.

Elérkezett a vacsora ideje. Korcsog Jóska nem került elő. Gerlóci igazgató úr az egész árvaházat átkerestette, de a kutatás eredménytelen volt. Este hiába várta a hálóteremben a megvetett ágy a kis Jóskát. A fiúk aggodalommal gondoltak eltűnt társukra, akinek vidám, piros arca, jókedvű hangja igen hiányzott az árvák seregéből. Igen szerette őt mindenki.

A jó Gerlóci igazgató úr szemét is sokáig elkerülte az álom. Korcsog Jóska eltűnése erősen bántotta. Elhatározta, hogy reggel azonnal a rendőrségre siet s bejelenti a rejtélyes esetet.

HARMADIK FEJEZET.

A bujdosók.

Korcsog Jóska világfájdalmas lélekkel kezdte meg bujdosását. Maga sem tudta, hogy merre viszi a lába. Végigment a Kálvária-utcán és kijutott a Szent István-parkba. Itt szomorú szívét néhány percre elszórakoztatta a behavazott fák és bokrok szépsége. Amint tanácstalanul tapogott a park útjain, egy ismerős alak tartott feléje. Jóska figyelmesen megnézte. Határozottan ráismert. Miskei Tamás volt az, — senki más. Tamás harmadikos realista. Két osztállyal járt feljebb, mint Jóska. Az édesapja nyugalmazott ezredes, aki ugyancsak kemény kézzel irányította Tamás nevelését. A legkisebb mulasztást, rendetlenséget nagy szigorúsággal büntette. Tamás nem szeretett tanulni. Mindig kalandokon törte a fejét. Tengeri kalózkodón, utazáson, indiánusokon, mindenféle hősi történeteken. A cserkészetet imádtta. Ha tehetne volna, szépen berendezett, meleg tanulószobáját szívesen fölcseréli egy indiánus wigvammal,

vagy legalább is egy cserkész-sátorral. Örömmel élt volna valami őserdő mélyén, ahol élelmét maga szerzi meg vadászattal, halászáttal. Szóval, Tamás kalandvágó lélek volt. Kalandvágóját a sok tanulni való, sajnos, erősen korlátok közé szorította, nem is beszélve az ádáz atya szigorúságáról. Nos, ezzel a Tamással találkozott Korcsog Jóska azon a tragikus délutánon.

Tamás meglepődve üdvözölte Jóskát.

— Szervusz, Jóska! Hol jársz itt, ahol a madár sem jár? Mit csinálsz errefelé?

— Szervusz. Csak levegőzöm. Szellőztetem a tüdőmet. Szabadságot kértem Gerlóci igazgató úrtól. De mit keresel te itt ilyen időben? Miért nem tanulsz inkább holnapra? Beszekundázol és akkor megnyúz az édesapád öméltósága.

Tamás unottan intett:

— Ne említsd édesatyámat. Ő nem megértő lélek. Ha éppen tudni akarod, hát éppen azért sétálok itt, mert félek, hogy az édesapám félre fogja magyarázni azt az intévcédulát, amelyet ma kaptam az osztályfőnök úrtól és ott-hon be kellene mutatnom aláírás végett. Két tárgyból kaptam intést és a számtanból még rovást is. Hogyan magyarázzam ezt ki édesapámnak? „Lenni, vagy nem lenni“, — mondja Albion babérral koszorúzott klasszikus drámaírója. Hiszen, értesz engem?!

Korcsog Jóskának leesett az álla a csodálkozástól.

— Hát így vagyunk?

— Igy! . . . — szolt Tamás komoran.

— Te intévcédulát rejtegetsz kebleden és most nem mersz hazamenni, mert félsz a veréstől?

— Mondjuk, hogy nem merek, ha te gyávaságnak minősíted a balsorsot, amely vállaimra nehezedik. Még ebédelni sem voltam otthon. Nem is megyek. Elhatároztam, hogy elbujdosom valamerre.

Korcsog szeme fölragyogott.

— Tami! Ez igazán nagyszerű!!

— Micsoda?

— Ez nagyszerű! Én is bujdosom!

— Csak talán nem?

— De bizony igen! . . .

— Hát a te lelkedet mi nyomja?

Jóska komor zordsággal felelt:

— Gyilkosság! . . . Véres bűntény! . . .

— Mit beszélsz? Hiszen az előbb még nem volt semmi bajod!

— Eszemnél vagyok én! Nem beszélek félre! Hallgasd meg az esetemet.

Korcsog elmondta a Csinossal történt kalandot. Tamás nagy komolysággal hallgatta meg. Aztán kimérten megszólalt:

— Súlyos bűntényt követtél el. Kioltottál egy életet! Bizony, nem cserélnék veled. Megértem, hogy menekülsz az igazságaszolgáltatás sújtó keze elől. Nem tehetsz mást, mint azt, hogy te is elbujdosol. De tudod mit? Ha már így egymásra találtunk, tartsunk együtt. Szövetkezzünk! Osszuk meg a bujdosás keserű kenyerét. Ketten talán könnyebben elviseljük sorsunkat. Szökjünk meg együtt! Én már sok kalandot olvastam és így elméletileg tisztában vagyok a bujdosás műveletével. Majd én vezetek. Biztosítalak, hogy az elmélet a gyakorlatban is kitűnően be fog válni. Csak bízd rám magadat! . . .

Korcsog Jóska meghatottan szipogott.

— Milyen nagy magasságban trónol a te lelked, kedves Tami, hogy egy ilyen gyilkost védelmedbe veszel és nem fordulsz el irtózva tőle. A legnagyobb örömmel csatlakozom hozzád. Tartsunk hát együtt. Bolyogjunk kettesben és osszuk meg egymással a számkivetés keserű kenyerét.

A két bujdosó megölelte egymást, kemény kézszorítással erősítették meg a szövetséget és elindultak a szőlőhegyek felé.

A bizonytalan, rejtelmes jövődő felé.

NEGYEDIK FEJEZET.

A vadászkastély.

Miskei Tamás és Korcsog Jóska, a két újdonsült kalandor, nehezen haladt előre a havas országúton. Erősen szürkült. Az égen ólomszínű hófeihők kavargtak; a szél is báránytalanul süvöltött. A bujdosás mindenképpen rosszul kezdődött. Sokkal kellemetlenebb volt, mint ahogyan azt gondolták volna. Korcsog megfujta a körmét. Eszébe jutott, hogy az árvaházban ilyen időtáiban jó félbarna cipőt osztanak szét. A cipóra való emlékezés kínosan érintette. A két bujdosó megölelte egymást, kemény kézszorítással erősítették meg a szövetséget.

— Te Tamás!! Itt az uzsonna ideje! Mit kapnál te most odahaza uzsonnára, ha meg nem szöknénk?

— Mit kaptam volna? Habos csokoládét néhány tortaszelettel, vagy teát sonkával.

... kemény kézszorítással erősítették meg a szövetséget.

**LÁTOD NEM HALLGATTÁL RÁM
MOST RÓLAD IS GONDOSKODNÉK A
MAGYAR ÉLET-ÉS JÁRADEK
BIZTOSÍTÓ
INTÉZET**

**KÖZPONTI
IGAZGATÓSÁG BUDAPEST, V. LANDRÁSSY-ÚT 8.**

— Ugy? Csokoládét, tortát? Igen szép . . .

Szegény Korcsog Jóska egy marék havat tömött a szájába, azt szopogatta, hogy izgalomban égő inyét valamivel megcsalja.

— Kár ezen gondolkozni — mondta Tamás mély megvetéssel —, a bujdosók úgysem táplálkoznak dobostortával, hanem fakéreggel és bikkmakkal.

Jóska elfintorította az orrát.

— No, ez szép. De nem bánom, kíváncsi vagyok a bujdosók eledelére.

— Honnan vegyek én bikkmakkot? Nagyobb baj az, hogy már szürkül és nem tudom, hogy merre is járunk? Ne forgasd a prózai evésen az eszedet.

— Én tudom, hol vagyunk. Az út a pornói erdősegen vezet keresztül. A nagy erdőn túl, még jó messzire van Pornó faluja. Az erdő a bajor királyé. Én már jártam egyszer ezen a tájékon. Azt is tudom, hogy a pornói erdő mélyén vadászkastély van. Ide szokott szállni a bajor király minden évben egyszer, amikor itt nagy vadászatokat rendeznek. Ime, látom a dülőutat is, amely innen az országútról egész a kastélyig vezet.

Tamás megállott a dülőút előtt. Gondolkozott.

— Mennyire lehetünk most Pornótól?

— Még jó két órányira.

— És a vadászkastélytól?

— Körülbelül háromnegyed órányira.

— Akkor inkább a vadászkastély felé tartunk. Azt elérjük még mielőtt beáll az éjszaka.

— Mit csinálunk ott a vadászkastélyban?

— Szállást kérünk, mint eltévedt vándorok, akik bikkmakkot szednek az erdőn.

— Te boldogtalan, hiszen ez nem bükkös erdő! Meg hátha nem lakik senki sem abban a kastélyban?

Tamás lesujtó pillantást vetett Jósikára.

— Így beszél a gyilkos, aki az igazságszolgáltatás sujtó kezétől menekül?! Te talán bizony elstálnál Pornóra, ahol telefon, táviró van és ahol a kisbíró rögtön letartóztat és bitófára juttat! Nem, azt nem tesszük! Felkeressük a vadászkastélyt, ott nem talál meg senki. Ha lakják a kastélyt, úgy is jó. A kastély lakói még nem értesülhettek az általa elkövetett bűntényről, a körözölevelet sem kapják meg és így biztonságban leszünk. Ha meg nem lakik a kastélyban senki? Nos, akkor még jobb, mert ott erre az éjszakára valamilyen menedéket találunk. Legalább föld alá kerülünk.

Korcsog Jóska megadta magát a sorsának. Hiszen igaza van Tamásnak, csak nem szalad egyenesen a pornói kisbíró karjai közé? Szó nélkül rátért az országútról az erdei útra és elszántan taposta a havat. Az országút is már sűrű erdőségben haladt, de a dülő valóságos bozóton vezetett keresztül, a hó is betakarta, úgyhogy néhol csak sejtették az utat. Igen keserves út volt az. A nagy hóban alig emelheték a lábukat. Már azt hitték, hogy eltévedtek, amikor nagy tisztásra bukkantak, amelyen hatalmas épület-tömb sötétedett az esti homályban. Ez volt a bajor király erdei vadászkastélya. A két bujdosó körüljárta a kastélyt. Nem láttak benne világosságot. Korcsog Jóska megszólalt:

— A kastély teljesen elhagyatott. Nem lakik benne senki. Be van zárva a kapuja. Ugy látszik, hogy csak az erdész jön néhanapján körülnézni, hogy minden rendben van-e benne? Már most mit csináljunk? Hol szállunk meg? Én erősen fázom ebben a farkasordító hidegben. Éhes is vagyok. Tamás! Tamás! Meglátod, hogy itt pusztulunk el, a pornói vadonban! . . .

Miskei Tamás a büszkeségtől remegő hangon válaszolt:

— Te kétségbeesel, amikor egy kis kalandban lehet résznünk?! Végre igazi kaland! Valódi, hamisítatlan, életveszélyes kaland! Ez kell nekem! Ime, most két számkivetett bolyong a fagyos vadonban és előttük a szürkületben egy

titokzatos kastély mered félelmes csendben. A baglyok és kísértetek tanyája! Föl! Előttünk van a borzalmak vára! De hiába huhognak felém a rémek baglyai, én nem riadok vissza. Meghódítjuk a várat! !

— Ne szavalj, Tami! Jaj, ne szavalj! — siránkozott szegény Korcsog Jóska. — Engem kitör a nyavalya a hidegtől és a félelemtől, te meg szavalsz — szavalsz, mintha magyar órán a „Welszi bárdokat“ kellene felmondani és te kétharmadot szeretnél megkeresni rajta. Hát, ne szavalj, kérlek, mert már két perc múlva lefagy a nagyújjam körme, ha föld alá nem jutunk. Iparkodjunk bejutni a kastélyba.

A vadászkastélyt embernél jóval magasabb vörös téglafal vette körül. A falon díszítésül lőréseket alkalmaztak, de azokon vasrács volt. A kapu zárja sem engedett. Mit volt mit tenni? Korcsog Jóska a Miskei vállára állott, fölkapaszkodott a falra, maga után húzta bujdosó társát és leugrottak a kastély udvarára.

A nagy épület be volt zárva. Be kellett jutniok akárhogy is. Hiszen, elpusztulnának az erdőben, ha most félig fagyottan vissza akarnának térni. Miskei addig-addig meszterkedett, amíg egy földszinti ablakot be nem nyomott. Nem volt jól bezárva. A vasalás egy kis nyomásra föl pattant és az ablak könnyen kitárult. A két szökevény bemászott az ablakon. Valami kamarafélébe jutottak. Nem láttak semmit. Tamás ide-oda botorkált a sötétben. A kezével tapogatott. Bútorok körvonalai rajzolódtak ki a világosabb falon. Egy nagy szekrényhez jutott. Nyitni próbálta az ajtaját. Sikertelenül. Tamás kutatott a polcokon. Egy kis doboz került a kezébe. Hohó! Hiszen ez gyújtó! Egy pillanat múlva fellobbant a gyújtó lángja és a két bujdosó előtt a mesék kincseit sokszorosán fölülmúló drágaságok tárultak föl a rozoga szekrény mélyében. Az egyik polcon gyertya fehéredett, mint valami alabástrom oszlopocska. Tamás gyorsan meggyújtotta a drága kincset és megszemlélték a szekrény tartalmát. Nagy csomagban gyújtófácskákat találtak. Gyertya is volt bőségesen. Egy nagy fadobozban só, paprika. Gyorsfőző, denaturált szesz. És egy óriási zacskó.

(Folyt. köv.)

MAGYAR FIÚK GYŐZELME A TÁTRAI SÍ-VERSENYEN.

Van az elszakított északi felvidéken egy kiterjedt egyesület, amely egy hatalmas szervezetbe tömöríti a felvidéki városok sport-társadalmát: a *Karpathen-Verein*. Ez az egyesület minden év februárjában a „Magas-Tátra sibajnokságá“-ért nemzetközi versenyt rendez ifjúsági- és senior-versenyzők számára. A versenyek két részből állnak, ú. m. az ötös-stafétából és egyéni-számokból. A magyar sielők már sok szép eredményt értek itt el, főképpen az ifjúságiak, akik már két ízben védték a Karpathen-Postnak a stafétaversenyre kiírt vándordíját. Ha sikerül most harmadszor is megnyerni, az a Magyar S. Sz. tulajdonában marad. Ez a feladat pedig most mireánk várt!

Február 24-én a hajnali gyorsal indultunk el a keleti p. u.-ról. Az akkori hónélküli időben léceinkkel bizony jókora feltűnést keltettünk. Parancsnokunk és trénerünk vitéz Szabó Zoltán, a mi kedves „Zulaj bátyánk“ volt, továbbá hozzánk tartoztak még Lieber ellenőrző biztos úr a kultuszminisztériumból, Kolozsváry és Mihály tanárok.

Utunk zavartalanul folyt le. Kassán megtekintettük a város nevezetességeit és tiszteltünk a dóm kriptájában levő Rákóczi-sír előtt. Délben tovább utaztunk. 7 órára járhatott az idő, mikor megérkeztünk Poprád-Felkára, honnan egy órai villanyos-út, Szalókon és a két Füreden át megérkeztünk Tátra-Széplakra. Tiszteletünket tettük az üdülőtelep tulajdonosának, Guhr dr.-nál, a magyar versenyzők itteni nagy pártfogójának. Másnap a programmunk tulajdonképpen a pihenés és erőgyűjtés volt.

Gyönyörű, verőfényes reggelre virradtunk első verseny-napunkon. Dobogó szívvel siettünk a versenyiroda elé. A staféta-beosztást még az előző este közölték velünk. 2 stafétát indítunk, melyeknek tagjai a Toldi-, a Mátyás- és a Református-gimn. diákjai. A többi iskoláké tartaléklul szolgálnak. A futópálya kb. 25 km-es távból állt, amelyet 5 részletben futottunk végig oly-

képpen, hogy minden versenyzőnek másjellegű terep jutott. A versenyre kívülről a K. V. helyi és késmárki alakulatai neveztek be stafétáikat. Elfoglaltuk váltóhelyünket. Csigalassúsággal teltek-múltak a percek, míg végre-valahára a láthatáron vörös arccal; nagyokat fújva, feltűnt stafétánk negyedik embere. Gyorsan átveszem tőle a stafétaszalagot s miközben neki-lődulok a hegyoldalnak, ennyit hallok még: fuss, ahogy csak bírsz! Hát én futottam, futottam, de soha versenypálya még nem tetszett oly hosszúnak, mint ez az 5 és fél km. Már félig öntudatlan állapotban ügettem fel egy dombra, mikor csak hálom valahonnan: Tempó! Itt a cél! — Célt ugyan sehol sem láttam, de egyúttal nagy megkönnyebbülésemre ellenfeletem sem láttam sehol, aki pedig nem sokkal válthatott mögöttem. Szaladtam még vagy fél km-t, aztán holtra fáradtan befutottam a sűrű tömegetől körülvevett célba. Délben megtudtuk az eredményeket: Jobbik csapatunk teljes perccel győzött az ellenfél „a“ stafétája ellen és egyúttal nyerte a versenyt! Második stafétánk is befutott jó harmadiknak.

Az ebédnél aztán csupa ragyogó arcokat látni! Egy szívvel-lélekkel örültünk mindnyájan annak, hogy a magyar fiúk megint megmutatták idegen nemzetek fiainak, hogy a kevés tréninget is pótolhatja a rendíthetetlen bizalom és győzniakadás!

A következő három napon voltak az egyéniversenyek: a futó-, lesikló- és ugró-számok, melyekben a magyar versenyzők szintén szép eredményeket értek el. Vasárnap este a versenyek végeztével a szanatórium nagytermében ünnepélyes keretek közt tartották meg a díj-kiosztást, amely sok szép és értékes díjat jelentett nekünk, magyar fiúknak. Többek közt átvettük az impozáns vándordíjat, egy gyönyörű bronzszobrot, amely most már végleg tulajdonunkba került!

Másnap aztán, a déli vonattal, szívünkben egy felejthetetlen élmény emlékeivel és tanulságaival indultunk el hazafelé.

Milyen veszélyekkel jár a cserkész-táborozás?

Nagy tömegeknek felvonulása és azok mozgási lehetősége számtalan esetben bizonyítja, hogy nincsen hadgyakorlat, vagy táborozás, amelyik egy-két balesettel ne járt volna. Ott, ahol a veszélyek lehetősége fennáll, preventive kell gondoskodni az elhárításról és ezért a nyugat államaiban már régen bevezetett a cserkésznek általános baleset elleni biztosítási kötelezettsége, mert ezáltal a parancsnokok felelősségüknek egy tekintélyes részét áthárít-

hatják a biztosítótársaságokra s ezáltal ezek viselik annak anyagi részét és mentesítik a szülőket az anyagi áldozatok viselésétől.

A Magyar Élet és Járadék Biztosító Intézet, mint szövetkezet, rendkívül előnyös és kizárólag cserkész részére szolgáló balesetbiztosítási módozatot vezetett be, amelynek díjtételei olcsók és így felhívjuk azon parancsnokok figyelmét ezen szükséges intézkedés megtételére.

Felvilágosítással szolgál a Magyar Élet- és Járadék-Biztosító Intézet mint szövetkezet, igazgatósága, Budapest, VI., Andrassy-út 8 sz.

FÁBIÁN GYULA: A SZAJKI CSERKÉSZTÁBOR című pompás könyve kapható a Cserkészboltban. Ára 1 pengő 50 fillér.

I. KERÜLET.

A 4. sz. BIK.-csapatban mozgalmas élet folyt az utóbbi héten. Március 29-én tartották meg hagyományos műsoros táborozási ünnepélyüket. 27-én szülői értekezlet volt. 25-én nagy tavaszi szemle és fogadalomtételi ünnepség élénkítette a csapat életét.

Az öregek március 21-én rendezték meg szokásos „BIK.”-bankettjüket.

A „BIK. Híradó” márciusi számával megint egy gazdag, szép csapattalport hozott hozzánk a posta.

Az I. kerület örsvezetői táborát tervez június 20-30 között, melynek célja azok gyakorlati elsajátítása volna, melyeket a most, március hó 22-én megkezdett örsvezetői tanfolyam elméletileg nyújt.

Az Ichtys-cserkészcsapatok munkaközössége február 22-én zászlótáradó ünnepélyt rendezett. Ünnepi beszédet Szabó Imre ref. lelkész mondott.

A 220. sz. „Br. Wesselényi Miklós”-cserkészcsapat ünnepélye március 7-én és 8-án a legteljesebb siker jegyében folyt le. A közönség mindkét napon zsúfolásig töltötte meg az iskola tornatermet és úgy a nagy színjátszó készséggel előadott cserkészműsort, mint a szombaton fellépő Vaszary Pirokska és vasárnap szereplő Pethes Sándor, dr. Hasszu Zoltán, Juhász József Nemzeti színházbeli művészeket igaz élvezettel hallgatta.

A csapat az ünnepély után újult erővel fogott hozzá a cserkészképzés munkájához. Két próbaidőstiszt — Muhoray András és Hanczár László — sikeresen letették a tisztvi vizsgát, ami a csapat lényeges erősödését biztosítja.

A nyári táborhely is biztosítva van Mosonmegyében, közvetlenül az osztrák határon. A csapatnál érdekes elv az, hogy táborát minden évben más-más szomszédos állam határán üti fel. Így került sor a szerb, cseh határ után az osztrák határra. Egyelőre szakács-gondok vannak csupán a csapatnál. Szívesen fog látni táborozásra vendégül a csapat egy jól főző szakácsot.

A csapat énekara a március 20-i rádió-cserkészdelutánon szerepelt.

II. KERÜLET.

A 775. sz. „Thököly Imre”-cserkészcsapat fogadalomtételi ünnepélye. Folyó évi február hó 7-én tartotta fogadalomtételi ünnepélyét a miskolci ev. tanítóképző-intézet kebelében alakult és újonnan igazolt 775. számú csapat. Ez alka-

lommal 18-an fogadalmat tettek és 26-an pedig fogadalmat újítottak. A fogadalomtételi ünnepély lélekemelő műsoros estély keretében zajlott le nagyszámú érdeklődő közönség jelenlétében.

A 193. sz. „Baross Gábor”-cserkészcsapat március 1-én Hejőcsaba községben ügyes előadással és betanultsággal a „Hadifogoly” című irrederenda szindarabot adta elő.

Szilvassy Lajos 193. csapattalbeli öregcserkészt a főcserkészt Ur robozó villamos elől való életmentésért az életmentő-kitüntetéssel jutalmazta.

A 234. sz. „II. Rákóczi Ferenc”-cserkészcsapat nyolc tagja március 15-én tett fogadalmat Szabó Károly 134. sz. csapatparancsnok, Zemplén vármegyei vezetőtiszttel.

Március idusa a kerületben. A II. kerület összes miskolci, diósgyőr-vasgyári és hejőcsabai csapatai, a mult évhez hasonlóan folyó hó 14-én este ünnepélyes zenés és lampionos felvonulással és a Kossuth-szobornál tartott rövid ünnepi programmal ünnepelte meg március idusát. Ezen ünnepélyen részt vett 15 cserkészcsapat 575 főnyi létszámmal.

Vízitelep. A II. kerület székhelyén, a város által a Sajóparton átengedett területen vízitelepet létesít, amelynek építési munkálatai a közel jövőben megkezdődnek.

III. KERÜLET.

Február 15-én volt a keszthelyi 79. sz. Festetics-cserkészcsapat újoncainak fogadalomtételi. Ez alkalommal tettek le az öregcserkészek is a fogadalmat, számszerint 14-en.

Tekintettel a nagy hóesésre, a csapat ismét kihasználta a télisportok lehetőségét, elsősorban a rödlizást. Ideális pálya a hevízszentandrás felkilméteres lejtős út. A balatoni télisportok gyűjtőhelye lesz ez a kedvező ideális hely, ha az összeköttetés javulni fog. Ideális sítábor lehet rendezni ezen a helyen, amelyre a Szövetség figyelmét ezúton is felhívjuk. Összesen 30 cserkész járt ki a csapatból erre a helyre 12 rödlival. — A csapat nyári nagytáborának programja kész. Egy állótábor lesz Somogy megyében és egy mozgótábor Ausztriában.

IV. KERÜLET.

A 462. sz. Bisinger József-cserkészcsapat avatóünnepélyét e hó 22-én tartotta. A cserkészek reggel vallási kötelezettségeiknek tettek eleget, délután 4 órakor volt az ünnepélyünk, melyen résztvett Förstner Tivadar iparoktatási főigazgató úr öngyméltósága, ki csapatunk igazolt tisztje, Boldis Dezső dr. kir. vezető tanfelügyelő, Bencsik Gergely vármegyei elnökhelyettes, Sella Pál vármegyei ellenőrző. Az avatandó jelöltekhez Förstner Tivadar tartott nagyhatású, buzdító beszédet.

V. KERÜLET.

Az 552. sz. Petneházy Dávid-cs.-cs. február 22-i ünnepélye fényes erkölcsi és anyagi sikerrel zárult. Műsorra kerültek cserkészzenének, cserkészmozák, valamint a Hurok és a Dr. Hömörnök című szindarab. — Az ünnepélyen a Szövetség részéről dr. Sztrilich Pál országos

vezetőtiszttel, a kerület részéről vitéz Mária-földy Márton dr. és Szundy Géza alezredes jelent meg.

A csapat valamennyi tagja járhatja a Magyar Cserkészt.

A bácsalmási munkásifjak 579. sz. Tomoricserkészcsapata ötletesen ünnepelte meg az idei márciusot. A Corso-mozgóban jótékony célú előadást rendezett négy telt ház előtt. A szinpadon Bácska földjén először hangzott szavalókórus az apródok és cserkészek lelkes előadásában. Az iparos- és kereskedőifjak önművelésének szép bizonyítéka volt a cserkészenekar, amely első szereplésével teljesen meghódította a közönséget. Ugyancsak nagy sikert arattak az énekkar számai is. A bemutatott nagybőjti valóságos film, „A keresztfához megyek”, meghódította a nézőket.

VI—VII. KERÜLET.

A kaposvári 653. sz. Somssich-cserkészcsapat kedves kis ünnepélyt rendezett az intézet tornatermében február 8-án, ahol az ünnepély keretében a csapat apródjai ígéretet tettek. Az ünnepélyen jelen voltak a cserkészsülők és a többi helybeli apródcapatok. — Március hó 14-én pedig a színházban rendezett hazafias előadást, mely alkalommal színre került Buzna Viktor j. t. tanár „Igaz Hős” című négyfelvonásos drámája.

A siofoki 466. sz. „Magyar Tenger”-cs.-cs. március hó 1-én tartotta táborozási előkészítő ünnepségét. A műsort Molnár István parancsnok beszéde, a cserkészeletből vett jelenetek, szindarabok, énekszámok és szavatok alkották. A Fogas-szálló nagytermét zsúfolásig megtöltő nagyszámú közönség érdeklődő figyelemmel hallgatta a nagyszerűen megrendezett és jólsikerült előadást.

A lengyeltóti 678. sz. B. Balog Adám-cs.-cs. március 8-án tartotta évi fogadalomtételi és újoncavató ünnepségét. Az ünnepi beszédet dr. Császik István pápai kamarás, ker. ellenőrző tartotta. Az avatási beszédet és szertartást vitéz Faragó Ede orsz. vezetőtiszttel végezte. A polgári iskolának ezen gyönyörű cserkészünnepsége alkalmával adták át a Szervező Testület tagjainak jelvényét is.

VIII. KERÜLET.

Uj csapatok. Kecskeméten három apródcsoport alakult. Vezetők: Hatvani P., vitéz Parlagh K. és Makáry I. tanítók. — Bugacon szintén van már apródcsoport. Vezetője: Majos Sándor tanító. — Jászkarajenőn Zrinyi névvel csapat alakult. Vezető: Fazekas Balázs kántortanító.

Tisztgyűlés a nyomasztó gazdasági viszonyokra való tekintettel a kerületi jubileumi közgyűléssel kapcsolatban lesz május 1-én Kecskeméten.

A mezőtúri 218. sz. „Szittya” cserkészcsapat március 8-án jólsikerült családi avatóünnepélyt rendezett, melyen fogadalmat tett 17 újonc.

IX. KERÜLET.

Kerületi nap. A IX. kerület 10 éves fennállása alkalmával pünkösdkor kerületi napot rendez. Az ünnep első napján a gróf Teleki Pál fő-

Férfi-cserkészek lapja a **FIATAL MAGYARSÁG** Lendületes cikkek, eleven stílus. Legjobb íróink tollából készül. Egy új hajtás a cserkészet fáján. Előfizetheted, megrendelheted a Magyar Cserkészszövetség Gazdasági Hivatalában, Budapest, V. kerület, Nagy Sándor-utca 6 sz., vagy a Magyar Cserkész 31.428 sz. csekkszámán.

Magyar cserkész csak

tejet, vaját, sajtot, **hortobágyi juhtúrót** fogyaszt.

Grsz. Magyar Tejszövetkezeti Központ

mint szövetkezet,
Bpest, I. Horthy M.-út 113-121. Tel.: Lá. 3-29.

cserkészeiről alapított vándordíjas országos cserkész-céllövőversenyt bonyolítja le a kerület Debrecenben. Ezenkívül nagyszabású bemutatóelőadás és táborút lesz. Az ünnep másodnapján az 1849 aug. 2-i debreceni csatát fogják lejátszani a kerület cserkészei a csata színhelyén.

Eszperantó-tanfolyam. Debrecenben március 1-én eszperantó-tanfolyam indult meg cserkész-tisztek és cserkészek részére. A tanfolyamon 60 jelentkező vesz részt két csoportban. A tanfolyam vezetője 100 pengő jutalmat tűzött ki az eszperantó nyelvet legszorgalmasabban tanul cserkészek részére, hogy 4-5 fiúnak a nyári nemzetközi eszperantótáborban való részvételét elősegítse.

A IX. kerület **biharmegyei intézőbizottsága** dr. Barcsai Károly rendezésével nagyszerű hazafias- és cserkészünnepélyt tartott március 15-én. Az ünnepélyen Berettyóújfalui valamennyi előkelősége megjelent.

A 172. sz. Erő-csapatba új vezetők kapcsoltak be. Szermeley József főhadnagy, kerületi h. vezetőtiszti a csapat gyakorlati kiképzését vezeti, a csapatösszeállítások a térképészetről, jeladástól értékes, szakszerű előadásokat tart. Kovács Ernő gimn. tanár, cserkész-tiszti az énekkart szervezi át s megkezdte az énekkari próbákat. Szigeti Gyula kollégiumi ének- és zenetanár, cserkész-tiszti a csapat fúvószenekarának a megszervezését vállalta el.

A debreceni 954. sz. Török Bálint-cs.-csapat március 15-én hazafias ünnepélyt tartott. Előadták vitéz dr. Bessenyei Lajos ker. elnök: Petőfi, a legelső magyar cserkész című egyfelvonásos színdarabját.

A debreceni 139. sz. Fazekas Mihály-cs.-csapat március 15-én fogadalomtételi ünnepséget tartott a csapat fennállásának 10 éves és újjáalakulásának 5 éves fordulójára alkalomával. A fogadalmat Török Tibor ker. ellenőrző vette ki a csapatból.

A 167. sz. Török-csapat a husvét szünetben a Debrecen mellett levő gúti erdőben házi örsvezetőtábor tart.

A 967. sz. Révész Bálint-csapat apródcsoportja április 6-án ígértételt tart.

MI ÉRDEKEL?

Rovatvezető: Dr. SZTRILICH PÁL,
a Hárshegyi Cserkészpark parancsnoka.

Ki nyerte a legközérdekűbb kérdésre kitűzött díjat?

A díjat Ördög István szegedi cserkész nyerte meg, kinek a tízpengős jutalmat lapunkkal egyidejűleg eljuttattuk.

Ki kapta a második tízpengős jutalmat?

A legközérdekűbb válaszáért kitűzött jutalmat Nichter János cserkész-tiszti nyerte.

Miért lilom a cserkészjelvény és miért nem valami más virágot szimbolizál? (Kérdezi Nagygyörgy Ernő, Kispeszt.)

A cserkészjelvény eredetileg a tengeri hajóirányítók végén levő nyílhegy alakját vette át. Mint a helyes utat a hajónak a viharos tengeren az irányító hegye, úgy a cserkészeknek az életben a cserkészületet szimbolizáló cserkészjelvény mutatja.

Milyen feszültségű villanyáram halálos?

A halál nem egyedül a feszültségtől, hanem sokféle mellékkörülménytől is függ. Általában jegyezzük meg, hogy villám-halál nincsen, mert „a villám-halál tetszhalál”. Így tavaly történt, hogy egy német mérnököt, akit tízezer voltos áramütés ért, háromórás szakadatlan mesterséges légzés után ismét életre hozták. Viszont megessék az is, hogy négyváltos áram is okozott már halálos ütést. Általában száz voltos felüli feszültség halálos. Különösen veszélyes, ha valaki jölvető anyagon áll. Aránylag leg több halálos baleset fürdőszobában történik.

Bélyegárjegyzéket

szívesen küld

ABONYI JENŐ bélyegkereskedése,
Budapest, IV. ker., Váci-utca 45.

mert rosszul szigetelt lámpakapcsolót vagy lámpát fognak meg s nedves testük jó vezető.

Lehet-e saját készítésű rejtvényt beküldeni és ezek milyen irányúak legyenek?

Természetesen örömmel veszi a szerkesztőség. A fajtára vonatkozólag nézd át régi évfolyamainkat s akkor tisztába leszel, mi a magyar cserkészek igénye. Különösen ajánljuk megfigyelési és következtetési képességeket igénybevevő és gyakorló rejtvényeket.

Járható-e egész évben a Sió? (Kérdezi Pethő Miklós, Szeged.)

Sajnos, nem irtad meg, hogy milyen csónakkal akarjátok a Siót végigvezetni. Akármilyen kedvező a vízállás, legalább egy zsilipnél ki kell emelni a csónakot.

Honnan tanulhatom meg a kettőskönyvvitelt? (Kérdezi Kovács Ágost, Kőszeg.)

Ajánlották nekünk dr. Kundner Róbert műegyetemi tanárnak a könyvet: „Ipargazdasági számítás és mérlegtan” címmel, melynek első kötete foglalkozik a kettőskönyvvitellel. Megrendelhető bármelyik könyvkereskedés útján.

Kapnak-e a külföldi levelezők fordulókat és ha igen, hogyan lehet hozzájutni?

Külföldi levelezők forduljanak a csapatparancsnokság által látta-mozgott kérelmükkel a külföldi levélalkotó vezetőségéhez, mely a Magyar Cserkészszövetségben van. Cím: Budapest, V., Nagy Sándor-utca 6. Levelezési akció.

Adnak-e ki és mikor új ruházati szabályzatot? (Kérdezi Harangó József, Kalocsa.)

A Cserkészszövetség Országos Intézőbizottsága elfogadta a ruházati szabályzat módosítására vonatkozó tervezeteket. Ezeknek végső simítása folyik, hamarosan kinyomásra kerül.

Van-e véletlen? (Kérdezi Gáspár József, Mezőkövesd.)

A véletlen kérdését vizsgálhatjuk nyelvhasználati és filozófiai szempontból. A közbeszédben csakugyan dolgozunk a véletlen fogalmával, amikor is olyan eseményeket, amelyekre nem számíthatunk és amelynek okát nem ismerjük, véletlennek nevezzük. Még pontosabban fejezzük ki német és angol szóval. Németül: „unforsehene”, angolul: „unforseen”. Filozófiai megfontolás alapján tagadhatjuk a véletlent.

Véletlenül azonban mégis gyakran beszélünk, hiszen azt a sok okot, melyek egy-egy eseményt létrehozhatnak, gyakran nem látjuk tisztán.

Mi az elektromosság? (Kérdezi Vékony Mihály, 92. csapat.)

Magyarul villamosságnak hívják. Ha Bohn-Sommerfeld atommodelljét az egyes elektronpályák széthúzódnak, villamossági, feszültségi állapot lép fel. A villamos töltést az elektronok viszik. Legutóbbi kutatások szerint valószínű, hogy az erők átalakulnak energiává és viszont.

Milyen barlangok vannak Csonkamagyarország területén, melyeket cserkészeknek érdemes meglátogatni? (Kérdezi Jachan Géza, 550.)

Az Aggteleki cseppkőbarlang, az Abaliget cseppkőbarlang, a Pálvölgyi barlang Budapestben, a Solymári Ördöglyuk (csak jó sziklamászóknak). A bánhidai Szelim-barlang a Turul mellett.

Van-e a Cserkészszövetségnek vagy a Cserkészboltnak szobafestő-mintája cserkészjelvényekkel, melyet kölcsöndíj fejében otthonfestésnél felhasználhatnánk?

Jelenleg még nincsen, azonban beszerzésük többször szóba került. Fordulj olyan csapatokhoz, amelyeknél ilyet láttál. Esetleg a 3. sz. budapesti Regnum Marianum-cserkészcsapatnak is lesz.

Előírja-e valamilyen szabályzat a cserkészjelvénynek mindenkor való viselését? (Kérdezi P. K., Budapest.)

Szabályzat nem írja elő, de igazi cserkész minden más jelvényét előbbre helyezi a lilomot és ha csak viselheti, viseli is. Azonban megtörténhetik, különösen életpályákon működőknél, hogy a lilomot jobban szolgálhatja, annak látható viselése nélkül.

Milyen szöveggel helyes a Cserkészinduló: „Amerre járunk” vagy Amerre nézünk?”

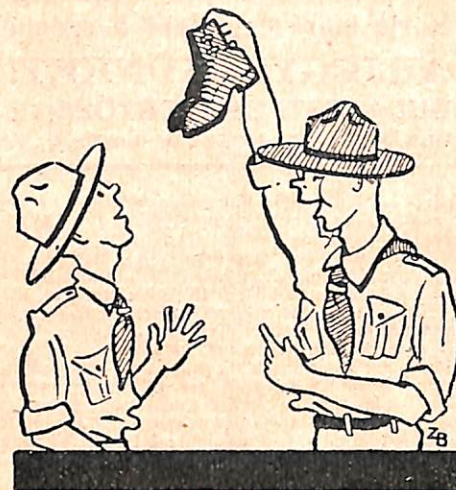
A helyes szöveg: „Amerre nézünk, megterem a győzelem, a győzelem”. Sajnos, egyszer egy nyomtatványban sajtóhiba következtében „járunk” került be s azt nem tudjuk kiirtani. A Cserkészkönyvben és a hivatalos nyomtatványokban mindig „nézünk” szerepel.

Mivel lehet a rozsdás vasalkatrészeket újra nikkelezni? (Kérdezi Bilek Dezső, 254. sz. cs.)

A rozsdás vasat gondosan megtisztítjuk a rozsdától (savval lemaratás) s utána valamilyen nikkeloldatban galvanizálás útján vonjuk be nikkellel.

Lehetséges-e az embernek a holdba feljutni s ha igen, hogy tudja leküzdeni a nagy hőkülönbséget?

A technika mai állása mellett nem látszik lehetetlennek a holdba való feljutás. Bizonyára találnak módot a nagy hideg legyőzésére is. A legutóbbi sztratoszféra felkutatását célzó és fiaszkóval végződött kísérletezésnél a megfigyelők alumíniumgömbben helyezkedtek el és ennek egyik oldalát fehérre festették be, a másik oldalát

**Ide nézz öregem,
a Ternóczky-féle
cserkészcipő
olcsóbb lett!**

**35-39 25- , 40-43 28- ,
44-46 29- pengő.**

Ne hagyj magad más cipőre rábeszélni, mert csak a **Ternóczky-fele cserkészcipő** a legjobb és legolcsóbb, l. rendű anyagból készül, barna bagaria-bőrből magas szárral, bőrbéléssel, vízmentes nyelvel és burokkal, végig dupla tappal és bokavédő csattal

Jótállás mellett beszerezheted:
TERNÓCZKY JÁNOS

„BÁROSS” cipőüzemében,
Budapest, VIII., Festetics-utca 4.
Tel.: József 449-77.

feketére. Az elgondolás az volt, hogy amennyiben fázna, a nap felé a golyó fekete oldalát fordítják, így az több hősugarat nyel el s a golyó levegője melegebb lesz.

Nyáron hivatalos dolgaimat kell elintéznem Budapestben, kaphatok-e mint civil a Cserkészparkban lakást és esetleg előtábor? (Kérdezi „Ifjú tanító.”)

A Cserkészparkban cserkészek függetlenül, hogy mint civil- vagy cserkészminőségben szállnak meg, kaphatnak szállást, éjszakánként 40 fillér lefizetése mellett. Megfelelő parancsnoki igazolás természetesen szükséges. Nem lehet szállást kapni a husvét országos örsvezetői tábor ideje alatt, máskor azonban mindig van erre a célra egy-két szoba tartalékban. A Cserkészparkban tartózkodók önköltségi élelmezést is kaphatnak s a városbemenésük alkalmával rendelkezésre bocsátjuk azokat az olcsó étkezési helyeket, melyek a cserkészek zsebéből kielégítik.

Az érkezést néhány nappal előbb egy levelezőlapra be kell jelenteni.

Világítógázzal telt szobában szabad-e villanykapcsolót használni vagy sem? (R. f. 144.)

A kapcsoló használata könnyen okozhat robbanást, mert majdnem minden kapcsolónál keletkezik elég tekintélyes villamos szikra.

Hogyan kell fémről leszedni a festéket? (Kérdezi B. D., 504. sz. csapat.)

A legtöbb festéket oldja a benzín. Lehet a festéket benzínalappal legetetni.

Megtalálható-e a Magyar Cserkész régebbi évfolyamaiban a térképek vászonrahúzásának leírása?

A Magyar Cserkészben térkép vászonrahúzására nem jelent meg, de megtalálható a Cserkészboltban árusított „Könyvkötés” c. könyvecskében.

Mikor és hogyan kell kihívni a budapesti mentőket?

Mentőket személyesen csak abban az esetben

Morzsányi Cserkész- és egyéb Sportermek Jelvények Tiszteletdíjak Cserkészeknek tiszszázelek árengedény.
BUDAPEST, IV., ESKÜ-ÚT 5. SZ.

**Kérje most megjelent 5. számú
ÁRJEGYZÉKÜNKET!
BUDAPESTI BÉLYEGTÖZSDE
BUDAPEST, IV., KOSSUTH LAJOS-U. 7.**

hívjuk ki, ha rendőr nincsen a közelben, s előhívásig a szerencsétlenüljárta nagy baj történhetne. Ugyanis lelkiismeretlen emberek sokszor visszaéltek a mentőegyesület buzgalmával és jóhiszeműségével, gyakran bolondítottak ki egyszerre több autót is. A lelketlen tréfának nem egy esetben az lett a következménye, hogy igazi szerencsétlenül jártak elvéreztek, kikhez máskülönben küldhetők volna ki kocsik. Leghelyesebb tehát rendőrnök szólni, mert hivatalosan csupán az ő hívására jönnek ki. Ha ez semmiképpen sem lehet, igyekezz magántelefonon beszélni, mert így a mentőknek a szám bemondásával módjukban van állomásodat felhívni, azaz visszahívni s meggyőződni, hogy tényleg arról az állomásról beszélte-e?

Mikor és hol lesz a legközelebbi jamboree?
A legközelebbi jamboree 1933-ban lenne terv szerint Amerikában, de ez a döntés még nem végleges.

Gyakorolhatom-e a céllövést a cserkész-lövöldében? (Kérdezi K. D., Budapest.)

Cserkész-lövölde ma még nincsen, csupán a Hárshgyi Cserkészpark ideiglenesen berendezett kőbányája szolgál céllövésre. Ez a cserkészeknek rendelkezésére áll, azonban a céllövés természetéből folyik, hogy csak hozzáértő cserkész-tiszt jelenlétében vehetik azt igénybe.

Mit tegyünk, ha a kocsiba fogott ló elesik?
Ne engedjük addig a lovat felkelni, míg a kocsiból ki nem fogtuk. Mődjá ennek az, hogy az esés után ráncigálás és ostorozás helyett hagyjuk nyugodtan fekédni, sőt esetleg a fejét fogjuk meg, vagy nyomjuk egy kicsit a földre, míg a kifogás megtörténik. Ha ez elkészült, a gyeplőt fogjuk meg s gyengéden, de határozottan késztesük a lovat felállásra. Ha a talaj csúszós, tegyünk a ló patája alá pokrócot. Heylesen tesszük, ha a lónak azokat a testrészeit, melyekkel a földön feküdt, megdörzsöljük.

Mikor használhatom a telefont?
A telefon a mindennapi élet és érintkezés egyszerű eszköze, azonban átok, ha rosszul használják. Telefonálni csak rövid, sürgős és hivatalos ügyben helyes. Idetartozik még, hogy gondoljunk a telefonálás okozta zavarra, melyet a telefoncsengés egy békés családi otthon ebédutáni hangulatában okoz.

Udvariassági érdeklődés, gratulálás, részvényt nyilvánítás semmiképpen sem történhetik telefon útján, mert az nagyfokú izléshiányra vall. Valakinek becsöngetek a lakására, mindenkit felriasztok, sürgős munkájában feltartom s úgy teszek, mintha jövevény volnék. Ugyancsak helytelen elfoglalt embereknek telefonhoz való hívása. Intézzük úgy az ügyeinket, hogy amennyiben az illetővel nem tudunk beszélni, üzenjünk szoban vagy írásban úgy, hogy azt bárki más is átadhassa.

Mikor jelenik meg a „Lurkó“ című regény könyvalakban?

Egyelőre bizonytalan, hogy a „Lurkó“ könyvalakban megjelenik, lehetséges, hogy Koszter atya előbb befejezi a tervezett következő részeket is.

Hogyan rakjuk el a sít nyárra?

Üvegpapírral lecsiszoljuk, lenolajjal teleitatjuk, a léceket egymásnak háttal összekötjük. A kötés alá 8—10 cm-es faarabokat illesztünk és az orrát megfelelő vékonyabb pálcával szétfe-szítjük. A kötésziját kihúzzuk és erősen befagyúzza száraz helyen felakasztjuk. Elraktró-zási helyül lehetőleg száraz és szellős helyet válasszunk.

Miért nem lesz húsvétork vizvezetői tábor?
Az idei húsvét feltűnő korán lesz s bizony jó vízikiképzésben csak úgy lehet résztvenni, ha az időjárás olyan, hogy egy pár fűcés vagy esetleg akaratlan fürdés nem jár nagyobb kellemetlenséggel. Vízi-vezetőképző tábor felnőtteknek júniusban és fiúknak augusztus végen kerül megrendezésre.

Mikor lesz nemzeti nagytábor Magyarországon?

Az 1926. évi megyeri nemzeti nagytábor utáni az volt a közfelfogás, hogy kb. tíz év múlva legyen ismét. Amennyiben a világjamboreeet olyan módon rendezik meg, hogy azon Magyarország valamilyen oknál fogva nem tud résztvenni, úgy komolyan foglalkoznak azzal a gondolattal, hogy néhány évvel előbb rendezzék meg a második nemzeti nagytábort.

Meddig tart egy álom? (Kérdezi K. I., 127. sz. csapat.)

Az álomnak időtartama bizonytalan. Lehet álmadni hosszasan, de néha egy pillanat alatt éveket magabafoglaló hosszú álom marad emlékeztünkben.

Tartsunk-e őrsi összejövetelt, ha ragályos betegségek ütött ki egy őrshöz?

Ne tartsunk őrsi összejövetelt, hanem helyette legyen őrsi séta vagy őrsi játék a szabadban.

Mennyibe kerül a cselendzs-játék és hol kapható? (Drexler M., 183. cs.)

A cselendzs-játékot nálunk nem árulják, Angliából hozatni túl drága lenne. Legjobb, ha a csapatban házilag gyártjátok. Így a 32. sz. Levente-csapat könyvossal sokszorosított és házilag festett cselendzs-játéka példányonként 4.50 pengőbe került.

Közérdekű-e kérdésem?

Sajnos, nem. Többen esnek bele ebbe a hibába. Rovatunk célja az, hogy elsősorban „cserkészközérdekű“ kérdésekre válaszoljunk. Tehát a mostani rovatunkban is találás olyat, melyre ezt nehezen lehet rámondani.

Milyen utat tesz meg óránként egy kétszemélyes kajak a Sión felfelé, a Dunán lefelé és a Balatonon? (Kérdezi Kecskeméthy László 40. sz. szekszárdi cserkész.)

Nehéz kérdésre szabatos választ adni, mivel egy kétszemélyes kajak gyorsasága, a mellé-körülményektől eltekintve, három dologtól függ. Az első a kajak alakja. Laposabb kajak biztosabb, de lassú, a keskenyebb gyorsabb, de borulékonyabb. Másodszor szerepet játszik az evezősök ereje és gyakorlottsága. Kellő gyakorlattal nem rendelkező ember néhány száz méter evezés után kifárad, hosszú tréninggel rendelkező pedig órákig is megcsakis nélkül evezhet. Harmadszor tekintetbe kell venni az időjárási viszonyokat, a folyóvízkel sebességét s a Balaton esetleges hullámzását. A Sió-csatorna alacsony vízállás idején egészen lassú lehet, máskor pedig, mikor a Balatonból nagyobb mennyiségű vizet bocsátanak le, felette sebes. A Balatonon a hullámzás és szél a kajak haladását igen megnehezíti s néha lehetetlenné teszi.

Röviden összefoglalva, kajakal állóvízben óránként 4—8 km-t tehetnek meg. Amennyiben a vízfolyás irányában megyünk, a víz folyási gyorsaságát hozzá lehet számítani, felfelé menet pedig azt levonjuk. Persze ez nem áll pontosan, különösen felfelé menetnél. Folyás ellen ugyanis kihasználhatjuk azt a körülményt, hogy a part mellett a víz folyása lassúbb s ott evezünk. Utitervek megcsinálásánál minél több szakértőnek tanácsát kérjétek ki s különösen a Balatonon vigyázzatok, mert a kajakok rendszeresen vihartállók.

Sz. Gy. Sopron. Mély megilletődéssel olvastam édesapám halálának híret. Őszinte részvételt vagyok mindnyájatok iránt. Az árvaság nehézségében még igazabb cserkésznek kell lenned. Ha nem jelent meg semmi közlemény, akkor ez — sajnos — azt jelenti, hogy nem nyertél. — **K. Gy. Székesfehérvár.** Köszönöm az adatokat, ámbár őszintén megvallva, nem tudom, hogy miért küldted be. Olyan régen tartozol ezzel, hogy már el is vesztette aktualitását. — **B. A. 552. Szeged.** Írásodat nem használhatom, ami benne van, abban nincs semmi újság. Egy csomósor már megbirtak jobban. Az őrsvetetői tábor pedig közönsé a lelkes propagandát, de igazán nincs erre szüksége. Hiszen most is a jelentkezőknek szinte felét vissza kellett utasítani, mert nincs elegendő hely. Aki eljön az őrsvetetői táborba, az mindenről személyesen vesz tudomást, akik meg nem jöhetnek el, azoknak számára akadémiás jellegű volna ez az írás és ez felesleges. — **G. I. Budapest.** Köszönöm a küldött játék-leírásokat. Alkalmilag fel fogjuk használni. — **M. J. Budapest.** Köszönöm, hogy reánk is gondoltál, de az írás inkább a Vezetők Lapjába való. Azonban ott sem mond újat, mert hiszen ezt a problémát nemcsak fejtegetjük, hanem meglehetősen meg is valósítjuk. Ha a külföldi táborozásokról szóló statisztikai adatokat ismernéd, azt is látnád, hogy téves megállapításaid vannak. Hiszen évről-évre fokozódik a messze külföldre menő cserkészek száma is. Cikkedet átvettem a Vezetők Lapjához, bár azt hiszem, hogy ott sem kerül közlésre. — **K. J. 319.** Biz ez még nagyon

gyenge. Igen-igen messze van attól, hogy költeménynek lehessen nevezni. Ugy látom, neked nem sok kersni való van a költészet berkeiben. — **K. I. Debrecen.** Nagyon szép, komoly munka. Cserkészhez méltó csinált, rendesen csináltad meg. Még odaadom egy komoly „szakértőnek“ s minden valószínűség szerint hozom egy legközelebbi számban. — **M. S. 88. „Szabolcs.“** Rejtvénytervezetű ötletes, ügyes, mégsem hozható, mert ha elméletileg még meg is oldanák a fiúk, megcsinálni csak az tudná, akinek igen nagy gyakorlata s mindenekelőtt pontos műszere és elsősorú szerszáma van. — **F. L. 550. Baross.** Nagyon sajnálom, hogy olyan nagy munkát végeztél hiába. Hiszen nem az a baj, hogy nem volt „letisztázva“ a vezércikk, hanem egyszerűen a magunk lapjának megbeszélése tiltakozik az ellen, hogy más lapban megjelent cikket közöljünk. Egészen másként áll a dolog a hírekkel. Azok nem irodalmi termékek. Azokat szívesen átvesszük, ha a csapalapot idejében megkapjuk. De a beküldött írásokkal egyéb baj is van: nem felelnek meg. A vezércikknek szánt meglehetősen zavaros. Azután az a példa a felrobbant kézirattal! — Hogy mondható hősiességek, amikor az az ostobául értelmezett fejelemnek a legtipikusabb példája? Nagy baj volna, ha ilyen „fejelem“ uralkodna a cserkészek közt! A Naplórészlet ügyes stílus-készséget árul el, de egyebet nem. Az ilyen leírásokat senki sem olvassa el. Már sokszor megírtam itt, hogy kirándulás-leírás csak akkor közöljük, ha az vagy nagyon érdekes, vagy cserkészszempontból igen tanulságos. Ezt pedig erről az egyebekről jó leírásról a legjobban akarattal sem lehet mondani. Az állandó „vigadjunk“ rovatot nem vezetem be, mert félek, hogy nem tudnám megtölteni tartalommal. De minden mulatságos történetet szívesen leközlök. Hanem az itt beküldöttéket csak nem tartod jónak? Ezeket legfeljebb akkor lehetett nevetni, amikor megtörténtek, de leírva még annyira sem hatnak, mint a skótvickek. — **Ifj. Sz. F. 248. Sz. K.** Köszönöm a verseket. Egészen különös érzés uralkodik rajtam, hogy elolvastam mindegyiket. Mintha egészen más szerzőtől valók volnának? A „Feltámadás“ egészen rossz. Tartalmilag is, versileg is. A „Tábori történet“ olyan, amilyet minden valamirevaló táborban írnak, ha összeül egy vidám társaság. „A vándor halálában“ sok ugyan az utánézés, de azért abban van sok biztatás is. Vízszont a „Székely élet“ néhány verszaka egészen jó. Ez a vers annyira jobb, mint a többi, hogy szinte sajnálom, hogy nemcsak ezt az egyet küldted be. Valószínűleg közölni fogom. Hanem most már szeretnélek jobban ismerni. Mutatkozz be egyszer s ha olyan garmadában vannak az asztalodon a versek, válogass még belőlük. Mert, ahol a „Székely élet“ született, ott ugyanabból kell lenni még testvéreinek is. Csak azt nem értem, hogy hogyan került ki ugyan abból a „jó házból“ ez a néhány rosszul sikerült „gyermek“ is. — **V. N. 319.** A versed bizony nagyon gyengécske. Igen sok jó költeményt kell meg olvasnod, hogy megfelelő stílust és érzéket szerezz azoknak a gondolatoknak a kifejezésére, amelyek sokszor egészen érdekesek, sőt költöiek. A prózában írt dolgozatodon is látszik, hogy küzdösz a stílussal. A témád érdekes, de maga a leírás aprólékos, széteső, nem elég érdekes. Több gondolddal írd! — **Sz. D. 155. Bethlen.** Köszönöm a tudósítást. Kissé megrövidítve megjelenik. — **M. Gy. 653. Somssich.** Nagyon érdekes a téma, amelyről a képet beküldted. Kitérő örömmel közölném, ha a felvétel jó volna. Ezt azonban, sajnos, nem mondhatom. Még így is, fényképben is, annyira zavaros, hogy alig lehet kivenni, hogy mit ábrázol, hát még klissérozva. Annak azonban nagyon örülnék, ha egy szép, tiszta és jól kivehető fényképet küldenél, talán az egész otthonról, annak örömmel adnék helyet, a többi cserkészek okulására. — **H. L. Gödöllő.** Kéziratoddal egy egészen különös bal eset történt: a nyomdába való útjában elveszett. Ugyanígy járt néhány lapzártakor beküldött kerületi hír is. Ne haragudjatok a hiába való munkáért s a meg nem jelent hírekért. A „becsületes megtaláló“ nem juttatta a címzettnek a kéziratot borítékot.

Felelős szerkesztő: VIDOVSZKY KÁLMÁN.

Felelős kiadó: KOSCH BÉLA.

Kiadja a Magyar Cserkészszövetség.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Bpest, V., Nagy Sándor-u 6. sz. (Cserkészház.)

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

A cserkész előrelátó! Már most rendeld meg a Gazdasági Hivatalnál sátradat, hogy a nyári tábor előtt megkapjad.